

EX LIBRIS

Cœ Ludovici Pelleatti
e Portugruario.

BIBLIOTECA
SEMINARIO V.
PORDENONE

A

A

SEL

XII-5

34
Selectæ
Ex Illustribus Græcis
Scriptoribus
Sententiæ.

1819.

1819. 1819. 1819.

1819. 1819. 1819.

1819. 1819. 1819.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ .

Ἀλέξανδρος ὁ φιλιππεύῃ ὀλυμπια-
 ᾧ δος μακεδῶν, ἐρωτικῆς ὑπὸ τίνος
 τοῦ τῆς θησαυροῦς ἔχεις, δέξας τοὺς
 φίλους, ἔφη ἐμ τούτοις. ὁ αὐτὸς ἐρωτικῆς
 ποῖος βασιλεὺς ἄριστος, ἔφη ὁ τοὺς φίλους
 δωρεαῖς συιέχων, τοὺς δὲ ἐχθροὺς διὰ τῶν
 ἐν ἐρεσιῶν φίλος ποιούμενος. ὁ αὐτὸς ξε-
 νοκράτῃ τῶ φιλοσέφω πεντήκοντα τάλαντα
 πέμψας, οὐκ ἐδέξατο μὴ δεῖν φήσας,
 ἡρώτησεν δὲ μὴ δὲ φίλον ἔχει ξενοκράτης. ὁ
 μοὶ γὰρ ἔφη μόλις ὁ ἀσχεὶς πλοῦτος ἰς τοὺς
 φίλους ἤκεσεν. ὁ αὐτὸς, τίνος τῶν αὐτοῦ
 φίλων αἰτήσας αὐτὸν ἰς προῖκα τῆς θυγα-
 τρός, ἐκέλευτε πεντήκοντα τάλαντα λαβάν.
 αὐτὸς δὲ φήταντος ἱκανὰ εἶμαι δέκα, σοὶ μὲν
 ἔφη λαβεῖν, ἐμοὶ δὲ οὐχ ἱκανὰ δέκα δοῦναι.
 ὁ αὐτὸς ἀχθείσης παλίστης πρὸς αὐτὸν, ὡς
 συναναπαυομένης πρὸς ἐσπέραν βαδῖαν,

ἡρώτις ἐν ὅτ' ἴνικα ὕτα, τῆς δὲ ἑποῦσης ὅτ'
περιέμενον γ' ὅτ' ἄνδρα κατακλῖναι, πικρῶς
ἐπέτιμιτε τοῖς παισὶν, ὡς μικροῦ δι' αὐτοῦ
μυχὸς γινόμενος. ὁ αὐτὸς ἴς ἱλλυριοῦς πα
ραγινόμενος, ἐν τῷ τοῦ Διὸς βωμῷ κατῆδ' ὦν
Ἰνναῖκα καὶ ἄλλ' ἀναφέρειουσιν, ἐκπλαγεῖς αὖ
τῆς τὴν ἑυμορφίαν, πολὺν χρόνον ἐθεᾶτο.
τοῦ δὲ ἡφαισίωνος ἰπόντος, ἄκός ἐστι παρα
λαβὴν αὐτὸν τὴν ἑρωμένην, ἔφη. ἢ πῶς ὅτ' ἀφ
νόμ, ἢ οἱ ἄνθρωποι ἀκρασίας κολάζειν βουλόμε
νοι, δουλεύουσιν ἀκρασίαις ὑπὸ τῶν ἐπ' αὐτοῖς ἀν
θρώπων φεραδόμενοι. ὁ αὐτὸς παῖς ὢν,
πολλὰ τοῦ φιλλίππου κατορθούματος, οὐκ ἔ
χαιρεν. ἀλλὰ πρὸς τοὺς συνβεβομένους ἔλε
γε παῖδας, ἐμοὶ μὲν ὁ πατήρ οὐδὲν ἀχρεῖ
ψι. τῶν δὲ παίδων λεγόντων ὅτ' ταῦτά σοι
κλᾶται, τί δὲ ὄφελος ἴσται, ἐὰν ἔχω μὲν
πολλὰ, πρᾶξω δὲ οὐδέν. ὁ αὐτὸς ἐλα
φοὺς ὦν ἢ ποδώκης, ἢ παρακαλούμενος
ὑπὸ τοῦ πατρὸς ὀλύμπια δραμὴν ῥάδιον, ἔο

ἔμελλον ἔφη βασιλεῖς ἐξ ἡμ' ἀνταλώνας εἶναι.
ὁ αὐτὸς παρακαλούμενος ὑπὸ τῶν φίλων, μυ-
κτὸς ἐπιβέσθαι τοῖς πολέμοις, ἔπειτα, οὐ βα-
σιλικὸν ἐστὶ κλέπτειν τὴν νίκην. ὁ αὐτὸς ἐ-
ρωτηθεὶς τίμα μάλλον ποιεῖν, τὸν πατέρα φί-
λιππον, ἢ ἀριστοτέλη τὸν διδάσκαλον; τὸν δι-
δάσκαλον ἔφη. ὁ μὲν γὰρ τοῦ γενέσθαι. ὁ δὲ,
τοῦ καλῶς γενέσθαι αἵματος. ὁ αὐτὸς ἰδὼν
τὴν αἰγὴν γέροντος βιάποντα τὰς ῥίχας, ἔπει-
μήν τὰς ῥίχας βίαπτε, ἀλλ' ἐδύνασται τὰ γόνα-
τα. ὁ αὐτὸς ἔπειτα, τῆς αὐτῆς ἀμαρτίας ἡμῶν
τὸ διδόναι οἷς μὴ δεῖ, ἢ τὸ μὴ διδόναι οἷς δεῖ.
ὁ αὐτὸς θεασάμενός τινα ὁμώνυμον αὐτῷ δούλον
ὄντα, ἔφη, ναμίσκε. ἢ τὸ ὄνομα ἀνέλαξον, ἢ τὸ
ῥόπον. ὁ αὐτὸς ἀναξάρχω τῷ φιλοσέφῳ
δοῦναι τὸν λισικητὴν ἐκέλευσε, ὅσον αἶμ
αἰτήσῃ. τοῦ δὲ λισικητοῦ φήσαντος, ὡς ἐκα-
τὸν αἰτεῖται τάλαντα, καλῶς ἔφη ποι-
εῖ. Πίνωσκων ὅτι φίλον ἔχει, καὶ δυνάμενον
τηλικαῦτα δωρεῖσθαι, καὶ βουλευόμενον.

αὐτῷ ἐπιθυμῶν τῇ τοῖς θεοῖς ἀφιδῶς, ἢ ἡλ-
λῆκας ἐπιδραπτομένῳ τοῦ λιβανωτοῦ, πα-
ρὼν λεωνίδης ὁ παιδαγωγός, οὕτως ἀπεμῶ-
σαι θαφιλῶς ἐπιθυμίας, ὅταν τις λιβα-
νωτοφόρου κραγῆς, ὡς οὖν ἐκράτισεν, ἔ-
πεμψεν ἐπιστολὴν πρὸς αὐτόν. ἡ πρῶτα
ἡ κά σοι τάλαντα λιβανωτοῦ ἢ κασίας, ἵνα μη-
κέτι μικρολογῇ πρὸς τοὺς θεούς. ἡ δὲ ἐπὶ ἢ
τῆς ἱεροματοφίρου κρατῶμεν. ὁ αὐτός, τῷ
ἰνδῶ τὸν ἀγία δοκεῖν ἢ ἢ λογόμενον διὰ
θαυτοῦ τὸν ἰσὺν ἀφίεναι, ἐκέλευσεν ἐπὶ
λαίξασθαι, ἢ μὴ δαλόμενον, ἐρρίθαις ἀνελθὼν
προσέταξεν, ἐπεὶ δὲ ἀπατόμενος ὁ ἄνθρωπος
ἔλεγε πρὸς τοὺς ἄγοντας, ὅτι πολὺς χρόνος
ἐστὶν ἀφ' οὗ ἐπὶ χάριτος τόξου οὐκ ἔλαβον,
ἢ τὸ ἐποτυχεῖν ἐφ' ἐβήην, ταῦτα ἀκούσας
ἀλέξανδρος ἐθαύμασε. ἢ ἀπέλυσε μετὰ
δώρων αὐτοῦ, ὅτι μάλλον ἀγῆσαν ἐν ὑπέμε-
νει, ἢ τῆς δόξης ἀνέξιος φανῆναι. ὁ αὐτός,
πυθόμενος ὑπέκτινος λοιδόρεισθαι, βασιλικὸν

ἔφη ἔϋποιον ὅτι κακῶς ἀκούει. αὐτοῦ ἔξισεν
τοῖς ἐπὶ τὸν πόλεμον, ἀριστοτέλης ἔλεγε. πε-
ρίειπτον τὸ τέλος τῆς ἡλικίας, ἢ τότε πο-
λέμῃ ὁ δὲ, φοβούμενος εἶπε, μὴ περιμένων
τὸ τέλος τῆς ἡλικίας, τὴν τῆς νεότητος τόλ-
μην ἀπῆλθω. ὁ αὐτὸς πληρώσας ὁσέων
πῖνακα ἔπεμψε Διογένη τῷ κυνικῷ ὁ δὲ,
λαβὼν εἶπε, κυνικὸν μὲν τὸ βρώμα, εὐφρασι-
λικὸν δὲ τὸ δῶρον. Ὀλυμπίας ἡ μήτηρ αὐτῷ
πρὸς αὐτὸν ἔλεγε, κρείσσων γέγονας, ἢ μηδὲ
συνέφερες, ἐπὶ κυκῶ ἀληθινότι τ' ἀριστον, ἢ το
κοινοῖσιν, ἢ δύσῃνοσι. λαβοῦσα ἴσως ἐκ τῷ,
ἵπμοι δυσἀριστοτέκεια. ὁ αὐτὸς τῷ ἀνδρὶ οὐ
δαύων, αὐτὸς τε ὑπὸ δίκην ἐπόνει, καὶ εἰ-
μακεδόνες, οἱ δὲ κατέσκοποι τῆς χώρας ἐν
κοίλῃ πύρρα μικρὸν ὑδάτιον μερότης, τοῦ
τοβαλῆτες ἐπὶ κράνος, ἀλέξιμδρω κοίλῃ
σιν, ὁ δὲ τῆς σατιᾶ δαίξας, ὡς ἐνθυμείην γρὴν
φανέντος ὑδατος, αὐτὸς μὴ πῶν ὄρεχετο τὸ
κράνος πάντων ὀρώωντων. οἱ δὲ μακεδόνες

ἀλλὰ ἔτι φησὶ ἐκλευσέντων αὐτὸν ἡγεσθαι τῆς οὐ-
δ' ὅτι πρὸς τὸ οὐρανὸν ἔλθῃ, ἀλλ' ἐν τῇ γῇ, διὰ
τὴν βασιλείαν κτίσαν. ὁ αὐτὸς πάλιν
προέτασεν ὅτι πρὸς τοὺς ἀγγέλους τὰ τὰ μακρο-
δύτων γένεσθαι, ἵνα μὴ παρρησίαν πρὸς ἑαυτὸν λα-
βὴν ἔτι νουθεσίης. ὁ αὐτὸς ἔτι οὖν λέγει ὅτι
ἐκ πρὸς πάντων ἐμὴν χερσὶν, ἐν δὲ τούτῳ φο-
βησάμενος, καὶ ὅτι οὐ προσκαλεσάμενος ἴσα.
θαίρω πάλιν, ὅπου ἔτι ἐν ἀλλοτρίᾳ ἐμὴν.
ὁ αὐτὸς νοήσας μακρὸν νόστον, ὡς συνέβηεν,
οὐδὲν φησὶ διαθῆναι χάριτον, ὑπέμνησεν γὰρ
ἡμᾶς ἡνέτος, μὴ κτίσας φρονέοντες ὑποδείξας.
ὁ αὐτὸς παρακαλοῦντες ὅτι τῶν φίλων τε
καὶ οὐκ ἰσχυρῶν, φησὶ μὴ ἔτι ἔτι καταλείπειν
γὰρ μὴ τὸ κινῆσαι, ἐκ τῆς ἀγῶνικης μετ' ἑαυτοῦ.
ὁ αὐτὸς ἐπὶ ἀντίπαρτος αὐτῷ πολλὰ κατὰ
τῆς ἐμὸς ἐπαφῆς, ὡς ἐφ' ἀντίπαρτος, ὅ-
τι ἐμὸς ἡ ἀλλοτρία, πολλῶν διηρησμένων
ἐπιστολὰς ἐπαλείφει. ὁ αὐτὸς ἰδὼν δὲ
γέννην κοιμώμενον ἐν πείρᾳ, φησὶ πάλιν μετ' ἑ

φρένων. ὁ δὲ φιλοσόφος ἀμαρτὰς ἐφί. ὦ βῆ
 σι λευμελίσε. θέλω τύχης εὐλαχίαν, ἢ φρε
 νῶν πίθεσθαι. ἢς μὴ παρούσης, δυστοχοῦσιν ἀι
 φρένες. ὁ αὐτὸς τοξεύματι πληθεῖς ἐς τὸ
 σκέλος, ὥς πολλοὶ συνέδραμον τῶν πολλὰ
 κισθόδοτων αὐτὸν θεὸν προσάφορεύειν, διὰ
 χυθεῖς τῷ προτώπῳ, τευτὶ μὲν αἶμα ἔπει
 ὥς ὀράτε, καὶ οὐκ ἰχῶρ, οἷος πέρ τε ῥέει
 μακαρεσιθεοῖσιν. ὁ αὐτὸς οὐ μέρους ἐπέμ
 ρτος, ῥήγνους. ταῖ τ' ἀμβροσίην δὴ παρὶ φέ
 ρουσι, διὰ τὸ δοκῆν ἔλαττε τοὺς θεοὺς φιλοσό
 φους, ἢ ἡδονῆς μείζους, ἀναθῆναι τὸν ποιη
 τὴν τὴν ἐκείνων δοφὴν τῷ ἀδυναστῇ τῷ καὶ
 βυφερωτάτῳ ἧώ. ὑφ' οὗ βραχύ τι ἀν πα
 ρακομιθεῖτο. ἄλλοι δὲ, δία μὲν μορῖζου
 σι τὸν ἥλιον, ἐκλούθως τῷ πλάτῳ. ὅς ἐμ
 φάιδρω φητίν. ὁ μὲν δὲ μέγας ἐν ἑρπῶδους,
 ὅς ἐστιν ὁ ἥλιος πικρὸν ἄσμα ἐλαύνων. ἀμβρο
 σίαν δὲ τὸς ἀτμίλας, αἷς ὁ ἥλιος ῥέφεται.
 καθ' ἡδοξίαν καὶ δὴ μέγιστος. δὴ λεν δὲ ὡς ἢ

ἐκ θαλάττης τοιαύτη ἀνιμωμένη βροχή, ἀμα
φίεσθαι. καὶ ἀριστοτέλης δὲ ἀλληγορικῶς
εἶπε δηλοῦν ὄμηρον ἐξ ἀνθυμιάσεως μέφ
εσθαι τοὺς θεοὺς, ἥτοι τὰ ἄνω σώματα, ὅρῳ
πότεν ζῶον παραλαμβάνειν ἐνδὲξιν τῆς τρι
αύτης βροφῆς. τὸ δὲ ἀφαιρεῖσθαι αὐτὸ πρὸ τῆς
πύρας, δηλοῦν ἐφ' ὧς ἡ ἡγήσασθαι τοια
αὐτῆς ἀνθυμιάσεως. Ἀλλ' αἰδοῦναι δὲ ὁ πά
φις ἰσορροπία τὸν ὄμηρον ὅτι ἐν αὐτῇ μ. ὁκμα
τόσου καὶ αἰθέρας. βροχὴν δὲ ἀπὸ τοῦ περὶ τῆς
πύρας ἀνθυμιάσεως ὡς οὐκ ἐξ ὧς τοιαύτης. καὶ ἐκ τῶν
μασῶν μέλι ἐκτείναντες τὸν ἐξ ὧς ἰματῶν τῶν
δαίον. καὶ τὸ βρέφος ἐν νυκτὶ φωνὰς ἐν νύκτι πρὸς
αὐτῶν. χελιδόνος. ταῦτος. περὶ τῶν αἰ. κορώ
νης. πέρδικος. πορφυρίωνος. φαλῆς. ἀνδρό
τος. κοττίου. εὐρεθηνά τε τὸ παιδίον μετὰ
περιτερῶν ἐν νύκτι παιδίον ἐπὶ τῆς κλίνης. ἐν
χουμένην δὲ παρὰ τοῖς τῶν παιδὸς ἰοναῖσι τῶν
σιβύλλαν ἐμμενῇ γενομένην, ἐπὶ σχεδία
σαι. ὧν ἡ ἀρχὴ δαματὸς πολυνίκην. ἐμ οἷς

ἢ μελακλεῖ. ἢ γὰρ φαίτην αὐτὸν προσέειπεν.
ἢ γὰρ μιῇσαι κελεύσαι ἐννέα πελιδάδων. ἢ
ἀλίου δὲ τὰς μούσας. τὴν δὲ. ἢ τοῦτο ποιῆ
σαι. ἢ τῷ παιδὶ ἀνδρωθεμπί ἐξέπιν τὸ πρῶ
τον. ἢ τὸν ποιητὴν οὕτω σεμνύσαι τὰ ἱῶα.
οἷς βρέφος ὠμὸν ἑταίρε. ἢ ποιῆσαι αὐτὰ
τῷ Διὶ τὴν ἀμβροσίαν κομίζου. Ἄλλοι δὲ
φασὶ τὸν Ὀμηρον ἀντιπρόμενον, ὡς τῶν πηλιά
δων. ἢ ὀρωμένων, ὁμοῦ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἔκ
ἀπόλλυται. ἐπὶ αὖ οὐσαι, φάσμαται ἐξ ἑ
κά. τῆς μιᾶς διὰ τὸ ἢ ἄλλως ἀμυδρὸν τοῦ
ἀσπράου σφανηομένης ὑπὸ τῶν πελιδῶν. ὡς
δὲ ἡμεῖς, φασὶ πελιδῶν ἐπιτελευτῶν ἀρ
χόμεθα θερίζειν, οὕτω καὶ θεοὶ τὴν ἀμβροσί
αν κομίζουσιν. ἡ λεξάνδρου πρὸς ἑρκανίαν
ἐπανελθόντος, ἡ κε πρὸς αὐτὸν ἡ βροσίλια
τῶν ἀμαζόνων. ὅς ἐμαθάλητρις, μετὰ ἥσασ
σίω ἀμαζονίδων κακοσημμένων πολέμι
κοῖς ὀπλοῖς. βασιλεύουσα τῆς μεταξὺ τοῦ
φάσιδος καὶ θερμώδοντος χώρας. ἦν δὲ τῷ,

Τε κάλλιπεν τῇ τοῦ σώματος ῥώμῃ διαφέρε-
σα. Τοῦ δὲ βασιλέως θαυμάσιος τό τε πα-
ράδοξον τῆς παρουσίας, καὶ τὸ ἀξίωμα τῶν
ναικῶν, καὶ τὴν θάλησιν ερομένον τίνα χρεῖαν
ἔχουσα παρέσιν, ἀπεφαίνετο παιδοποιῶσα
ἐνεκεν. ἐκείνον γὰρ τῶν ἀπάρτιω ἀνδρῶν διὰ
τὰς πράξεις ἀρίστον ὑπάρχον. αὐτὴν δὲ τῶν
ναικῶν, ἀλκή τε καὶ ἀνδρεία διαφέρειν. ἐκείνη
οὐμ τὴν γεννώμενον ἐκ δυοῖν ἰστέων πρωτεύ-
οντων, ὑπερεξείνη ἀρετῇ τῶν ἀνθρώπων.
καὶ πέρας ἡλικίας ὁ βασιλεὺς, καὶ πρὸς δεξιὰς
νοστήσας ἐνταῦξ ἐμ αὐτῆς, καὶ συμπεριενεχθεὶς
ἡμέρας ἐκ τῆς πῆλκας τὴν ἀξιολόγησιν δώροισι, ἐ-
ξαπέστειλεν εἰς τὴν οἰκίαν. ὁ αὐτὸς, δέκα
λαβὼν ἰνδῶν ἱεροσοφιστὰς τοὺς δοκοῦντας
ἀρίστους εἶναι, καὶ βραχυλοῶτά τους, προβλή-
ματα αὐτοῖς παρέδωκε. τὸ μὴ ἀποκρινό-
μενον εὐτόχως, ἀνελὶν ἀπέλυσας. ἐνα τὸν
πρὸς βύτηρον αὐτῶν ἐπικρίνεν κελεύσας.
ὁ μὲν οὐμ πρῶτος ὡς ἐκείνους, πότερον οἶετα

Τοὺς ζῶντας εἶναι πλείονας, ἢ τοὺς τεθνεώτας;

Τοὺς ζῶντας ἔφη. ὃ γὰρ εἶναι τοὺς τεθνεώτας.

Ὁ δεύτερος δὲ, πότερον τὴν γῆν, ἢ τὴν θάλασσαν
μειζονα θερία ῥέφειν, τὴν γῆν ἔφη. ταύτης γὰρ
μυρὸς εἶναι τὴν θάλασσαν. Ὁ δὲ τρίτος, ποῖόν
ἐστι τὸ ζῶν πανχρότατον, ὃ μέχρι νῦν οὐκ ἐ-
γνωθῆκε, εἴπεν ἄνθρωπος. Ὁ δὲ τεταρτος ἀνα-
κριμύμενος τίνι λογισμῷ τὸν σαββᾶ ἀπέφη-
σαν ἄρχοντα αὐτὸν εἶναι, ἀπεκρίθη. καλῶς ζυμ-
ρουλίμενοι αὐτὸν, ἢ κακῶς ἀποθανεῖν.

Ὁ δὲ πέμπτος ἐρωτηθεὶς πότερον οἶεται τὴν
ἡμέραν πρετερίσαν, ἢ τὴν νύκτα γελοῖον εἶ-
πεν ἡμέρα μία. τῶν γὰρ ἀπείρων ἐρωτη-
σεων, ἀνάγκη καὶ τὰς ἀποκρίσεις ἀπείρους
εἶναι. Ὁ δὲ ἕκτος ἀπορηθεὶς πῶς ἂν τις φι-
ληθεῖν μάλιστα, ἂν κρατίστος ὦρ ἔφη, μὴ
φειθερόσ ἐστι. Ὁ δὲ ἐβδομος ἐρωτηθεὶς
πῶς ἂν τις ἐξ ἀνθρώπων γένοιτο θεός; εἰ-
περᾶν εἶπεμ, ἃ περᾶν εἰς ἀνθρώπου
μὴ δυνατόν ἐστιν.

ὁ δὲ ὄϊδος ἐρωτιθεὶς τί ἰσχυρότερον. ζῶν ἢ
θάνατος, ζῶν εἴη. τοιαῦτα καὶ φέρουσα.
ὁ δὲ ἐννατος ᾤξετα θεὸς μέχρι τίνος ἀνθρώ-
πων καλῶς ἐχέειν, μέχρ' οὐ εἴη το τεθιάναι
μὴ νομίζει τοῦ ζῆν' ἄμεινον. κελεύσατος δὲ
τοῦ ἀλεξάνδρου, ἢ τὸν δεκάτου ἐπὶν τί, δι-
κασθῆς γ' ἡμῖν ἑταίρος εἴη τέρου χεῖρον ἔπε-
τοῦ δὲ ἀλεξάνδρου φήσατος, οὐκοῦν ἢ σὺ
πρῶτος ἀποθανῆς τοιαῦτα κρίνωμ. ἢ πῶς
ἔπε βασιλεὺς ἐλκύνειν, φήσας πρῶτον ἀ-
ποκτεῖναι, τ' πρῶτον ἀποκρινέμενον κάκις α.
ἈΓΑΛΛΙΟΥ.

Ἀγαλλίας ὁ κερυεῖος, ἀριστὸς φάνης ἰνώριμος,
ἔπε τὰς δύο πόλεις ἐς φησὶν ἐν τῇ ἀσπίδι ο
ποῖα οἰκὸς, ἴμαι ἀθήνας, ἢ ἐλευσίνα, κα-
τασκευάζων οὕτως. τὴν μὲν προτέραν, ἔπει
κατὰ γένεσιν τοῦ κόσμου πρῶτη πόλις αἰ-
αθῆναι, μετὰ δὲ τὴν φύσιν τῶν φοιχείων, ὁ
θεὸς τ' πόλιν τέχνοποιεῖ, ἐπιφέρει δὲ γάμους
ἢ ὑμεμαίους ἐμ' ἀθήναις. ταῦτα γ' πρῶτον

ἤλθι. αὐλοῦς τε ἐν τοῖς γάμοις εὐρεν Ἀθηναίαν.
Δίκην τε ἐν τῇ πόλει, παρὰ γὰρ Ἀθηναίοις πρῶτον
ἐγένετο Δικαστήριον ἐπὶ ἀλιροφίῳ τῷ ποσειδῶνι.
οἱ δὲ Δικασταὶ Ἀθηναῖοι μισθὸν λαμβάνουσι.
ἢ διὰ τοῦτο λεγέσθαι ἐν μίση δῦς, χρυσοῦ τάλαντα.
τὴν δὲ ἑτέραν πέλιν οὔσαν ἑλευσίνα πόλεμον
δὲ ἔσχον Ἀθηναῖοι πρὸς ἑλευσινίους.
ὅν αὐτοῖς ἐπολέμησαν ἔνιοι πορτοῖς
ἢ ποσειδῶν. βοηθοὶ δὲ αὐτοῖς ἦσαν ἄρης
τὴν Ἀθηναίαν. ὁ μὲν χάρτην ἀποδιδούς, ὅτι ἂν
περὶ θεοκρίτους ἐν ἀρκίᾳ πάτῳ ἢ δὲ, ὅτι τῆς
πόλεως ὡς οἰκίας ἐκέρχεται ἢ τὰ ἐπαγγε
ναῖοιτα ἑλευσίνος, ἐνταῦθα ἔστι πόλεμος.
ἐπεὶ περὶ ἑλευσίνι πρῶτον καπνοῦς δειμήτηρ
ἔδωκεν ἢ δὲ σαφυλῆς μέγιστον αὖτις ἀλῶν.
ἔστι καὶ ὡς ἡ θιονύσου ποταμός. ὁ δὲ πικρὸς
λόμανος χορδός, ὅτι ἂν ἡ θιόςως ἔχει πρὸς
ἐξος. ἴδιος δὲ ἢ ὁ τεχνίτης τῶν Ἀθηναίων ἵφτα
τος. ἐριχθονίῳ γὰρ τῷ ὄντι γαστρίῳ μενος, ἑστί
λεῦον τῶν Ἀθηναίων, τὴν τοιαύτην παρασκευὴν

παρὲν ἄνδρα. τὸν ἄνδρα δὲ πάλιν ἐρμηνεύει ὁ ἰο-
ρὸς κύκλος. οἱ δὲ δίκασαί, ἀδυνάμω.

ἈΓΑΘΟΚΛΕΟΥΣ.

Ἀγαθοκλῆς, ὃς ἦν καὶ αὐτὸς λεγόμενος δὲ κύ-
ριος σινελίας, ἢ βασιλεὺς ἀνατορευθεὶς, ἐώ-
θει καὶ αὐτὸς ἀποτίμειν πῶς παρὰ τὰ χρυ-
σᾶ, ἢ τοῖς μέοις ἐπιδιγνύμενος λείπειν. ὅτι
τοιαῦτα ποιῶν πρότερον, κῆν τὰ ταῦτα ποιῶν διὰ
τὴν ἐπιμέλειαν ἢ τὴν ἀνδρίαν. ὁ αὐτὸς ἡ-
λιορῶν ποτὶ πῶς ἐπιδιγνύμενος ἀπὸ τῆς τεί-
χους τινὲς ἐλοιδορεῖν το λείποντες ἐώ κερσ-
μεῦ τὸν μισθὸν πῶς ἐπιδιγνύμενος τῆς αὐτῆς
ταῖς ποσὶς ἢ ἐπιδιγνύμενος ὅταν αὐτὰ ταῦτα
ἐλῶ. λαβὼν δὲ κατὰ κράτος, ἐπὶ πρακτε-
τοὺς ἀρχαλοὺς λείποντες ἐάει με πάλιν λοι-
δορεῖται, πρὸς τοὺς κυρίους ὑμῶν εἰσαιμι ὁ
λόγος. ὁ αὐτὸς, ἐκαστὸν τῶν τοῖς ναύταις
αὐτῶν ἰσχυρίων, ὅτι τὴν νῆσον προσβαλὼν
τὸς τῶν θραυμάτων τινὰ ἀπέσπασαυ. ὁ
δὲ ὑμέτερος ἐφὶ βασιλεὺς ἐλθὼν πρὸς ἡμᾶς,

οὐ μόνον τὰ πρόβατα λαβὼν, ἀλλὰ καὶ τὸ πο-
μένα προσέκ' ὑφλώσας, ἀπῆλθεν.

ΛΓΑΣΙΚΛΕΟΥΣ

ἈΓασικλῆς ὁ λακεδαιμονίων βασιλεὺς, πρὸς τὸ
ἐπὶ Πάπῳ ἄμτις ἀδρυφόριτος ὢν ἀρχὴν
ἀσφαλῶς δίδναιτο, ἐὰν οὕτως ἔφη αὐτὸν ἄρ-
χιν, ὡς περ οἱ πατέρες τῶν. ὁ αὐτὸς,
παυμάζοντες πῶς ὁ φιλήκοος ὢν ὅτι πρὸς
δέχεται φιλεφίην τὴν σιφισίν, ἔφη. τούτων
χρηζώμασθι τῆς ἡμετέρας, ὡς ἐμὶ καὶ ὑμεῖς.

ΛΓΑΜΙΜΝΟΝΟΣ.

ἈΓαμίμνωμ φυλαττέμενος τὸ δόξαι πατέρω
τῶν ἡρώων χάριτα εἶναι, αἰχμαλώτους τῶν
ἡρώων συστάσας, ἦρετο αὐτοὺς ὁ πότερος
τῶν δούτεω τῶν ἡρώων ἴσαντες λέγων καὶ ὁδὸς
σέως πρὸς κοκεῦ μάλλον ἐγένετο, τὸ δὲ δὲ
περὶ τὸ ὅτι ὁδωαὺς, κρινελοι πρὸς ἄριστον εἶ-
μαι, τὸ πλεῖστα μέλιστα λυπῆσθαι τοὺς ἐ-
χθρούς. ὁ δὲ ἐμὸς μῦθος. πῶδες δὲ ἡρώων δι-
κασαν, καὶ πολλὰς ἀθήμην.

ΑΓΗΣΙΛΛΟΥ.

Ἀγισίλλας ὁμίλῃς, ἐπαινούντος τίνος ῥήτορα
 ἐπὶ τῷ δυνατίως ἀνέστη μικρὰ πράγματα
 οὐδὲ σκυτοτόμον εἴησεν ἡδούμαι σπουδαί
 εν, ὅς σμικρῷ ποδὶ ὑποδήματα μεγάλα πε
 ριτίθῃσιν. ὁ αὐτὸς ὁπότε φερέμενων τινῶν,
 ἡ ἐπαινούμενων ἀκούοι, οὐχ ἡ περ ὥς το δῆμ
 κατὰ μανθάνει τοὺς τῶν λεγόμενων ῥέτους,
 ἡ περὶ ὧν λέγειεν. ὁ αὐτὸς εἰλεν οὐχ οἱ
 τόποι τοὺς ἀνδρας ἐμ τίμας, ἀλλοὶ ἀνδρας
 τοὺς τόπους ἐπιδεικνύουσιν ὁ αὐτὸς, ἰδὲν
 μὴν ἐλκόμενον ἐκ θυρίδος ὑπὸ παιδαρίῳ
 κρατούντος, ἐπεὶ ὁ μὲν ἐπιγραφῆς εἶδεν
 τὴν χεῖρα τοῦ κρατούντος καὶ ἐφύκεν, ἐπιδεί
 ξας τοῖς παρούσιν ἄπεν. ὅταν τὸ ἐλαχιστον
 ζῶον οὕτως ἀμύνεται τοὺς ἀδικούντας, τί
 τοὺς ἀνδρας προσέκει ποιῆν λόγιζεσθαι;
 ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς, ἄχρι τίμος εἰσὶν οἱ τῆς λακω
 μικῆς ὅροι, τὸ δὲ οὐ κραδάντας εἶπεν, ἄχρις οὐ
 τοῦτο φθάνοι. ὁ αὐτὸς, τίνος ἐπὶ ἡλίου μεσση
διατί

Διατίειχίςος ἡ σπαρτή, ἐπιδείξας τοὺς ἁ-
λίτας ἐξωπλισμένους, ταῦτά ἐστιν ἀπὸ τὰ
λακεδαιμονικῶν τεύχη. Ἄλλου δὲ τὸ αὐτὸ
ἐπιζητοῦντος οὐ λίθοις δὲ καὶ ξυλοῖς τετει-
χίσθαι τὰς πόλεις ἔφη. ταῖς δὲ τ' ἐνοικούν-
τες αἰεταῖς. ὁ αὐτὸς, τοῖς αὐτοῦ φίλοις παρή-
βλε, μὴ χρήμασι, ἀνδρεία δὲ καὶ ἀρετῇ σπᾶ-
λά, ἐν πλῆτειν. ὁ αὐτὸς ἐρωτώμενος πῶς
μεγάλην δόξαν περιποιήσατο, θανάτου κα-
ταφρομήσας ἔφη. ὁ αὐτὸς μακαρίζοντός
τινος τὸν περὶ τῶν βασιλέων νόμον κοινῇ ὄν-
τα, εἶπεν. ἀλλ' οὐδὲ πρίαμος ταύτην ἔχων
τὴν ἡλικίαν ἡτύχησεν. ὁ αὐτὸς ἐρωτώμε-
νος, διατί μάλιστ' ἀπὸ τῶν ἀνέκων ἐυδαι-
μονοῦσιν οἱ σπαρτιάται, διότι εἶπε παρὰ
τοὺς ἀνέκους ἀσχοῦσιν ἄρχιν τε καὶ ἀρχεῖν.
ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς, πῶς ἂν τις μάλιστ' ἀν-
θρώποις ἐυδοκίμοι, εἰ λέλοι εἶπε τὴν ἀρετήν.
πράττει δὲ τὰ κάλλιστα. ὁ αὐτὸς, τὴν στρα-
τὴν λαὸν ἔφασκε πρὸς μέντοις ἐναντίους

τίλμαν πρὸς δὲ τοὺς ὑπὸ τῶν ἑνδύων
αμύχιμ. ὁ δὲ τὸς ἐπὶ τοῦ πύργου ἵνα δῶ
μανάιν τοὺς παύσας αὐτὰ τὴν ἐν ἑν
ἀνδρῶν νόμον χεῖρ. τῶν. ὁ αὐτὸς λέγει.
Τὸς τὰ τὴν κοίτην καὶ τὴν ἀνδρῶν
κακοὺς ἀναιδου. τὸς δὲ τὸς. ὁ αὐτὸς
περὶ ἀνδρῶν ἀδικίας. τὸς δὲ τὸς. τὸς
τὸς ἀνδρῶν, δὲ τὸς ἀνδρῶν. τὸς δὲ τὸς
ἐάν πάντες ὡς ἀνδρῶν. ὁ αὐτὸς λέγει
δαίμονι ὡς ἀνδρῶν. τὸς δὲ τὸς. τὸς
μὴ τὸς ἐν κοίτῃ, τὸς δὲ τὸς. τὸς δὲ τὸς
πολεμίων νεκρῶν, τὸς δὲ τὸς. τὸς δὲ τὸς
ὁ τοιοῦτος. τὸς δὲ τὸς. τὸς δὲ τὸς
ἀνδρῶν τὸς ἀνδρῶν. τὸς δὲ τὸς.

Ἄλλοι δὲ τὸς ἀνδρῶν ἐκείνους. τὸς δὲ τὸς
μίαν σφάραν. τὸς δὲ τὸς. τὸς δὲ τὸς
τὸς ἀνδρῶν. τὸς δὲ τὸς. τὸς δὲ τὸς
καλὸν τὸς τὸς. τὸς δὲ τὸς. τὸς δὲ τὸς
ὄν ἐστι. τὸς δὲ τὸς. τὸς δὲ τὸς
ἀνδρῶν. τὸς δὲ τὸς. τὸς δὲ τὸς.

ἡμετέριος οὐκ ἔστιν τὸ ἐκείνου γένος.

ἌΓΙΔΟΣ.

Ἄγις ὁ βασιλεὺς οὐκ ἔφη τοὺς λακεδαιμονίους
ἐρωτᾶν τέτοι φθίν. ἀλλὰ περὶ ἐστὶν οἱ πο-
λέμιοι. ὁ αὐτὸς ἐν μαστινέα κωλυόμενος
διαμάχεσθαι τοῖς πολεμίοις πλείοσιν οὐ-
σιν, εἶπεμ. ἀνάγκη πολλοῖς μάχεσθαι, τὸν
ἀσχεῖν πολλῶν βυλόμενον. ὁ αὐτὸς, πρὸς
ἀνθρώπων πονηρὸν ἐρωτῶντα πολλὰ κίς τις
ἀριστος ἐκ ἀπαρτίων, εἶπεμ. ὁ τὴν ἀνο-
μειστάτος. ὁ αὐτὸς, πρὸς τὸν θυμῷ ἀμύ-
μενον πόσει ἐστὶν ἐκ λακεδαιμόνι, πολ-
λοῖσσι ἐφκ δόξουσιν ἄνυ, ἐν αὐτοῖς ἴλησ
μαχομένους. πρεσβευτὴς ἐκ περὶν θου πα-
ραγευόμενος εἰς λακεδαίμονα, ἐμακρηγό-
ρει. ὡς δ' ἐπαύσατο λέγων, ἡ ἡρώτα τὸν
ἄγιν τί δαί τοις περὶ τοῖς ἀπαρτίων, τί
δ' ἄλλο ἔφη, ἡ ὅτι σὺ μὲν μόλις ἐπαύσω λέ-
γειν, ἐγὼ δ' ἐσιώπων.

ΛΙΣΩΠΟΥ.

Λισώπρος ὁτὶ διδούς ὑπὸ πίνορς ἐπὶ τῷ χαλε-
πῶν ἔχεν τὴν ὄψιν, ἔφη. οὐκ ἔς τὸ ἴδωρ, ἀλ-
λ' ἔς τὸ μῆνός μου προσέχου δὲ. ὁ αὐτὸς, ἀκού-
σας παρὰ πίνορς ὅτι ὁ Δάνα λείκει κατὰ σοῦ, ἤ-
την λοιδωρίαν ἐξέπεντος, ἔφη. οἱ τὰς μαχαί-
ρας ποιοῦντες, οὐκ αὐτοῖς ἀποκτείνουσιν, ἀλλ'
οἱ χεῖρες μοι ταῖς ὑπ' ἐκείνων κατεσκευασμέ-
ναις, ἢ ἐμὲ νῦν, οὐκ ἐκείνος λείκει κακῶς, ἀλ-
λά σὺ ὁ χεῖρας τῆς καίμου βλατφηνίᾳ.
Ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς τί ἔφελες τοῖς φευδομέ-
νοις ἐκ τοῦ ψεύδους, ἔφη. τί, καὶ ἀληθὴ λέ-
γωσι μὴ πεισύνεσθαι. ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς τί
οἱ θεοὶ πράττειντι, ἔφη. τὰ μέμφοι κοδομένη.
τὰ δὲ, κοταβάλλειν.

ἈΛΕΞΙΔΟΥ.

Ἀλέξιος ὁ τῶν κωμωδίων ποιητής, ἐπεδὴ τις
αὐτὸν ὄντα πρεσβύτεν ἐώρα μόλις πορευό-
μενον, ἢ ἡρώτα τί ποιεῖς, ἔφη κατὰ σχολὴν
ἀποδύνησκω.

ὁ αὐτὸς ἔπε.

τὰς κήδους συλλαβεῖν τὸν σὺ φρονεῖς.
τρεις δ' ἔστιν αἵτε τῇ δυνάμει κεκλιμένοι,
τὴν ὡς ἀληθῶς συντελοῦσαν τῷ βίῳ.
τὸ πῖν. τὸ φαγεῖν. τὸ τῆς ἀφροδίτης ὑγῆναι.
τὰ δ' ἄλλα προσηκασ' ἅπαντα χρὴ καλεῖν.

ὁ αὐτὸς ἔπευ.

ὅυκ ἔστι παιδαγωγὸς ἀνδρῶν τις ἄρα
ἔστωτος οὐδείς ἄλλος ἐπιμελέστερος.
εἴτ' οὐ μέγιστος ἔστι τῶν θεῶν ἔρως,
καὶ ἡμιώτατός τε τῶν πάντων πολὺ·
οὐδείς γούτως ἐστὶ φιλόλογος σφίδρα
ἄλυσσος, οὐδ' οὕτως ἀκριβὴς τοὺς ῥέπους,
ὅς οὐχὶ τούτῳ μερίλα τῷ θεῶν νέμει.

ὁ αὐτὸς ἔπε.

ποιούτο τ' ὅ (ἡμεῖς) ἄνθρωποι κύριοι.
οὐ ταῦτ' ἀεὶ τίπτουσιμ. οὐδὲ τῷ βίῳ
ταυτὸν διαμένει σχῆμα. μετοβολὰς δ' ἔχει.

ὁ αὐτὸς ἔπε.

κἀν ἐντυχῇ τίς ὡς εἰσὶν πρὸς δοκῆμ

ἀλλ' ἡ δὲ μή τίς πιστεύει τύχη.
ὁ αὐτὸς ἔπε.

τῶν μερίων αἱ μέγας λύπαι,
ποιοῦσι τοῦ φρονέειν μέγας σιν.
ὁ αὐτὸς ἔπεν.

οὐκ ἔστι πῶς ἔχουσιν αἱ τίχαι φρένας.
οὐδεὶς γὰρ ἀν τοιούτος ἡ τύχη πῦρ.
ἈΛΚΙΒΙΑΔΟΥ.

Ἀλκιβιάδης πρὸς τὸν Ἰθυσκαλείω, ῥαφ. δι'
αἰλιάδου ἦτι. τοῦ ἐξ ἀσκάτου μηδὲν ἔ
χεν ὁμήρου φήσαντος, ἡ γὰρ αὐτῷ κέρδου
λομ παρήλας. ὁ αὐτὸς ἐπὶ τῶν ἐλλή
φθιλαδὴν ἐν παλαιοῖς ἀντιγράφοις ἐκείνοις δια
φωτιστὴν ἐκείνην χρεατοῦ καταπαλόντες.
ἐπὶ τοῦ δὲ ἐκείνου, ἀκρίτως ἐπὶ τῶν ἰνέων,
οὐ μιν οὐκ ἔπεν, ἀλλ' ὡς οἱ ἄλλοι. ὁ αὐτὸς
ἔχωρ κύνες πάσκαλον ἐωρημένους ἐπὶ σκευῇ
λίαν δραχμῶν, ἀπέκοψεν αὐτὴν τὴν οὐραν.
ἐρωτήσαντος δὲ τίνος αὐτὴν τίς χεῖρ, τοῦ
το πρὸς ποίκεν, ὅπως ἐφ' ἡ τοῦ το λείπειν ἀδῆ

ναίσι περίεμου, ἢ μηδ' ἂν ὁ πολὺ πρὸ μο-
νώσι. ὁ αἰεὶς, κολούμενος ἐπὶ κρείσιν θανα-
τικὴν ὑπὸ ἀθηναίων ἀποσκευίας, ἐκρεῖφεν
ἑαυτὸν εἰς τὴν ἐκκλῆσιν τὸν δίκην ἔχον-
τα ζητῶν ἀποφυγεῖν, ἐξ ὁρ φυγεῖν. εἰπὼν
τοὺς δὲ τινες οὐ πιστεύεις τῇ παύσει τὴν πε-
ρὶ σε αὐτοῦ κρίσιν; ἐγὼ μὲν ἔφη οὐδὲ τῇ με-
ρί. μή τως εἰνοῦσασα, τὴν μέλαιναν βαλὼν
φῆφον ἀντὶ τῆς λευκῆς. ἀκούσας δὲ ὅτι
θνήσκου αὐτοῦ, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ κατ' ἄνω-
γαν, διεξέειπεν οὐκ ἔστιν ὅτι ζῶμεν, ἢ πρὸς
λακεδαιμονίους βεβαίμενος, τὸν δ' ἐκελε-
κὸν ἤϊρεν ἐπὶ τοὺς ἀθηναίους πόλεμον.

ἈΜΑΣΙΔΟΣ.

Ἀμασις ὁ τῶν αἰγυπτίων βασιλεὺς, φίλῳ
ἀποβαλὼν τὸν υἱόν, Γρίφων παραμυθητὴν
κὀρεῖσεν. εἰότε οὐδέ πω ἠνέκελευτο,
μὴ δὲ νῦν ὅτε οὐκέτι ἔσσι λυπηθῆς.
Ἀμασις πολυκράτει ἔδε λείπει. ἠδὲ μὲν
πυρρὰ μέλαινα ἄρδρα φίλον καὶ ξείον

ἐὺ περὶ σὸντα. ἐμοὶ δὲ αἰσαὶ μεγάλαι ἐντυ-
χίαι οὐκ ἀρέσκουσιν, ἐπιταμένω τὸ θεῖον.
ὥς ἐσιφθονερόν. καί κως βούλομαι ἢ αὐτός.
ἢ τῶν ἀν κήδομαι, τὸ μέν τι ἐντυχέμ τῶν
πρημάτων. τὸ δὲ, προςπιάην. ἢ οὕτω δια-
φέρην τὸν αἰῶνα ἐναλλαξ πρήσσω. ἢ ἐντυχέ-
μ τὰ πάντα. οὐδέ μαγάρω λίλω οἶδα σκού-
σας, ὅς τις ἰς τέλος οὐ κακῶς ἐτελεύτησας
περὶ ῥέξας ἐντυχέων τὰ πάντα. Ἀμαξιμέ-
νης ἔλεγε. τοῖς ἀσείοις πρεσβύταις, ὅσοι καὶ
κατὰ τὸ σῶμα ἡδοναὶ ἀχμαρτίνονται. τοσοῦ-
τον αἰ περὶ τοὺς λόγους ἐπιθυμία πάλιν
αὐξοῦνται.

ἈΝΑΞΑΡΧΟΥ.

Ἀναξάρχος ἀβδηρίτης, ἐν συμποσίῳ, τῷ Ἀλεξάν-
δρου ἐρωτήσαντος αὐτὸν, τί ἄρα δοκῇ τὸ δεῖ-
πνον, ἔφη. ὦ βασιλεῦ. πάντα περὶ τελευτῆς.
εἶδει δὲ λοιπὸν κεφαλὴν σαβάνου τίνος πα-
ρατεβῆσθαι. ἀπορρίπτωμ πρὸς τὴν νικοκρέοντα.
ὃ δὲ μνησικακήσας μετὰ τὴν τελευτὴν τοῦ

βασιλέως, ὅτε πλέον ἀκουσίως προσήνεχθη
τῇ κύπρῳ, ὁ ἀνάξαρχος συλλαβὼν αὐτὴν, ἐφ'
ὅλμον βαλὼν, ἐκέλευσε τύπτεσθαι σιδηροῖς
ὑπέροις. τὸ δὲ οὐ φρεσίσαντα τῆς τιμωρίας
ἐπὶν, ἐκένωδ' ἡ τὸ περιφερέμενον, πύσαι πύ-
σαι τὸ ἀναξάρχου θυλακόν. ἀνάξαρχον οὐ
πλήττης κελεύσαρτος δὲ τὸν κρείεμτος
ἢ τὴν γλῶττα αὐτοῦ ἐκμηδῆμαι, λείος ἂ
πόρσεγμα, πρὸς πύσαι αὐτῷ.

ἈΝΤΑΓΟΡΟΥ.

Ἀνταγόρας, ἐπεὶ ἀνετίμωσκε παρὸ βρωτοῖς
τὸ τῆς θηβαϊδος σύηραμμα, ἢ οὐδεὶς ὑπεσι-
μαίνετο, κλείσας τὸ ἐλλίον, δικαίως ἔπε-
καλίθε βρωτοί. βρωὶ γ' ὦτα ἔχετε.

ἈΝΤΙΘΑΝΟΥΣ.

Ἀρτίφαιος εἶπε, ὁ μὲν ἀδικῶν, οὐδενὸς
δαίται νόμου. ὁ αὐτὸς εἶπεν.

Ἐργὴ πένεσθαι κρεῖττον, ἢ πλουτοῦμα πλῆμ.
ὁ αὐτὸς εἶπε.

Ὀφθαλμίων ἄνθρωπος ἰσχυρῶς, κακὰ

πᾶσι πολλὰ πένων, ἂν ἀλάστον πάσχει μόνον.
ὅτ' οὐχ ὁρᾷ, ἵνα κατὰ τὸν τὸν χρεῖμα.

ὁ αὐτὸς εἶπεν.

Ἄρ' ἐστὶ λῆρος πάντα πρὸς τὸ χρυσίον.
μόνον γὰρ αἰὶ διαμένειν βιωτὴν.
τὸ χρῆμα δ' αὖτ' ὅτ' ὦν φίλον, οὐ τοῖς ῥόπῃς,
οὐδὲ πρὸς μέσῳ, ὡς ἀφροσύνη. Τυχῶν.
πλούτος δ' ἐστὶν ἑστὶν ἀνθρώπων, ὅτ' ὦν.
ὅταν οὐκ ὦν, γὰρ αὐτὸν πρὸς τὴν πρὸς μέσῳ,
τί τουτ' ἂν ποῖται, τὸν ἐν ἑαυτῷ πρὸς μέσῳ.

ὁ αὐτὸς εἶπεν.

οὐ πῶ ποτ' ὁρᾷ, ἵνα κατὰ τὸν τὸν σφόδρα
ἀνθρώπων, ἀγλαῦς τε μέδεται ὡς χρῆμα.

ὁ αὐτὸς εἶπεν.

ὁ πλούτος ἡμᾶς κατέταρξεν ὡς κανὸς,
τυφλοὺς ἐλέπνῃς παραλαβὴν, πάντας γὰρ.

ὁ αὐτὸς εἶπεν.

τρεῖς δίκαιος κτήμα τίμιώτατον.

ὁ αὐτὸς εἶπε.

πρὸς τὸ γῆρας ὡς περ ἐρίας ἦεν.

Ἄλλα ταῦτά ἐστιν ἀποφασίζοντες καὶ.

Óu'òs d'ne.

τοῦτο, ὁ παρ' αὐτοῦ ἐστὶν ἡ ἀκλή.

πάντ ἐστὶ ἰσὺν τῆς τοῦ το καὶ πεφυγότα.

ὁ αὐτὸς ἐφκ.

ὡς ἐστὶ τὸ ἱαμὲν, γαγον τοῦ δυστυχίου.

ἈΝΑΞΑΓΟΡΟΥ.

[illegible]

αὐτὸ φασὶ πρόφρων ἴνῃ περὶ αὐτὸς ποταμὸς γε-
νομένην ἤ λίθου πλώσιν. ὃν εἶπεν ἐκ τῆς ἡλίου
πυρρῆς οὔτεν ἡ εὐρεσίδην μακρὴν ὄντα
αὐτὸν χρυσέαν βῶλον ἐπέμψεν ἡλίων ἐν τῷ φα-
έθοντι. ὁ αὐτὸς πρὸς τὴν ἐπέμψαντα ἐν λαμ-
ψάκῃ ὁρῆσαι ποτὲ θάλασσαν, ἔφη. ἐάν γε ὁ
χρόνος μὴ ὑπολείπῃ. ὁ αὐτὸς πρὸς τὸν ἐ-
πόντα ἐστέρηθης ἀθηναίων, οὐ μανουν ἔφη.
ἀλλ' ἐκεί μοι ἐμοῦ. ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς ἐς τί
γεγένηται, ἐς θεωρίαν ἔφη ἡλίου, ἡ σελήνης,
ἡ οὐρανοῦ. ἀντίτιμος, πρὸς τίνα μακαρί-
ζουσιν αὐτὸν βραῦν, εἰ ἥδ' ἐς ὧ μῆτερ ἔφη ὁ-
σων κακῶν ἐσὶ μέγαν τοῦτ' ἐτόλμας, Δαί-
ξας τὸ Διάδημα, οὐκ ἂν ἐπὶ κοσμίᾳς αὐτὸ
κείμενον ἐβάστατας.

ἈΝΤΙΦΩΝΤΟΣ.

Ἀντίφρων εἶπε. τέχνη κρατοῦμεν ὦν φύσιν κινώ-
μεθα. ὁ αὐτὸς εἶπεν.

εἰ γέοι τίς ἁμαρτεῖν, τὸ ἀδίκως ἀφ' αὐτοῦ
σιώτερον, ἢ τὸ ἀδίκως ἀπολείπειν, τὸ μὲν γὰρ

ἀμάρτημά ἐστι. τὸ δὲ ἀδίκως ἀποκτείναι, ἀ-
σεβησμός.   ἈΝΑΧΑΡΣΙΔΟΣ.

Ἀνάχαρσις ὁ Ἰνούρου σκίθης ἐρωτηθεὶς πῶς
οὐκ ἂν τις γένοιτο φιλοπότις, εἰ πρὸ ὀφθαλ-
μῶν ἔχῃ τὴν τῶν μυθόντων ἀσχημοσύναρ
εἶπεν. ὁ αὐτὸς μαθὼν τέπαρας λακτύλλας
εἶναι τὸ πάχος τῆς νεώς, τοσούτον ἐφύθη
νάτου τῆς πλέοντας ἀπέχθη. ὁ αὖτις, τὸ ἔ-
λπιον μανίας φάρμακον ἔλαβε. διὰ τὸ ἀλει-
φομένους τοὺς ἀθλητὰς, ἐπιμαίνεισθαι ἀλή-
λεις. ὁ αὐτὸς θαυμάζον ἔλαβε, πῶς οἱ Ἕλλη-
νες ἀπατορεύονται μὴ ψευδεσθαι, ἐν αἷσι κα-
πιλαίαις φανερώς ψεύδομαι. ὁ αὐτὸς ἐ-
φη, Γλώωνος βασιλῆος αἰδεσίῳ κρατεῖν.

Ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς τίνα τῶν πλοίων εἶναι ἀσφα-
λέστερα, ἔφη τὰ νεωκείμενα. ὁ αὐτὸς ἐρω-
τηθεὶς διὰ τίνα αἰτίαν οἱ ἰνθρωποι λυπούν-
ται πάντοτε, ἔφη, ὅτι οὐ μένομεν αὐτοὺς τὰ ἴ-
δια κακὰ λυπεῖν, ἀλλὰ καὶ τὰ ἀλλότριά ἀγαθὰ.
Ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς, πότῃροι πλείους εἰσὶν οἱ

Ζῆντας, ἢ οἱ νεκροί. τοὺς οὖν πλεοναυτοὺς ἔφη
πρὸς τῆς. ὁ αὐτὸς ὄνειδ' ἔμενος ὑπὸ
ἀττικῷ, ὅτι σκιῆς ἐστίν. ἀλλὰ μὲν
ὄνειδος ἐῖπε καὶ πατρίς. σὺ δὲ τῆς πατρί-
δος. ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς τίς σιμὴν αὐτῶ
πρὸς ἄλλον τε καὶ φούλῳ, ἀπαίει.
ὁ αὐτὸς ἐλεῖται καὶ τὸν ναυφίλον, καὶ πολ-
λοῦ ἄξιον, καὶ πολλοῦ μηδενὸς ἐπίου.
ὁ αὐτὸς τὴν ἀρετὴν ἀριμενίᾳ ἐφειλέσθαι
εἰς τὸ ἀνέχουσι ἀπατῆναι, καὶ στενε-
ψαίν. ὁ αὐτὸς ἐπὶ μαζακίῳ παρὰ τὸ
τὸν ὕβρισταίς, ἔφη. μαζακίον, ἐαυτοῦ ὦν
τὸν οἶνον μὴ φέρης. γέρω γενόμενος, ὡ-
δωρ οἴσεις. ἔφη δ' ἔτι σίμω δίκυραν,
καὶ κεραμικὸν ἔρχον. τασὶ ποτὲ τοῦ
τοῦ κομωμένου, κατέχον τῇ μὲν δεξιᾷ
τὸ σόμα. τῇ δὲ, λαῶν, τὰ χεῖρ' αἰνέμε-
νον δεῖν μὲν ἀμφοῖν. μείζον δὲ ἄναι γλῶτ-
τῆς κρατεῖν, ἢ ἡδονῆς.

ὁ αὐτὸς ἐρωτιθεὶς, τί μακαριώτερον ἐν ἀνθρώ-
ποις, ἔφη εὐτυχὲς τὰ ἀχθάνειν. ὁ αὐτὸς
Ἰωσήφου πῦρε πρὸς αὐτὸν ἀχθυρομένης ὡς
ἐκ τῶν ὑπομνήματα ἀχλωλεκῶς, ἔδιδε γὰρ
φίειν τῇ ψυχῇ αὐτὰ, καὶ μὴ ἐν ταῖς χάρταις
καταγράφειν. ὁ αὐτὸς ἔλεγε τοὺς βουλομέ-
νους ἀθανάτους εἶναι, διὸν ζῆν ἐνσεβῶς, καὶ δι-
κίως. ὁ αὐτὸς εἶπε τότε τὰς πόλεις ἀπόλ-
λυθαι, ὅταν μὴ δύνωσι τοὺς φαύλους ἀ-
πὸ τῶν σωυδοίων διακρίνειν. ὁ αὐτὸς ἔφη,
ὡς περ ὑπὸ τοῦ ἰοῦ τοῦ σίδηρον, οὕτως ὑπὸ τοῦ
ἰδίου κήτους, τοὺς φθονερούς κατελίσσεται.
ὁ αὐτὸς εἶπε, ὁ μνησθὲν τῶν ἀδελφῶν συμβίω-
σιν, παμτὸς ταίχους ἰσχυροτέρων ἄνθρωπων.
ὁ αὐτὸς, τριαυτὰ ἔφη ἀνὴρ ἐφόδια ποιεῖν, ἀ-
λλὰ ναυαγῆσαι τὴν συκολυμβήσιν. ὁ αὐτὸς ἔ-
σκαπτε πλάτωνα ὡς τετυφωμένον. πομπ-
ῆς οὖν ἱενομένης, ἵππομασάμενος φρεσὶ
κλήμ, φησὶ πρὸς πλάτωνα, ἐλθέμεν μετὰ καὶ σὺ
ἵππος ἀνὴρ λαμπρυντῆς, τοῦτο δὲ εἶπεν,
ἐπεὶ

ἐπεὶ συνεχῶς ὁ πλάτων ἵππων ἐπείη, καὶ
ποτὲ ἔλκων τὰς αὐτὸν νοσοῦντα, ἢ θεα
σάμενος λεγάνην, εἰσαὶ ὁ πλάτων ἐμμεκί,
ἔφη χαλκὴν μὲν, ἔρω ἔμταιθα. τί φεμ δε οὐχ
ὀρῶ. ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς ὑπὸ σωκράτους,
καθὰ φησὶ φανίας ἐμτῶ περὶ τῶν σωκρα
τικῶν, ἰπρίων, καλὸς καὶ ἰσθὺς ἐσοίτο, εἴη. εἰ
τὰ καλὰ ἂν εἴχης, ὅτι φευκία ἐστὶ μαθήσεις
παρὰ τῶν ἐδουτῶν. ὁ αὐτὸς, πορτικὸν νε
αριστοῦ πολυερέσθην αὐτὸν ἐπαλλομέ
νευ, ἐπὶ τὸ πλοῖον ἐφίκοιτο τῶν ταρίχων, λα
βὼν αὐτὸν ἢ βύλακον κενόν, περὶ ἀλφίεπω
λιν ἦκε. ἢ σαξίμενος ἀπὸ τῆς. τῆς δε αὐτοῦ
σης τὸ διάφορον. ὁ νεανίσκος εἰδὼς, ἐὰν
τὸ πλοῖον αὐτοῦ τῶν ταρίχων ἀφίκηται.

ὁ αὐτὸς διδασκαλὴν ἀπεδείκνυε τὴν ἀρετὴν
πρὸς εὐδαιμονίαν. μηδενὸς προσδεομένης,
ὅπῃ μὴ σωκρατικῆς ἰσχύος. τῆς τε ἀρετὴς
τῶν ἔργων ἄναι, μὴ λόγων πλείων δεομέ
νην. μὴ τε μαθημάτων. αὐτάρη τε ἄναι τὸν

σοφόν. πάντα γὰρ αὐτῶν τὰ τῶν ἄλλων.
τῇ τε ἀδύξια ἀγαθῶν, καὶ ἵστορῳ πόνῳ, καὶ
τὸν σοφὸν οὐ κατὰ τοὺς κειμένους νόμους πο-
λεῖν ἐλάττω, ἀλλὰ κατὰ τῆς ἀρετῆς. ὁ αὖ-
τὸς γαμήσθην ἐλάττω τεχνῶ ποίᾳς χάριν, ταῖς
εὐφροσύναις συνίστατο μαζῇ, καὶ ἐραδίως
δαδὲ μίνομ γ' εἶναι τὸν σοφὸν τίτων χρη-
εῖαν. ὁ αὖτος ἐλάττω, συμμάχους ποιεῖσθαι
τοὺς ἐμψύχους ἑκάστης καὶ κείνης ἀναφοῖς τὸν
γὰρ ὅπλον ἡ ἀρετή. ὁ αὖτος ἐσωτηθεὶς ποῖα
δὲ μανθάνειν ὅτι τοῖν μεγάλῳ
σι κακὸν τὰ γὰρ τὸν τετέλειται. ὁ αὖτος ἐφί-
καὶ ἡτέρι μὲν κατ' ὀλίγον ἀγαθῶν πρὸς ἅπαν-
τα, τοὺς κακοὺς, ἢ μετὰ πολλῶν κακῶν, πρὸς
ὀλίγους μάχεσθαι. ὁ αὖτος ἐλάττω, τὸ δίκαιον
περὶ πολλοὺς ποιεῖσθαι ὅτι ἐυενοῦς, ἄνδρες καὶ
βουλοῖς ἡ αὐτὴ ἐστὶν ἡ ἐπὶ τὰ βλάβαινα καλὰ. τὰ κα-
καὶ αὐτῶν, τὰ ὅτι πᾶσι πάντες, νομίζουσιν καλὰ. τὰ
χρὸς ἀφ' ἑαυτῶν. τὸν φρένισιν, μήτε γὰρ κατὰ
εἶν μήτε προδίδουσαι τύχῃ, τὴν καὶ κατασκευα-

γέγονεν ἡ αὐτὴ ἀναλώσις λοβιτισμοῖς. τοῦτον
 θεόπομπος ἐπαινέμενον, ἐκ παντὶ σωκρα-
 κῶν. ἀφνόντε ἴσθαι ἡ δὲ μιχίας ἐμμελὺς
 ὕψαλα, ἐθ' ἵε παρόντιν οὐμ. ἀῖσιν δὲ ἐκ τῶν
 συζητημάτων, καὶ ἡ ἐξ οὐρανὸς συμπροΐδ.

ἈΝΑΚΡΙΩΝΤΟΣ.

Ἀνακτιόνη. ὡς ἀν' παρὰ πελυκράτης λαῶν
 πέντε Τηλαντία, ὡς φροντίσεσθαι πάντοτε
 οὐκ ἔστιν, ἵνα πελὺκας αὐτὰ ἔπαιον, ἥ τι μᾶ
 ὅτι αὐτὰ τῇ φροντίδος. ὁ αὐτὸς ἔπεμ
 ψεωτα γὰρ τὸν φρόν μέλτομαι βρύντα.
 μίμης πολυανθέμοις αἰδέσθαι. ὁ δὲ,
 καὶ θεῶν διενέη. ὁ δὲ ἡ βροτοὺς λαμάξαι.

ὁ αὐτὸς ἔφη.

Ἀπό μοιθῆν ἔγενετ' ὄγ' αἰάλλη λύσις
ἐκ πόρων γένοιτ' ὅσ' ἄμα τῶνδε.

ἈΠΟΛΛΩΝΙΟΥ.

Ἀπ' αὐτῶν οὐκ ἔστιν ἄλλος, πρὸς τοὺς ῥα ματῆρας
τῶν φεσίων νύξεν ἡ πενθὴ καὶ οὐκ ἔστιν ὑμῶν πρὸν
δίδωται, οἱ νέοι, κερντῆ, αἱ θυγαῖνες, ἡ μηδὲν.

οἱ αἰδραὶ ἀρχόντων οἱ ἀρχεντες, μέμω. οἱ
νύμφη φιλοσόφων. οἱ φιλοσοφοί, θεῶν. οἱ θεοὶ
πίεως. προγένων ἀλαδῶν ὅς ἐστιν. τὰ παρὲντα
μισαίτε. ὁ αὐτὸς ἐφί. οὐ βουκῆτον οἶων ἐ
σερήθησαν. ἀλλ' ἐμνημενευτέον ἐπὶ μετὰ τ'
φίλων, τὴν καλὴν κριτικὴν ἐξέλιπον.

ἈΡΙΜΝΗΣΤΟΥ.

Ἀρίμνητος ἐρωτήθη, τί μετρίον ἀξίον ἀνθρώ
πῳ; ἔπε. τὸ καλῶς ἀχθάρων.

ἈΡΙΣΤΕΪΔΟΥ.

Ἀριστείδης ὁ δίκαιος οὐδὲν ἀξιούμενος ἐπὶ πενία
ὑπὸ τήνδε πλῆσιν, ἵπεν. ἐμοὶ μὲν ἡ πενία
οὐδὲν ἰσοῦσθαι κακόν. σὲ δὲ ὁ πλεῦτος, τα
ραχὺς οὐκ ὀλίγος. ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς, πό
σον ἐστὶ χροῖον ἀνθρώπου καλῶς ζῆν, ἔφη. ἕως
ἀνὴρ πολάβη τὸ τοῦ θένει τοῦ ζῆν κρῖτον ἄ
νθρωπος. Ἀριστείδης ἐξ ἑρῶς ὡς ἀμικκῆς,
ἢ προσεντὴς ἐκ πεμφτοῦς συνάπῃ, βρύ
λει φητὶν ὡς μετέκλεις. τί τῶν ὁρῶν τὴν ἐ
χθρὰ ἀπολίπωμεν, ἐν γὰρ δοκῇ πάλιν αὐτῷ

ἐπανίσταται ληψόμεθα. ὁ αὐτὸς ἐπαίτων
ἀθηναίων ὀρμηκίων ἐπὶ τῷ ἐξορρακτῷ,
ἀνδρωπία. ἱμακατὸς καὶ ἄρρηκος ὄρακεν
ἔχων. προελάεν αὐτῷ καλεώμεν ἄφαί
τὸ ὄμμα τοῦ ἰριδαίου ἡμῶσθε ἐφίτην
ἀριστείδην, τοῦδε ἀνδρὸς περὶ γινώσκην μὲν
οὐ φήσαντες ἰδεῖν αὐτὸν ἀλλὰ τῷ δικαίῳ προ
επιτορία, σκυπῆτας ἐνεβραφε τὸ ὄνομα τῷ
ὄρακω, καὶ ἀσέδωκεν. ὁ αὐτὸς ἐρωτῆθεῖς,
τί μάστιγα αὐτὸν ἐμτὴ φυγῇ ἐλύπη, τὸ τῆς
παρίδος ὀνδρὸς ἐφί. κακῶς ἀκυνούσης ἐντὴ
φυγῇ αὐτοῦ. αὐτῷ περὶ πολιτικά διαβί
βον τίς τίθεε φησὶ ἡ βυβλὴ, τὰ μὲν ἴδια, κοινὰ ἔμο
μισας, τὰ δὲ κοινὰ ἴδια.

ἈΡΙΣΤΙΠΠΟΥ.

Ἀρίστιππος ὁ κυρηνάιος φιλόσοφος, ἐρωτηθεὶς
τί αὐτῷ περιγέγονεν ἐκ φιλοσοφίας, ἔφη τὸ
δύνασθαι πασιθαρρύντως ἐμμελῆν. ὁ αὐτὸς
ὑφ' ἐξομένου ὑπὸ τινος, ἀνεγώρε. ὃ δὲ ἐπὶ
δικωκόντος, καὶ ἀπομῆτος φεύγας, καὶ ἔφη. τοῦ

μὲν γὰρ κακῶς λέγειν, σὺ τὴν ἐξουσίαν ἔχεις. ὁ
δὲ μηδὲν οὐκ ἔγωγε. ὁ αὐτὸς χρησάμενος μύ-
ρω, καὶ τοὺς κακῶς ἀπὸ πωλεῖται ἐκείνου τοῦ
ἔφατο. τοῦ μύρου τὴν ὥρ. λειαυρὸς, λυκο-
ρίαν διαβιβλῆκοτας. ἡ δὲ πτερὰ τε φα-
σί, νατὰ πύον κελεύσαντες διόνει. ἡ κα-
στοῦ ἐν προφυρᾷ ἐσθὴτι ἐρχίσατο. τὴν μὲν
πλάτωνα μὴ προσέειπαι, εἰπέτα εἰκὸν ἂν
δύ. αἰμὴν θήλυν ἐν δύναιτο λην, λαβὴντα
καὶ μέλλοντα ἐρχίσατο, ἡ εἰχὼς ἐπὶ πέν.
καὶ γὰρ ἐκκεῖναι σιν οὐτὰ ἡγεσώφρων, ὁ
διαφᾶ ἡεταὶ ὁ αὐτὸς εἴσε, μέμνησολι-
μου ἡ δὲ τῆς ταῦτα. ἡ δύνανται μεγάλως
τοῖς σωφροσύνην διώκεσιν. ὁ αὐτὸς, ἐρω-
τήσατος αὐτὴν τίνος, πύσον αἰτοῖν μιθὸν
ὑπὲρ τῆς τοῦ τέκνου παιδεύσεως, χιλίας
ἐφὶ δραχμαῖς. τοῦ δὲ, ἡράκλειος ἐπὶ πόρτος
ὡς ὑπὲρ πύλην ἡττημα, δίνεμαι γὰρ ἀνδράγ-
δοι, χιλίωμ πρίαθαι, τῆς γὰρ οὐκ εἴσε, δύο
ἔξαις ἀνδράποδα. καὶ τὸ μῦθον. καὶ ἐν ἄμ

πρὶν. ὁ αὐτὸς παρεκάλειτο τοῖς μέσῃ
τοιαῦτα ἐφόδια κτλ. αἰ, ἃ τίνα αὐτοῖς καὶ
ναυαγήτασι συνεκκολυμρήσει. ὁ αὐτὸς
ἰδὼν τινὰ ὀργιζόμενον, καὶ διὰ τῶν λέγων
χαλεπαίνοντα, εἶπεν. μὴ τοὺς λέλους διοργῆς
ἄνωμεν, ἀλλὰ τὴν ὀργὴν διὰ τῶν λέγων παύ
σωμεν. ὁ αὐτὸς, Διονυσίου ποτὲ ῥιῶν ἐτα
ρῶν οὐσῶν, μίαν ἐκλέξασθαι κελεύσαντος
τὰς ῥῆς ἀπήγαγεν. εἰπὼν ὅτι τῷ πέρειδι σου
νῆεν κε μίαν προκρίναι, ἀπαλαγὼν μὲν τοι αὐ
τὰς ἄχρει τῷ θυῖωνος, ἀπέλυσεν. ἔντως ἦν ἢ
λέσθαι, ἢ κατὰ φρονῆσαι σελύς. διὸ καὶ τῶν
ῥων. οἱ δὲ, πλείωνα πρὸς αὐτὴν πᾶν. σὶ μόνω
δέδοται χαλκίδα φορὴν, ἢ ῥάκος. αὐτὸ καὶ
παριόντα λάχανα πλύνων Διογένης ἐσκωψέ.
ἢ φησὶν, ἢ ταῦτα ἔμαθες προσφέρεισθαι, ὅκ' ἂν
ῥυγάνων αὐλὰς ἐθεράπειες. ὁ δὲ, ἢ σὺ ἄτεν.
εἰπερ εἰδὼς ἂν τοῖς ὁμιλῶν, οὐκ ἐν λάχανα ἔ
πλυνες. ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς ὑπὸ Διονυσίου,
διατὶ οἱ μὲν φιλόσοφοι, ἐπὶ τὰς τῶν πλεονείων

θύρας ἔρχονται. οἱ δὲ πλουτοὶ ἐπὶ τὰς τῶν
φιλοσόφων οὐκ ἐπίστανται. ὅτι οἱ μὲν ἔτι τῶν
δέονται. εἰς οὐκ ἔχουσιν. ὁ δὲ τις ἐρωτη
θεὶς, τίνι διαφέρειν οἱ παταίσουμενοι τῶν
ἀπαιδευτῶν ἔρη. ἔπειθ' οἱ δεῖνα σμένοι
ἵπποισιν ἰδύμασιν. ὁ αὐτὸς αἰνέμα
τίνος αὐτῶν τρεῖς ἴκοντες, καὶ πάντες λίσσονται
τίω μάταια ἔφη λίσσασθαι θέλει, ἐκὴν δεδεμε
νον ἡμῖν πρᾶγμα ἅλα παρέχει. ὁ αὐτὸς ἀμφ
νομίῃ ἐπατὶν, ἡ δὲ καὶ αὐτὸν εἶναι. οἱ μὲν
γὰρ χρημάτων. οἱ δὲ, ἀνθρωπίνου δέονται.
αὐτῶν δὲ κόρινθον παρεμπίπτοντες, καὶ ἀμαρτωλοῖς
νω, συνέβη ταραχῆναι. πρὸς εὐμτόν ἐιπέν
τα, καὶ μὲν οἱ ἰδίῳ τῷ οὐ δεδοίκαμεν, εἰ μὴ
δὲ οἱ φιλόσοφοι δολιχάτε, οὐ γὰρ περὶ μιᾶς ἐ
φῆ ψυχῆς ἀγωνιούμεθα. ὁ αὐτὸς, λοι
δορῶντος αὐτῶν τίνος ἔφη. τοῦ μὲν λέγειν κα
κῶς, τοῦ κύριος δὲ. τῶν δὲ δικαίως ἀκούειν, ἐγώ.
ὁ αὐτὸς ἔφη πρὸς τὸν ἀδελφόν, μέμνησο ὅτι
τῆς μὲν διαστάσεως οὐκ ἔχω. τῆς δὲ διαλύ

σεως, ἔγω. ὁ αὐτὸς ἐρωτῶν τίς τὴν διαφύ
ρεθ' ὁ σοφὸς τὴν σοφοῦ, ἄς ἄνωτα φηίους
ἀνθρώπους, ἀπὸς φλοῦ καὶ τῆς. ὁ αὐτὸς
πρὸς τὰς αἰχμῶνες οὐκ εἰσὶν αὐτοὶ οὐκ ἔστι
τε φῶν, μὴ πὶ διανέλλει ὁ κίαν λαβὼν, τὴν φη
λοὶ ποτε ὅλησαν ἡμῶς, ἄπινος δ' ἔν
τί δ' αὖ πλεῦται ὅννη, ἔνῃ μύνη, ἔνῃ πλε
σαν, ἡμῶς, οὐδαμῶς. ἔνῃ ἔνῃ ἔνῃ
συμφωνίᾳ πολλοὶ κέχρηται ἡμῶς.

οὗτος πρὸς τὸν αἰῶνα ἐν ἡμετέροις
 μαθηταῖς ἀνεγέρθη. καὶ ἡ μάλα ἐξ
 περὶ ἡγούμενος ἐκείνων τῶν ἡσίων
 ἡσίων οὐλοῦντα, τὰ λοιπὰ ἀπο
 πέμπει. ἡ γὰρ ταμία τῶν πρῶτων ἀθι
 ναίων ἐγώ εἰμι. ἐν τῇ ἀνεγέρσει.

ὁ αὐτὸς ἐκ τοῦ λαοῦ τῆς ταύτης κατὰ φησὶ τῶν
τίων ἐν δευτέρῳ τῶν διαδοχῶν. πρὸς οὖν
τοὺς μεμρομένους, φησὶ χωλαῖσα. ἀλλ' ἔκ
ἔχομεν. ἐπεὶ τὸ κράτος μὴ ἡττάσθαι ἡδὲ
νῶν, ἀριστον, οὐ τὸ μὴ χρῆσθαι. ὁ αὐτὸς πρὸς

τὸν ὁμολογῶντα αὐτῷ πολυτελεῖ ὀφωμίαν.
εὐὸς ἀναφῆς ὁδὸς ταῦτα ἐπείω. ὁμο
λογησάμενος δὲ, οὐκ ἔτι τῶν φιλήζοντος ἔ
γω. ἀλλ' ἐπὶ φιλάργυρος. ὁ αὐτὸς σίμου
ποτὲ διονυτίου ταμίου πολυτελεῖς οἶκος
αὐτῷ ἢ λιθοστρωτὸς ἀκκύντος, ἢ δὲ φρυγέ
ῃ ὁλοθρὸς, ἀναχρῆμα ἄμερος προσέπλευσε
τῇ ὀφῇ. τοῦ ὁμοκλήστου, ὅτι ἔχον ἔπε
τόπον ἐπιτηδεύοντα. ὁ αὐτὸς σεμνυνο
μένου πρὸς ἐπὶ πολυμαθία, ὡς περ
οὐχοὶ τὰ πλεῖστα ἐπίπλεον ἢ ὑμῶν ἔμενοι
ὕψινοι, μᾶλλον τῶν τὰ δέσπια προσφερο
μένων, οὕτως οὐχοὶ πλεῖστα, ἀλλ' οἱ χρήσιμα
ἀναπνέουσιν, ὅσοι σπουδαῖοι. ὁ αὐτὸς
αὐτοῦ τὸς πέντε ἐπὶ τὸ κορυμνῆ, ὅτι αἰσχρὸν
ἦν ἔσθαι, ἐπὶ δελφίω ἔργοις ἀλαζονεύο
μενος. ὁ αὐτὸς, πολυζήμιος ποτὲ τοῦ σοφί
στου ἰσχυρὸς πρὸς αὐτόν, ἢ δεσπαμένον
ὑποκινῶν τε ἢ πολυτελεῖ ὀφωμίαν, ἔπειτα
ἐπὶ πλεονέκειν, μικρὸν διαλιπὼν ἔπειτα δύναι

σαι ἢ τὸ μεθ' ἡμῶν σήμερον γενέσθαι; ἢ δὲ
πίνουσιν αὐτοὺς, τί οὐκ ἐφ' ἡμεῖς φ. σοικας
γούτην ὀφθαλμῶν, ἐλλείπει ἀναλωμαίαν
θα. ὁ αὐτὸς, τὴν ἀρετὴν πέντος ἐν ὁσῶν
ἡ ἀρετὴ σφύριον ἢ ἐκρυπτομένου, ὡς φασὶν
οἱ περὶ τὸν βίωμα ἐκείνους διαβίβαις, ἢ πόχε
ἔφη τὸ πλεον. ὅσον δυναταί εἰσάγει.
ὁ αὐτὸς, δὲ ἐμνῆς ποτε περὶ φίλῃ διονυσίῃ,
ἢ μὴ ἐπιτυχάνων, ἔς τὸν πίδακ' αὐτῆς πε
σε. πρὸς οὖν τὸν ἐπισκώψαμτα, δὲ ἐγὼ φη
σὶν αἰτίες, ἀλλ' ἂν διονύσιος, ὅ ἐν τῇ ποσὶ τὰς
ἀκοῆς χων. ὁ αὐτὸς, τοὺς τῶν κυκλίων παι
δὲν μάτῳ μετατχόντας, φιλοσοφίας δὲ
ἀπολέφθεντες, ὁμοίους ἐλεγεῖν αὐτῇ τῆς
πηνελόπιδος μνη. ἢ ἔστι, ἢ γ' ἐκείν' ἐμελανθῶ
μην, ἢ γ' ἐκείν' ἐμελανθῶ, ἢ τὰς ἡμέρας θραπείνας
ἔχον. πάσας δὲ μάλλον ἢ αὐτῇ τῇ διασποιναν
δυνατὴν γῆμαι. ὁ αὐτὸς, ἢ τῇ διονυσίῳ ἀργύ
ριον, ἢ ὅς ἀλλαμὴν ἔφης δὲ ἀπ' ἐρήμῳ τῷ σο
φόν. ὁ δὲ ὑπελαβὼν, δὲ ἔπε ἢ περὶ τοῦτ' αὖ
ἡρώμεν. Διόνυσος, ὅς ἐστι δὲ ἐφ' ὅτι δὲ ἡ πόρνη σαι

ἈΡΙΣΤΩΝΟΙ.

Ἀρίων ὁ γίος, ὃς ἢ φίλανθος ἐπικαλείμενος,
 τοὺς λίους τῶν διαλεκτικῶν ἐίκαζε τοῖς τ'
 ἀραχνίαις φάσμασιν, ὃ δὲ μὲν χρησίμους.
 λίαν δὲ ταχικούς. ὁ αὐτὸς ἔφη ὁ ἐλέβο
 ρος ὁλοσχερέτερος μὲν ληθεῖς, καθαίρει.
 ἔς δὲ πάνυ μικρὰ ληθεῖς, πνίψ. εὐτω καὶ
 ἢ κατὰ φιλοσοφίαν λεητεροῖς. ὁ αὐτὸς ἔ
 φη, τὴ διαλεκτικὴν ἐσκέμασι τὰ ἐν ταῖς ὁδοῖς
 πηλῶ. πρὸς εὐδὲν γὰρ εὐδ' ἐκόνον χρησίμεν
 οὔτα, καταβίλλειν τε, καθ' ὁρμῆς. ὁ αὐτὸς
 ἔπεν, οἱ ἐν διαλεκτικῇ βαθύνοτες, ἐσέκασσι
 καρκίνους μασώκεμοις. οἱ δὲ ὀλίγον ῥέφικον,
 περὶ πολλὰ ὃ, ὃ ἀσχολοῦνται. ὁ αὐτὸς τοὺς
 διαλεκτικούς, ἐοικέναι ἔλεγε τῇ ψηφοπαί
 κῃαις. οἱ τίνες χαριεστὶς παραλογίζονται.

ἈΡΚΕΣΙΛΑΟΥ.

Ἀρκεσίλαος ὁ εὐβου ἠσκούβου, ἡμῶν ἐς τῆμος
 χίου ἀφ' οὗτος, ἡ ὑπολαμβάνοις ἀναί
 καλῶ, ἡ ἐν γλάνισιν ἀεὶ ἀμαρτυρομένη, ἡ

πόντος, ἢ οὐδοκαὶ αὐτῷ ὁ σοφὸς ἐρσέηται
οὐαί, φησὶν ὑδεν, ἀν' αὐτῶν αὐτὸς ἡτίς, ὃ περ
σύ, οὐδ' ἀμ' αὐτῶ καλὰ ἰμάτια ἔχῃ. ὁ αὖτις,
ὡς ἀπ' ἀλλήλων φησιν, ὡς αὐτὸς ἦν ὁ αὐ
νοῦς, πρὶν αὐτῶ παρσχόντος, φησὶ, ἀκό
λαστα οὐκ ἔστιν αὐτῶν τέκνα.

ὁ αὐτὸς, ὡς ἀπ' ἀλλήλων φησιν, ὡς αὐτὸς ἦν
πρὸς κατὰ τὸν νοτὸν ἴα, ἀν' ἰδὼν ἀπ' αὐτοῦ
βόμβου, καὶ φησὶν, ἀπ' αὐτοῦ πέθηκε τῶ προ
σκεφαλαίῳ, ἢ ἰδὼν, ἀπ' αὐτοῦ πέθηκε τὸ
παίλιον. ἀπ' αὐτοῦ τε, καὶ αὐτοῦ δαχμάς
ἀπέτρεχεν. ὁ αὐτὸς πρὸς τοῦ πυθόμενον,
διὰ τὴν ἐκ μὲν τῶν ἀνῶν μεταφάσεις, ὡς
τὸ ἐπικούριον, ἐκ δὲ τῶν ὑποκείμενων αἰδέ
ποτε, ὡς φησὶν, ἐκ μὲν τῶν ἀνῶν, γὰρ αὐτοῦ γίγνεται.
Ταῖς ἐκ δὲ γάλλων, ἀνδραγαθῶν γίνονται.

ὁ αὐτὸς, ὡς φησιν ἀπ' ἀλλήλων φησὶν, ὡς αὐτὸς
ὅτι φέρεται ἀπ' αὐτοῦ, ὡς αὐτοῦ πολλοὶ ἐν τῷ
θαλάτῳ πλῆθαι αὐτῶν, ὡς αὐτοῦ πολλοὶ ἐν τῷ
ἐκ τῶν αὐτῶν ἀδελφῶν μετρίστη.

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΛΑΕΡΤΙΟΥ, Εἰς Ἀρκυί
ΛΑΟΝ, ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ.

Ἀρκυίλαε, τί μιν ἵ τοιοῦτον ἔειπεν, ἐφιδῶς
ἱσπασας ὡς τε φρενῶν ἐκ τοῖς ἐλεῖσθαι ἔων.
οἰκτεῖω δὲ τί σον ἐπὶ ἴσους, ἀλλ' ὅτι μούσαρ
ἔριτας, οὐ μεῖ, ἢ χρεῖά μινος κύλιν.

ἈΡΤΑΒΑΖΟΣ.

Ἀρτάβαζε, ἔγωγε τοῖς ὧν φεγγέντων περσῶν
ἐς τὰς αἰτανύς, ὡς διὰ φωνίδος ἐς μεκκ
δυνίαν περὶ αἰτῶν, ὡς ἐπὶ αἰσ προκίμης ἐχρῆ
το ἡ ἐσθλὴ ματῆ των τρατωτῶν ἐς τὴν αἰ
εἶεν, οἱ δ' ἐλαφύς ἐκ τῶν λαφύρων δι' καὶ σον
ἐρεῖς μεν, κατὰ κεύαταν χυτοῦν ἴψο
αἰ, ὡς ἀνεσθῆκαν ἐς δε λφύς, ἐπὶ ἴψαντες
ἐλεῖσθαι τὸς δέ.

Ἐλάδος ἐσθλὴν ἔσθλῳ ἡρας τὴν δ' ἀνέστησαν.
δουλοῦνας σφραγῆσαι ὡς αἰμενοι πόλεις.
ἐπὶ ἑσθλῶν δ' ἐπὶ τοῖς ἐμπερὶ μετὰ λαις τα
νεύτι λακιδίαις. ἴψο, καὶ ἡ μὲν πᾶσι τίς δέ.
ἔσθλῳ ἴψο λακιδίαις, ὅτι τῇδε κέμεθα.

τοῖς κείνων πείθεσθαι νομίζεις.

ἈΡΤΩΡΙΟΣ.

Ἀρτώριος τις ἐν τῷ περὶ μακροβιωτίας, ἐφ' ὃ
συνβρεχέμεται, ἵα μέμνηται τῆς τρυ-
φᾶς, πρὶν ἵνα μακροχρόνῃ ὦμεθα τῇ
ζωῇ. ἈΡΧΙΔΑΜΟΣ.

Ἀρχίδαμος ἔστι παλαιὸν μέλος, τίτε τρῶ-
τον ἐκ σικελίας, καὶ ἐκ ἀνελίου, καὶ ἐκ ἡλίου
καλῆς, ἐπέλωσαν ἐν τῇς πόλεσι. Ἀνελίος
λακεδαίμνα ἔσκετο καὶ γέροντι, ὡς ἔ-
μεν ἄνθρωποι λαῶν, ἵνα τοῦτο ἐπὶ τὸ γῆρας ἢ
τῇ γυναικὶ πολλὸν οὐκ ἐπὶ τῷ σώματι φανείη
νῆν. παρελθὼν οὖν, ἵππεύοντι, ἀνελίος
ἄφικετο. ἄμα οὖν ὁ ἀρχίδαμος, ἵππ' ἀνέφικε
οὗτος ἵππος, ἵππε, ἵππε, οὐ μόνον ἐπὶ τῇ ψυχῇ
τὸ φρόνους, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ περιφέ-
ρεται. ἈΡΧΥΤΟΥ.

Ἀρχύτας μνησαγέρων ταραντίνος, φιλόσοφος ἄμα
ἢ μηχανικός ἄνθρωπος, ποίησε περὶ τερὰν ξυλίκην
πυλωμένην, ἥ τις εἴη καὶ κάθηται, ὅς τις ἀμύσει
τοῦ μέχει γὰρ τούτου.

ὁ αὐτὸς ἀνέβη τοὺς τὸν ἔρατο δένους ἐρμῆς τοῦ
τοῦ ἀπὸνέκε τινεῖς.
χρῶ πάντ' ἐδίδαξε. τίς δ' χρῶ κεν ἀνέυροι.

ΒΙΑΝΤΟΣ.

βίης ὁ τευταμί... πρηνεὺς... μακάριος
ἐστὶν ὁ πλεονεκτήων ἀπὸ λαῶν.
ὁ δὲ μετὰ τὸν μὲν, μασκ... ὁ αὖτις
εἶπε, αἰτοῦ... ὅν σὺ βλαμμένον θάμην
τῶν... ἐν τῇ... τὰ ἀνεσώτα.
περὶ... τῶν... ἀλλ' ἐν τῶν... ἀσφαλίζῃ.
ὁ αὐτὸς... ὡς... τί... σίμ' ἔλας... φη
ὁ καὶ... ὁ αὐτὸς... μετὰ... μέλας... χα
λιν... ὁ αὐτὸς... ἐπεκράτει... κη
μη... ἐκράτει... ἢ... ὡς... τήραννο
φοβ... τὸν... ὁ αὐτὸς... εἶπεν, οἱ
... ὁ αὐτὸς... ἐπὶ... κα
ταλιν... ὁ αὐτὸς... ἐπὶ... ἐπὶ... ἐπὶ
πα... ὁ αὐτὸς... ἐπὶ... ἐπὶ... ἐπὶ
τῇ... ὁ αὐτὸς... ἐπὶ... ἐπὶ... ἐπὶ
ἀποδύναι. τῇ δὲ νόμω... ἐπὶ... ἐπὶ... ἐπὶ

ὁ αὐτὸς

ὁ αὐτὸς συμπλέωρ ἦν ἐν ἀσκήσει, χημαζόμενος τῆς
μῆδος, καὶ κείνων θύεος ἐπικαλουμένων. σιῶντος ἔ-
φη, μὴ αἰσθώρται ὑμᾶς ἐνθάδε πλέοντας. ὁ αὐ-
τὸς τοὺς αἰετμένους παρὰ τῶν βαλὼν φρένας ἀβα-
θὰς, ἢ μὴ αὐτοὺς παιδεύοντας, ἀνασθῆναι, οὐκ ἔφα-
σκεν ὑμῖν. οὐτε γὰρ ζωγράφον ἐκχέμενον ἴσθαι τοῖς
θεοῖς δοῖναι αὐτῷ γραμμὴν, ἢ κυχροισμὸν λαβάν, ἢ
μὴ μάθῃ τὴν τέχνην, οὐτε μοισιν ἐρλένεται ποτὶ
ἐν ἐμεκερ ἐκχῆς, ἢ μὴ τὰ μουσικὰ μάθοι. τὸν δὲ
αὐτὸν ῥόπον, οὐδ' ἂν φρονιμὸν τίνα γερῖσθαι ἐυχό-
μενον, ἢ μὴ τούτων τὴν μάθησιν λάβοι. ὁ αὐτὸς ἀ-
τυχὴν εἶμαι, φησὶ, τὸν ἀτυχίην μὴ φερύντα. ὁ αὐτὸς
ἐρωτηθεὶς τί δυσχερὲς, ἥ ἐπὶ τὸ χερσὶν ἐφίμαλα
βολὴν ἐυγεμῶς ὑπενεγκάν. ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς, τί
ἀνείη τ' κατὰ βίον ἀφοβόν, ἔπεν ὁρῆσαι συνείδησις.
ὁ αὐτὸς ἐπικαλουμένον τίνος τὸν θάνατον ἐπὶ τέ-
κνωρ ἀπωλαίᾳ, ἔφη, τί αὐτὸν καλῶς ἀνθρώπου. ὅς
καὶ μὴ καλέσκει ἔχει. ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς ποῖος
τ' θανάτ' κακός, ἔφη, ὁ ἀπὸ τῶν νόμων ἐπατόμενος.
ὁ αὐτὸς, δὲ κινῶν ὑπὲρ τίμος λέξας ἦδη ὑπὲρ κρησ

ῶν, μετὰ τὸ καταπαῦσαι τὸν λόγον, ἡ σέκλινα
τὴν κεφαλὴν εἰς τοὺς τοὺς θώρα, ὅς ἢ ὑπόλοιπος.
εἰπὼν σοὶ δὲ καὶ τοῦ ἐναντίου, καὶ τῶν δικαστῶν τὴν
ψῆφον ἐρεσκόντων τῷ ὑπὸ τοῦ βίαντις βουθουμέ
νω, λυτέντος τοῦ δυνατοῦ, καὶ ἐν τοῖς κόλ
ποις εὐρέθη. καὶ αὐτὸν μεγαλοῦτερας ἐθαψεν
ἡ πόλις. εἰς οὐ καὶ δι' αὐτοῦ λαοκτοῦ, τίδε τὸ
ἐπίβλημα φέρεται.

τῇδε βίαντα κεκνήβατο σφέμας ἡγάγεμερμῆς
εἰς εἶδον. πολὺ γάρ τινος.

εἶπε γὰρ ἡ δίκην ἐταρτοῦ. ἡ δὲ ἀποκλινθεῖς
βασίλεις ἐγκαλιδας, μακρὸν ἔταρτο ὑπνον.

ἕτερον, εἰς τὸν αὐτόν.

κλήμοις ἐν δεσέδοισι πρίννης φύστα κελύπη.

ἡδε βίαντα πέρα: κόσμου ἴωσι μέγιστον.

βίαν ἐνδεδοισίς ἐστὶν ἡρεῖα τοῦ ἀθιμαίων

φρατῆρος. καὶ ἐρωτῶ μερσί τὸ τῶν φρατῶν

τίδεῖ ποικίλ, τί ἄλλο ἐφῆ, ἡ ὑμῶν μέμσῳλει.

ἐμὲ δὲ μαχίμνομάχων.

βίονος.

βίονος βροχθέντης ἐλεγε καταγελάσους ἀναιτοῦ.

σπουδάζοντας περὶ τὸν πλεόντεσιν. ἐν τύχῃ μὲν
παρέχει ἀρεταί, βεβηρία δὲ συλάτῃ. χρηστότης δὲ
ἀφαιρείται. ὁ αὖτος πρὸς τὸν βίον ἡμῶν λαίοντα.
πῶς γὰρ ἀνὴρ πενίῃ βεβημημένος, οὐτὲ τίς τῶν
οὐδ' ἔρξαι δύναται. βλάστα δὲ οἱ δέξεται,
πῶς σου πένις ὥς φησὶ φλυαρεῖς τοσαῦτα. καὶ κατὰ
δολεσχίαν ἡμῶν. ὁ αὖτος ἐλεῖν ἔσπερ' ἰὰ φαῦ
λατ' ἱσχυαρίων, καὶ μὴ δυνάτος ἡ ἀξία. τοσούτον δὲ
εἰς ἀξία, ὅσον ἐν ἑαυτοῖς τὸ νόμισμα ἔχουσιν,
οὕτω δὲ τῶν πλουσίων τεύε, οὐδυνός ἀξίους, καὶ
πενύθαι τὰς αἰτίας ὥς κέκλινται. ὁ αὖτος ἔφη,
τί χρήματα τοῖς πολλοῖς ἡ τύχη οὐ δαδῶριται.
ἀλλὰ δεδῶκεν. ὁ αὖτος ἔλεγε, ἡ τύχη ὥς περ
ποιήρια, ὁ τὲ μὲν, πρωτελέγου, ὁ τὲ δὲ ὑπερολό
γου περιτίθῃσι πρὸς ὅπου. ἢ ὁ τὲ μὲν βασιλέως.
ὁ τὲ δὲ ἀλήτου. ὁ αὖτος ἰὼν πῶς φθιμερὸν
σφίδρα κενυφότα, ἀπερ' ἡ τούτω μέγα κακὸν σου
βέβηκεν, ἢ ἄνω μέγα ἀγαθόν. ὁ αὖτος ἔλεγε,
ἀλλὰ τὸν ἀρχόντα ταυόμενον τῆς ἀρχῆς, μὴ πλῆθους
τερον, ἀλλὰ ἐν δόξοτερον ἐκτείναναι.

ἸΚ ΤῶΝ ΒΙΩΝΟΣ ΒΟΥΚΟΛΙΚῶΝ.

παῖ μῦσαι τὸν ἔρωτα τ' ἄριον ἢ φοβέονται,
 ἢ κρυμῶ φιλέοντι. καὶ ἐκ τῶν αὐτῶν ἐκρίται.
 κῆν μὲν ἄρα τύχην τις ἔχων ἀνέραςον, ἀνδρὶ
 τῆνον ὑπερφείδοντι, καὶ δὲ ἐθέλοντι διδάσκειν.
 ἂν δὲ νόον τῶν ἔρωτι δονεῦμενος ἀδύ μελίσσοι,
 ἐς τῆνον μίλα πάσαι ἐπιγόμεναι προρέοντι.
 μάρτυς ἐγ' ἐν, ὅτι μῦθος ὁδ' ἐπλετο πᾶσιν ἀληθής.
 ἂν μὲν γὰρ ἐροῦμαι, ἢ ἀθανάτ' ἢ πινὰ μέλπω,
 καμβαίνω μετ' ἡρώτα, καὶ ὡς πάρος ἔκετ' αἰεὶ δὶ.
 ἂν δ' αὐτ' ἐς τ' ἔρωτα, καὶ ἐς λυκίδαν τὶ μελίσσω,
 καὶ τόκα μοι χεῖροισα κατὰ σέματος ῥεῖω δά.
 τοῦ αὐτοῦ.

Ἄ μεγάλα μοι κύπρις ἐθ' ὑπνώοντι παρέστα.
 νηπίαχοι τ' ἔρωτα καλᾶς ἐκ χειρὸς αἰοῖσα,
 ἐς χθόνα νευσάροντα. τοσὶν δὲ μοι φρασε μῦθον.
 μέλπην μοι φίλα βούτα λαβὼν τ' ἔρωτα διδάσκει.
 οἷς λέλειχα μὲν ἀπὸ λυβέου, ἐγὼ δ' ὅσα βουκολίασδονο
 νηπιος, ὡς ἐθέλοντα μάθην τ' ἔρωτα, διδάσκει.
 οἷς εὖρε πλαγίωχοι ὅπα, ὡς αὐλὸν ἀθάνα.

ὧς χέλυι ἐρμίων, κίθαριν, ὧς αἶδ' ὧς ἄλλων.
 ταῦτά μιν ἐξεδίδασκον, ἐδ' ἔκ' ἐμπάζετο μύθων.
 Ἀλλὰ μοι αὐτὸς ἄδ' ἐμ' ἐρωτῆλα, καὶ μὲ δίδασκε,
 θνατῶν ἀθανάτων τὲ πύχης, ἢ ματέρος ἔργα.
 καὶ γὰρ ἐκλαθόμην μὲν ὅσων τ' ἐρωτ' ἐδίδασκον.
 ὅσα δ' ἔρως μὲ δίδαξε μ' ἐρωτύλα, πάντ' ἐδιδά-
 τοῦ ἄντοῦ. (χθιν.

Ἔσπερε τὰς ἀρετὰς χύσεις φάος ἀφροενείας.
 Ἔσπερε κυανίας ἱερὴ φίλε νυκτὸς ἄσπερμα.
 τόσσον ἀφανρότερον μίνας, ὅσον ἐξοχος ἄσπερμα.
 καὶ φίλος, καὶ μοι πρὶ τοι μέγα κῶμον ἄσπερμα.
 Ἀντίσελαναίας, τὸ δίδου φάος ὧς κατ' ἴσος.
 τάμερον ἀρχομένα τάχιον δύνει, οὐκ ἐπὶ φωρᾷ
 ἔρχομαι, οὐδ' ἵνα μυκτὸς ὁδοιπαρέοντ' ἐνοχλῶ.
 Ἀλλ' ἐράω, καλὸν δέ τ' ἐρασσάμεναι συνεράδω.
 τοῦ ἄντοῦ.

Ἰξευτὰς ἐπὶ κῶρος ἐν ἄλσει δεινδράειν πῆ,
 ὄρεα βηρεύωμ, τὸν ἀπόροπον ἄδεν ἔρωτα
 ἔσθ' ὁμένομ' ὡς ποτὶ κλένον, ὧς δ' ἐνόσσε,
 καίρων ὡρκα δὴ μέγα φάιντο ὄρεον αὐτῷ.

τὼς καλὰ μὲν ἄμα πάντα πάλαι λησι συνάπτων,
τὰ μὲν τὰ τερῶτα μετὰ λυγροῦ ἀμφεδέκτου.
κὼς αἰς ἐσχατίαν εὐνοκάσι νέχης ἔχον ἀπέντα.
τὼς καλὰ μὲν εἰς φασγῶν ἐν ἑσπέρῳ ἔκρυπτον
ὅς νησαν δὲ ἐλκνὰ ἐδιδόξεν, ἔκρυπτον αὐτῶ.
καὶ οἱ δὲ ἐμὲ ρωτὰ καθήμενοι, ἀπὸ τοῦ πρέσβους
μετὰ δάκρυον κινετο κῆρ, ἔκρυπτον αὐτῶ.
θεῖοι οὐτὸν θῆσαν, μὴ δὲ εἰδὲ τῶν νεονέων.
φευγὲ μακρὰν, κακὸν ἐν τῇ τέθνητον, ἔκρυπτον αὐτῶ.
εἰς καμῆμι λησι, μὴ δὲ εἰδὲ τῶν νεονέων.
οὐτὸς οὐκ ἐν φεύγον, ἔκρυπτον αὐτῶ.
ἔλθω δὲ ἀπὸ πύλας, καὶ φησὶ ἐπὶ τοῦ κτήντος.

Βριωτὸς ἐμὲ τυχὸν θηλαστικῶς μετὰ ἐκδοκίμοις ἔστι,
ἐπὶ τὸ σκέλος ἀπὸ πύλας καὶ παρῆλθεν,
ὡς εὐκλείου δὲ ὄντα πρὸς αὐτῶ.

Βριωτῶν ἐν τοῖς χρέος οὐκ ἀποδιδόντας, εἰς ἄγο
ρὰν ἄγοντες, καλῇ τι μελέουσιν, ὅττι καὶ φινον ἐ
πιβέλλουσιν αὐτῶ, εἰς δὲ ἐν κορινωθῶ, ἔτιμος γίνε
ται, δοκεῖ δὲ τοῦτο, καὶ ὁ ἐμὲ πύλου πατὴρ πεπον
θήμενος, βριωτὸς ὡς τὸ γένος.

ΒΡΑΣΙΔΟΥ.

βρασίδας ἐν μάχῃ διὰ τῆς ἀσπίδος ἀκοντίσας καὶ
 τὸ δόρυ τῷ βραχίονι ἐκύσας, αὐτῷ τούτῳ πλε-
 μιον ἀπέκλινεν. ἐπεὶ οὖν οἱ βρασίδες πῶς ἐβλήθη, προδύ-
 σης μὲν τῆς ἀσπίδος ἦν. ὁ αὖτ' ἐν ἰσχύσι συλλα-
 βὼν μὴν καὶ διχλαῖς ἐφῆκεν. ἅτα πρὸς τοὺς παρὲν
 τας, ὅθεν οὐκ ὦφθη σμικρὲν ἐστὶν ἐμὴ σάββατο τοιμῶν
 ἀμύνεσθαι εὐς ἐπιχρῶντας. ἐπεὶ δὲ συνέβη πε-
 σὲν αὐτῷ ἐλευθεροῦν τὰς ἐπιθράκας ἐλπίας οἱ
 δὲ πεμφθέντες εἰς λακεδαιμόνα πρέσβεις, ἱμνή-
 προσήλθεν αὐτῷ ἀρχιλεωνίδης, πρῶτον μὲν ἡρώτη-
 σεν ἡ καλῶς ὁ βρασίδας ἀπέθανεν. ἐπεὶ μαζόν τ'
 δὲ τῷ θρονῶν αὐτῷ, ἡλόν τ' ὥς ὅδε ἰσχυρὸς ἔσται
 τοιοῦτος, ἐνείκε δ' ἐν ἡμετέροις. βρασίδας μὲν γὰρ ἡμ-
 ἀνὴρ ἀθάβος, καὶ δὲ λακωνιστῶν καὶ ἐκείνου
 κάρρνας. βρέννος τ' ἐλάτ' βασιλεὺς, λευκάτ' τ'
 ἀσίαν, εἰς ἔφεσον ἦλθε. καὶ ἐπὶ πεδίοις μέγας, πε-
 ρέμενε τῷ καλῷ τῷ προβαλόντι. πορβενε δὲ τῆς
 τῶν ἐπισήμων ὄνομα δημενίης, εἰς ἐπὶ τῶν ἐφεσον
 σουσα τοῦ βαρβαρέν, προδῶσεν αὐτῷ τὴν ἐφεσον

ὑπέσχετο, ἔα μὲν οὖν λάβη τὰ φέλλια καὶ τοὺς ὄρ-
μους. ὁ δὲ βρέννος δαξάμενος αὐτὴν εἰς τόπον
ᾧρισμένον, ἤγαγε τοὺς ὑποταγμένους. καὶ προ-
σέταξε μὲν αὐτοῖς, τὸν χρυσὸν ὅσον ἑαυτοῦ, κόσμου χά-
ριν βάλλειν εἰς τὸν τῆς φιλαργύρου κόλπον. ποιη-
σάντων δὲ αὐτῶν τὸ παραδέχθαι, ἡ Δημονίκη ὑ-
πὸ τῆς διαφιλείας τοῦ βαλλομένου χρυσοῦ, ζῶσα
κατεχώδη.

ΒΕΡΟΝΙΚΗΣ, ΠΛΩΜΑΚΟΥ.

Βερονίκη, θυγάτηρ τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ πολεμαυ-
τοῦ εὐεργέτου καλουμένου, τοῦ οὖν ἀνδρὸς αὐ-
τῆς πολεμίου ὄντος ἐν πολέμοις, ἤνξατο ὅτι ἡ
ὑποστρέψαι ἔβρωτος τῶν πλοκάμων τῶν ἐκ αὐτῆς ἀ-
πόκρημα, ἐμαθήσθαι ἀνάγκη αὐτῇ ἐν τῷ ἱερῷ. καὶ ἀνέβη
καὶ ἡ βερονίκη. κόνων οὖν τις ἀστρόνιμος ἦν ἐπὶ
τῶν αὐτῆς χρόνων. καὶ πρὸς κλακείαν αὐτῆς φη-
σὶν, ὅτι οἱ θεοὶ τὸν πλόκαμον τοῦ τε μὲν ἀστροῦς ἀ-
νέβηκαμ. καὶ μὴν ἔστι τις βορυσθίδης θεοῖς ἀστέρων
ἐν τῷ οὐρανῷ, ὃ καλοῦσι πλόκαμον βερονίκης.

ΓΑΪΟΥ.

Γαῖος δ' ὅτε φυλάττομαι δέ τι πικρότερον ἰπὶν
 διὰ τὸ τῆς μηρύης ὄνομα. πολλὰ γ' ἐπεὶ
 ληπταί τῶν ὀνομάτων ἐς τίσιν ἀπεχθείας.
 ἢ μηρύῃ δυσκόλως ἐλθεῖν σιγέεται.
 δὴ δὲ οὕτως φήμας τῶν ὀνομάτων ἐξελέ-
 χεσθαι τοὺς ῥόπους. πολλοὶ γ' ἤδη διαβο-
 βλημένας προσηγορίας ἔχοντες, ἔσχατον οὐ
 πομπῆς διάνοιαν. πάλιν ἑτέροι ἢ καλοῖς
 ὀνόμασι μετὰ τῆς φύσεως κεκοσμημένοι, ψυ-
 χῶς ἀνομοίως, προσέχονται περὶ τὰ ἔρτα.

ΓΕΛΩΝΟΣ.

Γέλων ὁ τύραννος ὅτε καρχηδομίους πρὸς ἱ-
 μέραν κατεπόλεμκεν. ἐξήντη ποιούμενος
 πρὸς αὐτοὺς, ἡνάγκασεν ἐξάψαι τὰς ὁμο-
 λογίας, ὅτι ἢ τὰ τέκνα παύσονται τῶ κρῶ-
 νι καταθύοιτες. ὁ αὐτὸς ἐξήτε πλάκας
 τοὺς συρακούσιους ὡς ἐπὶ στρατείᾳ, ἢ φυ-
 τεῖαν, ὅπως ἢ τε χώρα βαλίων γένῃται γεωρ-
 γουμένη, ἢ μὴ χείρονος αὐτοῖς σχολάζουσα.

ὁ αὐτὸς αὐτῶν χρέματα τοῦ χαλῖταρ, ἐπεὶ ἔβο
ρυθίσθησαν, αὐτὴν ἄπενώσ' ἀπιδώσω· ἢ ἀπέ
δωκε μετὰ τ' ἐσέλεμεν. ὁ αὐτὸς ἐν σιμῶ
σίρλῳ περιφερομένης, ἀμοιβόμενῳ τ'
ἄλλων ἐφέξης ἢ ἰδόντων, αὐτὸς τ' ἵππῳ
ἴσασι γὴν κελεύσας, ἐλαφρῶς ἢ ῥαδίως ἀνε
πήδαιτευε π' αὐτόν. ΓΙΛΟΥ.

Γέλην, τὸ μὲν ἰδιόσφι τὴν ὁ σικελιώτης διέδω
ρος ἐντελὴ πάντεσσι. τὸ δὲ ἡθροσθαυμαστὴν.
ἄχ' ἡαλέντες ταῖνυν αὐτοῦ πρὸς κεντρὶ πί
μους κατὰ τὰ σφραῖλαι, ἰδόντες οὗτοι αὐτὰ κα
ταδέεσθαι περὶ αὐτοῦ δόξης καὶ φή
μης, ἐγέλασαν. ὁ δὲ ἵππολαβὴν ἔπει μὴ θω
μίζαν. ἐν σφ' ἔην τοῖ, ἀκραβάντιοις πρὸς
τὰς ἐπιδέξους τέλεις, τ' ἡσέλλαν τοὺς τῶ
κάλλει διαπρετὶς πρὸς δὲ τὰς ταπείνας
ἢ λίαν ἐντελής, ὁμοίους. ΓΛΑΥΚΟΥ.

Γλαύκῳ τ' ἐπικυδῶς πρὸς, ἐπερωτᾶν τις
τ' πυθίαν ἰόρκω τὰ χρέματα λήσεται, ἂ
ἴς παρακαταθήκη μέλας, παρὰ μὲν αὐτῷ ἀμ

δρὸς ἢ πυθία τάδε φησί.

γλαῦκ' ἐπικυδίδη το μὲν αἰλικ' κέρδιον εὔλω.

ὄρεω νικῆσαι, ἢ χρέματα λήσασθαι.

ὄμνυ' ἐπεὶ ἀνδρῶς ἔκ' ἢ εὖρεσκον μὲν ἄνδρα.

ἀλλ' ὅτι παῖς ἐστὶν ἀνώνυμος. ὅδ' ἔπι χερσὶ

ὅδ' ἐπὶ πόδες. κραιπνῶς δὲ μετέρχεται ἴσκιε πᾶ

συμμάρταρ' ὁλέσκεινεῖν, ἢ ὁικονάπαντα. (σαν

ἀμάρτος δ' ἐν ὅρεσ' ἔνευ κατόπιθεν ἀμείνων.

γλαῦκος ὄνησ' ὡς ὕψι φησὶς. οὗτος ἀνδρ' ὄνιος.

ἑωρακῶς ἰχθύων παρὰ τῇρ' ἰμμορβοτάνης

λευτάμεν' ἢ ἀμαλίσαντα, φαγὼν ἢ αἰλός,

γέροντες ἀθάνατος, ἀλλ' οὐκ ἀγήρως. ἐφ' ᾧ κα

τε πόντισαν ἑαυτὸν. γλαύκου τέχνη.

ἐπὶ τῶν μήραδίως καταρτίζομένων, ἢ ἐπὶ

τ' πάντ' ἐπιμελῶς ἢ ἐν ἔχνης ἑρτίζομένων.

ἐπὶ δὲ οὗτος εὖρε σιδήρε' ἀκόλυσιν, χίος ὦν.

γλαῦκος ἄγος ἰππόβρωτος. φασὶν ὅτι οὗτος

κατεβρώθη ὑπὸ τῶν ἰππῶν. ἀμφοῦντες ὅ

τ' ἰππῶν ὄφωρ, ἢ τ' οἰκείων ὄλενος ἐπιμε

λούμενος, ἐπερίειν. ἢ ἐπέλυεν αὐτ' ὁ βίος.

Γλαυκὸς πίων μέλι ἀνέστη, ἐπὶ τῶν κρηυχῶν
τῶν ὅτι ἀπέθαμεν, ἅτα φανερομένων.

Γλαυκοῦ ἀποθάνοντος, οὐ τοῦ σιεύφους ἐπὶ τῷ
μέλιτι, ὁ μὲν ἔν τῳ τύμβῳ κατῴρετο τὸ
τοῦ κοιρανίου πολυδάδον, ἔς ἣν ἐκ τοῦ ἄρβυ-
δος ἰδὼν δράκοντα πέραν ἐπιπλέοντα τεθνεῶ-
σι, καὶ ἀμαθήσαντα αὐτὸν, καὶ οὕτως τὸ αὐτὸ
ποιήσας ἔς τὸν Γλαυκὸν, ἀμέσῃσιν. τοῦτο δὲ
ἀδύνατον, ἐγέρει δὲ τοῖον δέ τι Γλαυκὸς πι-
ὼν μέλι, ἐταράχθη. χολῆς δὲ πλείονος αὐ-
τῷ κινηθείσης, ἐλθὲ ποθύμνησεν ὁ Γλαυκός, ἀ-
φίκοντο οὖν οἱ τε ἄνθρωποι ἰατρὸι ἅτε δὴ χεῖμα-
τα λητόμενοι. ἀλλὰ δὴ καὶ πολυδάδος, ἔς
ἰδὼν τὴν πέραν ἡμᾶς παρὰ τῆς ἰατρῆς
ἐπὶ ὄνομα ἡμᾶς δράκων, καὶ ταύτην τῇ ἐοτάνῃ χερ-
σάμενος, ὑπὸ ἐποίησε τὸν Γλαυκόν, ἔλκεν οὖν
τῆς, ὅτι πολυδάδος τὸν Γλαυκόν ὑπὸ μέλι-
τος θανόντα, ἀνέστησεν, ἀφ' οὗ τὸν μῦθον ἐ-
πλάσαντο. Γλαυκὸς φησὶν ὅτι, οἱ κείν-
οι δαλάτῃ, ὁμοίᾳ τῇ προτέρᾳ. Ἄδεται ὅτι

Γλαῦκος ὁ θαλάττιος φαγὼν πᾶσα ἀθάνατος
ἐγένετο. καὶ μὴ ἐν θαλάττῃ οἰκεῖ. τὸ δὲ τῇ
πρὸς ταύτῃ μόνον Γλαῦκον ἐντυχάνει, καὶ λέ-
γει ἐμὴ ἐκείνη. τίς τὸ ἀνθρώπον ἐν θαλάσσῃ.
ἢ ἄλλο τί τῶν χειρῶν. ἔχει δὲ τὸ ἄλ-
θές, οὕτω. γλαῦκος ἡ ἀνὴρ ἀλιεύς ἀνδρὶ
νός. ἢ δὲ κολυμβητής. ἐν τούτῳ περφέ-
ρων πάντων κολυμβητῶν. κολυμβῶντα δὲ
ἐν τῷ λιμένι, ὁρῶντων αὐτὸν τῶν πολιτῶν,
αὐτὸς διακολυμβήσας εἰς τίνα τὸ ποῖον, καὶ
μὴ ὀφθαλμοῖς τοῖς οἰκεῖσις ἡμέρας ἱκανὰς, δια-
κολυμβήσας πάλιν, ὥφθη αὐτοῖς. πυρθαμο-
μένων δὲ τῶν οἰκείων πρὸς αὐτὸν, αὐτὸς
ψευδόμενος εἶπε, ἐν τῇ θαλάττῃ, καὶ συκλα-
σάντες αὐτὸν ἰχθύας ὅποτε χιμῶν γένοιτο.
καὶ μηδεὶς τῶν ἄλλων ἀλιεὺς ἰχθύς δύναται
λαμβάνειν, ἔλεγε τοῖς πολιταῖς, τίνας
βούλοιντο τῶν ἰχθύων ἀφκομιδῇμαι αὐτῶν.
καὶ κομίζων οὐκ ἔβη, ἰσχυρὸς θαλάσσης
ἐκλήθη. καὶ περιτυχὼν θηρίῳ θαλάττιῳ

ἀπώλετο. μὴ ἐλθόντος δὲ αὐτοῦ ἐκ τῆς
θαλάττης, ἐμύθευσαν οἱ ἄνθρωποι, ὥς ἐμ
θαλάτῃ οἰκᾷ καὶ κἀμένει.

ΓΛΥΚΩΝΟΣ.

γλυκῶν ὁ σοφὸς ἔλεγε τοὺς ῥήτορας ὁμοίως ἔ
μαι τοῖς βαρβάχοις. τοὺς μὲν γὰρ ἐμ ὕδατι κε
λαδῆν. τοὺς δὲ, πρὸς κλεψίδραμ. ὁ αὐτὸς
τὴν παιδείαν ἐλεῖν, ἵερὸν ἄεϋλον.

ΓΟΡΓΙΟΥ.

γοργίας ὁ λεοντινος, ἐπὶ τέρμα ὦν τοῦ βίου, ὑπὲρ
ἀδελφείας καὶ σληφθεὶς, κατ' ὀλίγον εἰς ὕπνον
ἀπολιθίνων, ἔειπε. εἰς δὲ τις αὐτὸν τῶν ἐ
πιτηδείων ἤρετο τί πρᾶττοι, ὁ γοργίας ἀπε
κρίνατο. ἦδη μὲν ὁ ὕπνος ἄρξεται παρακα
τατίθεσθαι τὰ δελφῶ. ὁ αὐτὸς, ἦδη Γηρας
ὅς ὑπὸ πύλων ἐρωτῆθεις εἰ ἡδέως ἀποθνήσκεις,
ἠκίστα εἰπὼν, ὥς περ δὲ ἐκ σαπρού κ' ῥέοντος
συνοικίου ἀτμένως ἀπαλλάττομαι. αὐτοῦ
πρεσβευτοῦ ἀπρησάλεντος πρὸς τοὺς ἀθηναί
ους, ἡ λαμπρῶς ἐπιδεδυμένον, οἱ ἀθηναῖοι

Τὰς ἡμέρας ἐκείνας, ἐν αἷς ἐπεδείξατο, ἐορ-
τὰς ἐκάλεον. τοὺς δὲ λέξις αὐτῇ λαμπάδας.
ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς, πῶς διαίτη χρώμενος εἰς
μακρὸν γῆρας ἦλθεν, ὁ δὲ μὲν ὁδὸν ἔφη πρὸς
ἡδονὴν, οἷον φαγεῖν, οὔτε θράσος. οὗτος ἢ
τεχνὰς ἐκτορικὰς πρῶτος ἐξέκρινε, ἢ κατὰ τὴν
σοφίαν τοιοῦτον τοὺς οὐλοῦν ὑπερβαλ-
λεῖν, ὡς μισθὸν λαμβάνειν παρὰ τῆς μάθη-
μινος ἐκαίειν. οὗτος καὶ ἀνῆλθας ἀθήνας, ἐν-
χε γὰρ παρὰ τῇ λεορτίωμιν ἀθήνας πρὸς
λευκῆς ἐπεσφάλλετο, ἢ παραχθείς ἐς τὴν
μον, διηλθεῖν τῇ ἀθηναίοις περὶ συμμαχίας.
ἢ τῷ ἐκείνῃ τῆς λευκῆς ἐξέπληξε τοὺς
ἀθηναίους, ὄντας εὐφύς ἢ φιλολέξας. πρῶτος
γὰρ ἐχρήσατο τῆς λευκῆς σχηματισμοῖς
περιπότεροις, ἢ τῇ φιλοτεχνίᾳ διαφέρουσιν
ἀριθμητοῖς, ἢ ἰσχυροῖς, ἢ ταρίτοις. ἢ ὁμοί-
οις τελευτοῖς, καὶ πσιμέτροις τοιεύτοις. ἀπὸ
τῶν μὲν διὰ τὸ ξένον τῆς κατασκευῆς, ἀπὸ δὲ
χῆς ἐξιοῦτο. νῦν δὲ, περιεργίαν ἔχον δοκί-
μῃ φαίνεται καταγέλαστον.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΤΑΛΛΗΓΕΩΣ

Δεμήτριος φανοστράτου φαληρέως, πολεμαίω
τῷ βασιλεῖ παρήνεν τὰ περιβασίλειας καὶ κίβ
μομίας βιβλία κτᾶσθαι, καὶ ἀραβίων σκην. ἀ γὰρ
οἱ φίλοι τοῖς βασιλεῦσιν οὐ θαρρύνει παρθε
νῆν, ταῦτα ἐν τοῖς βιβλίοις γέγραπται.

Ὁ αὐτὸς, ἀκούσας ὅτι τὰς δέκμας αὐτοῦ κατέ
στρεψαν Ἀθηναῖοι, ἀλλ' οὐ τὴν σφραγὴν ἐφῆκε
ἢν ἐκεῖνας ἀνέστησαν. ὁ αὐτὸς ἔλεγε, τὰς
ὀφρὺς μὴ μικρὸν ἄναι μέρος. ὅλω γὰρ ἐπι
σκοπήσαι δύνασθαι τῷ βίῳ. ὁ αὐτὸς, οὐ μὲν
τοῦτον πλοῦτον ἐφῆκε τυφλῆν. ἀλλὰ καὶ τὴν
ὁδὸν οὐσαν τύχην. ὁ αὐτὸς ἐφῆκε, ὅσοι ἐν γῆ
λέμῳ δύνασθαι σίδηρον, τοσούτον ἐν πολι
τείῃσι ισχύειν δῶρεν. ὁ αὐτὸς ἰδὼν πρὸς νε
ανίσκον ἄσωτον, ἰδού ἐφῆκε φράωνος ἐρμῆς.
ἔχωρ σύρμα. κοιλίαμ. αἰδοῖορ. πώγωμα.

Ὁ αὐτὸς ἐφῆκε τοὺς φίλους, ἐπὶ μὲν τὰ ἀγαθὰ
παρακαλούμενους ἀπιέναι, ἐπὶ δὲ τὰς
συμφορὰς, αὐτομάτους. ὁ αὐτὸς, τῶν τελευ
φωμένων

ὁ αὐτὸς ἐρωτᾷ τοὺς, διατὶ μίαν γλῶσσαν ἔχουμεν.
ὣτα δὲ δύο, ἀπεν. ὅτι διπλάσιον δι' ἀκούειν
ἢ λαλεῖν. ὁ αὐτὸς ἐρωτᾷ τοὺς, τί ἄν' οὐ εἰς ἕνα
ὄν θεῶν, εἴη. τὸ εὐερεῖσθαι, καὶ ἀληθεύειν. ὁ αὐ
τὸς, λοιδορεῖ μὲν τὸν αὐτὸν, ὅς οὐκ ἀβραάινων
ἀπεν εἰς ἀγῶνα, ἐν ᾧ ὁ ἡττώμενος ἢ νικῶν τις
ἔστι κρείττων. ὁ αὐτὸς εἴη τὸ κόλασθαι, ταῦτα
διαφέρειν ἢ κόρακος ὅτι ὁ μὲν ζῶντας, ὁ δὲ νε
κροὺς ἐσθίει. ὁ αὐτὸς, θεασάμενος, πινάκι
φερόμενον φιλέβουλον, εἴη. οὗτος εἰς οὐρανὸν
τοῦ βρώσας, ἑτέροις εἰς οὐρανὸν κατέλιπεν. ὁ αὐτὸς
ἐρωτᾷ τοὺς, τί ἐστὶν τοιοῦτή, ἀπεμύποκρσις δυ
σχαρίων ὅτι διὰ ταύτην τὸ χροόντων ἡτῶν
ἐφαίνετο. ἡμ γὰρ φαυλὸς ἢ γλῶσσά ἐκ φύσε
ως. τὸ δὲ πνεῦμα ἁγιώτερος, ἐξ ὧν ἀμφο
τέρων συνέβαινε φαυλοῦσθαι αὐτὴν τὴν ὑπόκρι
σιν παρεχόμενον. ὁ αὐτὸς θεασάμενος, τίνα
δημαγωγὸν ἀφῆκε γαβρῶντα, εἴη. ἀλλ' ὅ το
μέγα εὐ ἐστὶ τὸ δὲ εὐ μέγα. ὁ αὐτὸς ἀπε, βα
σιλεὺς καὶ τύραννος ἅπας, ἐχθρὸν ἐλευθερίᾳ

[illegible]

καὶ διὰ τὸ ἐχθρὸς ὡς αὐτῷ πάλαιος ἐκείνου ἔχει αὐ-
 τὸν ὑποσημαίνει φανόμενος ἐν τῇ θεῶν. καὶ
 ὁ δῆμος ὁρῶντάς τε αὐτοὺς τὸν ἑαυτοῦ με-
 δίου λαβὴν δὲ παρὰ τοῦ μετρίου φῆς διαχ-
 μὰς καθυφαίκατ' τὴν παρὰ τοῦ οὐκ ἰκνῆ. καὶ
 δημοτέλει δὲ τὸν νεφελὸν ἑαφίμενος ἐκεί-
 νου πάγον ἑαυτοῦ ἐκτετακέν λαβὴν ὑπὸ
 σκηνὴν ὅθεν ἡ αὐτὴ καὶ ὁ νεφελὸν αὐτὸν λέγει.
 ὁ τὴν κεφαλὴν πρὸς τοὺς κακὴν μένος. ὅτι αὐ-
 τὸν καὶ κεφαλὴν τοῦ τοῦ τοῦ ἑαφίμενος δὲ τὴν
 χαλκίον. καὶ κτείνει τὸν δὲ θεοῦ. με-
 τὰ δὲ τὸν τοῦ θεοῦ καὶ χαλκίον.

ΔΗΜΑΔΟΥ.

ΔΗΜΙΤΡΙΟΥ ΤΟΥ ΔΗΚΑΙΟΥΣ ΕΙΚΑΖΕΝ ΑΥΛΟΙΣ. ΞΥΛΕΙ
 ΤΗΣ ΑΥΛΟΥ ΤΗΝ ΓΛΩΣΣΑΝ ΤΟΙΣ ΜΥΣΤΕΡΕΣ ΕΣΤΙΝ.
 Ο ΑΥΤΟΣ ΤΩ ΠΑΤΕΡΙ ΤΗΣ ΑΙΤΟΥΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ ΕΙ
 ΛΟΓΕΙΣ ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΕΚΑΙΩΝΕ ΦΗΜΕΝ. ΑΡΧΑΙ
 ΝΑΝ ΟΥΚ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΡΕΜΕΤΩΜΕΝ ΠΡΟΣΙΑ ΚΡΕΙΤΤΩΝ
 ΠΑΤΗΡΕΣ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ ΕΣΤΙΝ.
 Ο ΑΥΤΟΣ ΤΩ ΠΑΤΕΡΙ ΤΗΣ ΔΕΚΑΙΩΝΕ ΚΑΛΛΗΣ ΑΚΡΟΠΟΛΙΝ

ἵνα. ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς πῶς ἂν τὸ γέννηται πλούσιος, ἀπεκρίθη τὸ ἐπιθυμιώμενον πένης.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΗΣ.

Δημοκράτης ἀναβαίνων εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἐν γῆρα, καὶ πνευστῶν, ποιεῖν ἔφη ὅπως καὶ τυμπάτα ἀθηναίων πόλιν. πρεῖν μὲν γὰρ μέλει τὴν χύειν δὲ μικρόν.

ΔΗΜΩΝΑΚΤΟΣ.

Δημόναξ τὸς τῶν σωμάτων ἐπιμελεμένους. ἑαυτῶν δὲ ἀμελοῦντας, ὠνεΐδιζεν. ὡς τῶν μὲν οἰκῶν ἐπιμελεμένους, τῶν δὲ ἐν οἰκῇ ἀμελοῦντας. ὁ αὐτὸς ἐλθεὶς ἰσχυρὰ κακὰ πάσχειν οἱ ἀνθρώποι ὑπὸ τῆς χρείας, ἢ ὑπὸ τῶν φίλων. τοὺς μὲν γὰρ ἐχθρούς λεγόντας, φυλάττειν. τοὺς δὲ φίλους ἀνεαλμένους, ἢ γίνεσθαι σφαλεροὺς, ἢ ἐνεπιβεύεσθαι. ὁ αὐτὸς ἀπενόησεν οἱ ἀπαίδευτοὶ καθάπερ οἱ ἀλιευόμενοι ἰχθύες ἐλκόμενοι, σκώσιν. ὁ αὐτὸς, τῶν ἀγῶν ἐξεταζόντων ἢ ὁ κόσμος ἐμψυχος, ἢ ἀψυχὸς ἢ σφαιρικός, ἢ μάς ἢ πε

περὶ τὸν κόσμον πολυπραγμονεῖτε. περὶ δὲ
τῆς αὐτῶν ἐκουσίας οὐ φροντίζετε.

Ὁ αὐτὸς πινὸς σοφιστὴν αἰτιωμένου αὐτόν, ἢ
φίσαμτος, διατί με κακῶς λέγετε, ὅτι μὴ κα-
ταφρονεῖς ἔφη, τῶν κακῶς λεγόντων.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΥ.

Δημοκρίτου πρεσβύτερος ποτὲ ὑπὲρ ἀθηναί-
ων πρὸς φίλιππον, ἢ παρ' ἐπὶ διαλεγόμε-
νου, ὁ φίλιππος οὐ φοβήθη τὴν κεφαλὴν σφ-
ῆναι προσάξω ἀφ' ὑρεῖναι, οὐ φοβήθη. εἰ γὰρ
σύ μου ταύτην ἀρέλῃς, ἢ παῖς μοι αὐτὴν ἀ-
πάματον ἀμαθισί. Ὁ αὐτὸς τὸν φθίνον ἀ-
πὸν ἑλκος ἀπὸ τῆς ἀληθείας. Ὁ αὐτὸς ἔλε-
γεν ἐνδεχομένου τοῦ σώματος, συναυξάνον-
ται φρένες. βηράσκοντες δὲ, συκράσκουσι.
ἢ ἄς τὰ πράγματα πάντα ἀμβλύνονται.
Ὁ αὐτὸς ἔλεγε, κόσμος ὁλιγομίθιος γυναικί. κα-
λὸν δὲ ἢ κόσμῳ λιτότης. Ὁ αὐτὸς ὡς ἀθηνό-
δωρος φησὶν ἐμ' ὁ γὰρ περὶ πάντων, ἐλθόν-
τος ἰσχυροτέρους πρὸς αὐτόν, ἢ κελύσαν

τὸς κῆμιθῆραι γάλα, θεασάμενος τὸ γά
λα εἶπεν, αἶγὸς πρῶτοτόκοιο ἢ μιλαίρη.
Ὁ αὐτὸς κόρης ἀκολουθοῦσης τῷ ἰσσοκρά
τει, τῇ μὲν πρώτῃ ἡμέρᾳ πασάσατο οὕτω.
χῦρε κόρη. τῇ δὲ ἑχομένη, χῦρε γύναι. καὶ
ἦν ἡ κόρη τῆς μυκτὸς διεφθαρμένη. ὅθεν
τὴν ἀκρίβειαν αὐτοῦ ὁ ἰσσοκράτης ἐβού
λετο. Ὁ αὐτὸς πρῶτον τινὰ τῶν μελ
λόντων, εὐλοκίμησε καὶ ἐρθεῖν δόξης πα
ρὰ τοῖς πλείστοις ἡρώδῃ. νόμου δὲ ὄντος
τὸν ἀμαλώσαντα τὴν παρῶν οὐσίαν, μὴ
ἀξιούσθαι ταφῆς ἐν παρίδι, φησὶν ἀρτί
ωδένος συνέμτα, μὴ ὑπεύθυνος γενεῖν
πρὸς τίνων φθονούντων, καὶ συκοφαντοῦν
των, ἀναλῶναι αὐτοῖς τὸν μέγαν διακο
σμόν. ὃς ἀπάντων τῶν συζηημάτων προ
έχει. καὶ πεντακοτίσις ταλάντοις τιμῆν
ναι. μὴ μόρον, ἀλλὰ καὶ χαλκῆς εἴκοσι. καὶ
τελευτήσαντα αὐτοῖς δημοσίᾳ ταφῆναι. βίβ
σαντα ὑπὲρ τὰ ἑκατὸν ἔτη.

Δημήτριος δὲ ὁ φαληρεὺς τοὺς συνηεῖς αὐτοῦ
φθὶν ἀναγνάντων τὸν μέγαν Διήκισμον. ἐν
μόνομ' ἐκατὸν ταλάντων τιμωθεῖται. Ταῦτα
δὲ ἡ πόλις πρὸς οὐρανὸν φησὶν. Ἀριστὶς δ' ἐν
τοῖς ἐσχατοῖς ὑπομνήματί φησι, πλάτωνα
θελῶσιν συμφ' ἔχει τὸ δεικνύειν ὑπομνή
μα. ἀπὸ τῆς ὑπομνήματις. ἀμεικλῶν δὲ
ἡ κλήρις τοῖς τυφλοῖς, κωλύει αὐ
τοῦτον ὑπὲρ τῆς πορὶ πλάτωνα ἔχει
τὰ ἴδια. ταχυτέρως δὲ μ' α. Τὸ δὲ ἴδιον
δὲ τῆς αὐτῆς φθὶν. ἔμπροςθεν ταχυτέρως
ὅτι ἐν τῇ τῶν θεσμοφύλων φησὶν. μέλλει
ταυτὴν ἔχειν. ἡ δὲ ταυτὴν ἔχειν μὲν οὐ
ποιεῖν. ἐν δὲ ταυτὴν ἔχειν. ἡ δὲ ταυτὴν
οὐδὲν ὑπὲρ τῆς φθὶν. τὸς αὐτῶς οὐκ ἐμ
ρη. τοῦτο δὲ τὸ ἐπὶ προσφύλων, διακαρ
τεροῦσιν ἔχειν. ἐπὶ δὲ προῖα
δὲ αὐτῆς ἔχειν. ἡ δὲ ταυτὴν ἔχειν τὸν
ρίον τῆς αὐτῆς. τοῦτον ἔχειν πρὸς τοῖς ἑκατ
ἑτασι. ὅς φησι ἱππαρχος. ὁ αὐτὸς δὲ πεν,

αἰτίνου δὲ μὴ ἴδμεν, ἐν βυθῷ γὰρ ἡ ἀλήθεια.
Ὁ αὐτὸς εἶπε, ψυχὴν σώματος ἀναίκαυτον
ἴσθαι ἢ γὰρ κακῶς ζῆν, τὸ τεθνάναι κρῖναι.
Ὁ αὐτὸς εἶπε, θεῶς μοιον ἐχθρὸν ἄνθρωπος τὸ εὖ
ποιεῖν, ὅταν τὸ εὖ ποιεῖν, καὶ καταλείπεται, ἢ
τὸ εὖ ἐρετῆμ ἢ ἀληθεύειν. Ὁ αὐτὸς ἀπερῶ
σις ἐμφύλιος, ἐς ἐκάτερα καλῶν, ἢ γὰρ νικέει
σι ἢ ἡττῶμένοις, ὁ μὲν φθορὰ. Ὁ αὐτὸς ἀπεν,
οἱ ἀληθινεὶ φίλοι, ἢ τὰς φιλίας ἰδίας, ἢ τὰς
συμφυρὰς ἐλαφροτέρως ποιοῦσιν ὥν μὲν συ
ναπολαύουτες, ἐν δὲ μεταλαμβάνοντες.
Ὁ αὐτὸς εἶπε, ὡς ὁ γαμβρὸς μὲν ἐπιτυχῶν, εὖ
ρεν ὕμν, ὁ δὲ ἄτυχῶν, ἀπώλεσε καὶ θυγα
τέρας. Ὁ αὐτὸς εἶπε, βούλεσθαι μᾶλλον
μίσμεν ἢ ἀπὸ λογίαν, ἢ τῶν περὶ ὧν οἱ βα
σιλεῖς ἀμείνεται. Ὁ αὐτὸς ἐποθήσας, ἢ ληθάρ
τω περιπεσῶν, ὡς ἀνένικησεν, οὐδὲν με εἶπε
ἐξαπατήσθαι ἢ φιλοφωλία, ἢ ἐξήτασεν ἑαυτὸν
τοῦ βίου. Ὁ αὐτὸς ἔλεγε διημιμένοισι τὰ κα
κὰ, μόλις παραγίγνεται, τὰ δὲ κακὰ, ἢ μὴ

διημένοισιν. ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς τί ἐστὶ
 ἔρως, ἔφη. πάθος ψυχὴν κολάζον. ἀμικρεῖ
 τῷ ἰωάννου τῇ τῆς ἀδελφῆς δόξῃ, ἀρχὰς ἔχει τὸ ὅλον
 ἢ το μὲν ἢ κενόν. τὰ δ' αἴτια πάντα γενεομένη
 δοξάζονται. ἀπαίρεται δὲ εἶναι κόσμος, ἢ γεννη
 τοῦς, ἢ φθορὰς. μηδὲν γὰρ ἐκ τῆς μη ὄντος γί
 νεσθαι. μὴ δὲ εἰς τὸ μὴ δὲ ὄν φθείρεσθαι ἢ
 τίς ἀτόμος ἀπαίρεται εἶναι, κατὰ μέγεθος ἢ πλη
 θος. φέρεται δὲ ἐν τῷ ὅλῳ δινημένας, ἢ οὕτω
 πάντα τὰ συλλογιστὰ γεννᾶν. πῦρ, ὕδωρ, ἀέρας
 γῆν, εἶναι γὰρ αὐτὰ ἐξ ἀτόμων τίνων συστή
 ματα. ἀπερ εἶναι ἀπαθὴ ἢ ἀναλλοιώτα, διὰ τῆς
 εὐρύτητας. τὸν τε ἥλιον, ἢ τὴν σελήνην, ἐκ τοιού
 των λαίων ἢ περιφερόντων ὅσων συγκεκρίθαι.
 ἢ τῆς ψυχῆς ὁμοίως. ἢ ἢ νοῦν ταυτ' εἶναι λέ
 γει. ὁρᾷ μὲν δὲ ἡμᾶς κατ' ἐξ ὁλῶν ἐμπλήσεως.
 πάντα γὰρ κατ' ἀνάγκην γίνεσθαι. τῆς δὲ δυνάμεως
 τῆς οὐσίας τῆς γενέσεως παντ'. ἢ ἀνάγκη
 καλῶς τέλος δ' εἶναι τῆς εὐθυμίας. ὅτι αὐτὴ οὐσαν
 τῇ ἡδονῇ, ὡς ἐνιστὰ παρακούοντες ἐξ ἐξέχοντο.

τοῦ αὐτοῦ καθ' ἑαυτὸν ἢ ἐν τῇ φύσει ἢ ἐν τῇ διάνοι.
ὑπὸ μηδενὸς λαττομένη φόβος ἢ ἐν τῇ φύσει ἢ ἐν
τῇ διάνοι, ἢ ἐν τῇ φύσει πάντες φύσις δὲ εἶναι, τὸ κε
νόμῃ ταῖς αἰσθησίμας. εἰ ἐμψυχὸς ὁ κόσμος.
ἀκίνητος ἢ ἐπικύβητος, ἢ ὅσοι τὰ αἰσθησίμα
τοῦτον ἢ τὸ κενόν. οὐτ' ἐμψυχὸς οὐτε προ
νοία διοικῶν. φύσις δὲ τίτι ἀλλ' ὡς. ἀριστοτέ
λης οὐτ' ἐμψυχὸς ὅλον διόλον. οὐτε λογικόν.
οὐτε νοερόν. οὐτε προνοία διοικούμενον. τὰ
μὲν γὰρ ὁρᾷται, τοῦτο πάντ' κοινὸν δὲ σφαίρας
γὰρ περιέχεται ἐμψυχὸς ἢ ζωηκός. τὰ δὲ πε
ρί τῆς μηδενὸς αὐτῆς. τῆς δὲ εὐταξίας, κατὰ
συμβεβηκός, ὅς προνοούμενος μετέχῃ.

ΔΙΑΓΩΡΟΥ.

Διαγώρας ἰδὼν φθονερόν λυπούμενον, ἔφη. τοῦ
τω ἡ μέγα κακὸν συμβέβηκεν. ἡ ἄλλω μέγα
αἰσθητόν. ὁ αὐτὸς ἐμὲ πλεονεχίαζόμενος ἔ
σκάφης, ἢ τ' ἐπιβατὴν λαβόντ' ὅτι διὰ τ' ἄν
δρὸς τοῦτο ἀπ' ἁλλήλων, ἔπε. ἀλλ' ὡς πλοῖον
ἕτερον ὁμοίως κινδυνεύον. μή τι κακὸν οἶσθι
Διαγώρας συμπλέει.

ΔΙΩΝΟΣ.

Δίωος ὁ ῥωυαῖος κατὰ τὰς ἐλάτους ἀναιέλει τοῖς
 ἀπὸ δούρωντας περὶ τὴν πλεύτεν ἐν ἡ τύχη
 μὲν παρὰ χεῖ ἀνελυθεία λεφύ ἀττ. χρη
 σότης δὲ ἀφ' αὐτοῦ ὁ αὐτὸς ἐστὶν, τὰ ὅθεν
 τοῖς μὲν θεοῖς, ἐνοχλῶν, αὐτοῖς ἐκ μὴ φύ
 λεσθαι πρῶτον, αὐτοῖς ἐφ' ἡμῖν ἀνελυθεί τοῖς
 θεοῖς. ὁ αὐτὸς ἐφ' ἡμῖν μὲν ἡδοναὶ τοὺς ἀεὶ
 συνέντας τί τε ἀνὰ χυμαίνονται καὶ ταχὺ
 ποιούσιν ἀδυνάτους πρὸς τῆς ἐξιδέ πόνου
 τὰ τε ἄλλα ὡρελούμετες ἀεὶ, καὶ ἄλλου παρὲ
 χουσι δυναμένους πόνου. ὁ αὐτὸς ἐπε, τὸ
 πλεονεξίαι τοῖς ἀθροπίμου, πρὸς μὲν τὸ
 ἀρβιτάμενου ἢ παρὰ τὸ συμφέρον, φιλοφ
 κῆμ, τοῖς δ' οὐ πείκουσι, ἢ παρὰ δύναμιν ἀν
 θυπουργίμ. ὁ αὐτὸς ἐφ' ἡμῖν πολλῶν κῆττον ἐ
 στικατορῶσαντάς τι ἡλελυτηθῆναι, ἢ πᾶσι
 παρὰ ἐλελυθῆναι. ὁ αὐτὸς ἐπε, δει τοὺς
 κῆμῖνους νόμους ἐγχοῶς φυλάττειν, ἢ μηδέ
 τα αὐτῶν μετὰ βάλλειν. τὰ γὰρ ταῦτ' αὐτῶ με

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ.

Διογένης ἰκεσὶς σὶνωπεύς, ἐρετῆν βεῖς ὑπὸ πῖνος.
 Διὰ τὸ χρυσίου χλωρὸν ἔστιν, ἔφη, ὅτι πρὸς
 τοὺς ἐπιβούλους ἔχει. ὁ αὐτὸς ἐρωτῶν, τί
 κακὸν ἐν βίῳ; φησὶ, νῆει δούς. ὁ αὐτὸς ἰδὼν
 τοὺς ἀναξιμένους εἰκέτας πρὸς σκεῖν παρα
 φέροντας, ἦρετο, τί νος ταῦτα. ὃ δὲ ἔπειτα ἀνα
 ξικένους, δὲ αὐλῆται ρησὶ ταῦτα ἔχων, αὐτὸς
 αὐτὸ μὴ ἔχων, ὁ αὐτὸς ἐρετῆν βεῖς, τί τὸ ἐνρίω
 κάκιτα δάκνῃ; ἔφη, τὸ μὲν ἀνρίων, σκυκερῶν.
 ὃ δὲ ἡμέτερος κέλας. ὁ αὐτὸς κοινολιβόμε
 νος, συναικας, βασιλάμενος, ἔφη, ἀσπίς παρ' ἐ
 χίδνης φάρμακον δυνάει. ὁ αὐτὸς ἐρομέ
 νος, πῶς αὐτὸ τῆς ομίξης τὸ γῆρας, ἀπεκρίσα
 το, τὸ ἄν χλωμῶμα. ὁ αὐτὸς ἰδὼν βραῦν κολ
 λωπιζομένην, ἔειπε, εἰ μὲν πρὸς τοὺς ζῶν
 τας, πεπλάμηναι. εἰ δὲ πρὸς τοὺς νεκροὺς
 μὴ βοάδμεν. ὁ αὐτὸς ἡμέρας ποτὲ λυ
 χνομάχας περιέει, πυρραπομένων, δὲ τῶ
 ν πρὸς τί τοῦτο, ἔλεγε, ἀνδρῶπων;

τήμ. ὁ αὐτὸς ἔλεγε δὴνόν, ἵς μὲν ἀβλήται
ἢ οἱ κισσῶδοι γαστρός καὶ ἡδονῶν κρατοῦ
σιν. οἱ μὲν τῆς φωνῆς χάρις. εἰ δὲ, τὸ σῶμα
τος. σωφροσύνης δὲ ἐν καὶ οὐλαῖς τούτων
καταφ' ὁμύται. ὁ αὐτὸς ἐσατῶν ἀβλήται
ρω παθῶν (ἡλωτήρ παιδαγωγικῶς ἐπιπλήτ
τωρ, ὁπρὶν αὖ ἐπιπράσκειτο, ἀρ' ἀρετῆς σφό
δρα ἡκιν, ἐῖπεν ὡ μὲν ἄκισμ' ἀρ' ἀρετῆς ὡρῆσαι
σαυτῷ ἀμφιβόλῳ λέγω τὸ πρῆκτον ἐκείνῃ
σωφρονίζωρ. ὁ αὐτὸς ἐμὸς κενὸς ἀβλήται, ἐν
πιδέξῃ παρεβλάχε. τὸ δὲ, διαβυμένῃ διατὸ
μυθῆνα προσέειπαι, ἐξελιάξῃ τῇ προσεδρία
καὶ ἤρτε τὴ βρακτιρίαν προτίνον μὲν δ' αὐτῷ, τὸ
κεφαλῆς ὑπὸ σκῶν, παῖς ἐῖτεμ. οὐ γὰρ ἐν ἡ
σῆς οὕτω σκληρὸν ἐξέλεμ ὅ μὲ ἀπείρεξας, ἐ
ως ἀμ-τὶ φαίνῃ λέγωμ. τούτῃ ἐξέλεμ δὴ κεν
σεν αὐτοῦ, καὶ ἄτε φυγὰς ὦν, ὡρῆσαι ἐπὶ
τὸν ἀτελή βίον. ὁ αὐτὸς ἤ τισι πλάτω
να ποτὲ ἰσχυρὰς δέκα. ὁ δὲ, κεραμιομ
ῶλον ὅς ἐπεμψεν αὐτῷ. ἡ γὰρ, σὺ φησὶ καὶ

[illegible]

φιλαργύρους φέβειν μὲν τὸ ἀργύριον, ὃ περ αἶα
 παρὰ δευτέρῳ δὲ καὶ τῶν δούλων οἱ λαβρο
 φαίνοντας ὁ νόμος τούτων εἰσπράττει, μηδὲν
 ἀρπαζέμεν τῶν ἐπιτομῶν. ὁ αὐτὸς ὡς φη
 σι μενιππὸς αἰσίου, καὶ πωλούμενος ἡρώτη
 θητιό, ὃς ποιῆται ἀπὸ κρηττοῦ ἀνδρῶν ἀρχὴν.
 καὶ πρὸς τὸν κήρυκα κήρυται ἐφί. ἐι τις ἐλάτ
 δευτέρῳ τῇ αὐτῇ πρὸς αὐτῶν. ὁ αὐτὸς ἐλάτ
 τῷ ξενιᾷ τῇ πρὸς αὐτὸν αὐτὸν δὲ πρὸς αὐτῶν
 αὐτῶν αὐτῶν, καὶ καὶ οὐλὸς ἐστίν. καὶ γὰρ ἰσχυρὸς ἢ κυ
 βερνήτης ἢ δούλος ἐστὶν πρὸς αὐτῶν.
 ὁ αὐτὸς, ὡς ἐκ δούλου φησὶν ἐν τῷ ἐπιτομῇ
 καὶ διογένης πρὸς αὐτῶν, ἐν τῷ καὶ τοῖς παῖδας
 τοῦ ξενιᾷ, μετὰ τὰ λοιπὰ μαθημάτων. καὶ π
 κεύειν, τοξοῦται, σφενδονεῖν. ἀκοντίζειν. ἐπὶ
 ταῖς ἐν τῇ παλαίτρᾳ οὐκ ἐπὶ τῇ πρὸς αὐτῶν
 ῥίβη ἀθλητικῶς ἀγὼν. ἀλλὰ αὐτῶν. ἐρυθίμα
 τος χάρις καὶ εὐεξίας. κατὰ χροὸν δὲ οἱ παῖδες
 πολλὰ ποιητῶν καὶ συγγραφέων. καὶ τῶν αὐτῶν
 διογένης, πᾶσαν τε ἐφοδοὺν σύμφορον πρὸς τὸ

υμνημένον· ἔπειτα δὲ ἐμ' ὅ, κω τὲ ἐδίδα-
σκ'· καὶ διακονῆσαι, λιτὴν ῥοφὴν χρωμένους, καὶ ὕ-
δαρ πίνοντας, ἐν χρω κρείας, ἀκαλλωπίστους
τὲ ἀργάστοι, καὶ ἀχίτωνας, καὶ ἀρυχζήτας, καὶ
σιωπικούς, καὶ καθ' αὐτοὺς βλεψήτας ἐν ταῖς
ὁδοῖς, ὅ, καὶ γὰρ αὐτοὺς καὶ ἐπὶ κυρηγέσι. οἱ
δὲ, καὶ αὐτὸ διογένης ἐπιμέλειαν ποιούνοιο.
καὶ πρὸς τοὺς γονέας αἰτητικῶς εἰρημ. ὁ δ' αὖ-
τὸς ἐμβουλος, παρὲ τῷ ξενιάδῃ καὶ ἱερᾷται
αὐτῶν, καὶ θανόντα ταφῆσαι πρὸς τῶν υἱῶν
αὐτοῦ, ἐνθα καὶ πυθιανομένου τοῦ ξενιάδου
πῶς αὐτὸν θάψειεν, ἔφη, ἐπὶ πρόσωπον τοῦ
δ' ἐρομένου διατί, ὅτι μετ' ὀλίγον ἄπε μέλ-
λει τὰ κάτω ἀναστρέφεται. τοῦτο δὲ, διὰ
τὸ ἐπικρατὴν ἦδη τοὺς μακεδόνους, καὶ ἐκ
ταπεινῶν ὑψιλοῖς γενέσθαι. ὁ αὐτὸς, ἔσχα-
ταγόντος τίνος αὐτὸν εἰς οἶκον πολυτελεῖ καὶ
κωλύοντος πύσαι, ἐπειδὴ ἐχορέμευτο, εἰς
τὴν ὄψιν αὐτοῦ ἐπίσταν, εἰπων, χεῖρωνα τὸ
πρὶν μὴ ἐνρῆκναι, οἱ δὲ τοῦτο, ἀριστίππῳ φασίν.

ὁ αὐτὸς, φωνήσας ποτὲ τῷ ἀνδρῶπι, συνελθόν
των, καθίκε το τη βακτηρίᾳ, ἐπὶ τῷ ἀνθρώπῳ
ἐκάλεσα οὐ καθάρματα. τῆσι κάτω ἐν τῷ
πρώτῳ τ' χερσὶν ἐπέμ τ' ἀλέξανδρον, ὡς εἰ
περ ἀλέξανδρος μὴ ἐλεγόντ', ἐβλήσασαι ἀνδρὶ
γένης γενέσθαι. διογένης ἀναπέριχτος ἐλέλειμθ'
τοὺς κωφούς καὶ τυφλοὺς, ἀμνη τοὺς μὴ ἔχοντας
πῆραν. ὁ αὐτὸς ἐλέλειν, ἐαυτὸν κύναναι τ' ἐ
παινχμένω, ἀλλὰ μηδὲνα τολμᾶν τ' ἐπα
νέν τ' συλῆμαι ἐπὶ τ' θύραμ. ὁ αὐτὸς, πλά
τωμος περὶ τοῦ ὧν διαλετομέμθ', καὶ ὁμομάζον
τος ῥαπεζότητα. καὶ κυνιότητα, ἐπεμ. ἐγὼ ὡ
πλατ' ῥά πεζαν μὲν, καὶ κύναν οὐκ ὡ. ῥαπεζότη
τα δὲ, καὶ κυνιότητα, ὁ δαμῶς, καὶ ὁρκατὰ λόγον ἐ
φη. οἷς μὲν γὰρ ῥά πεζα καὶ κύνας θεωρεῖται, ὁ
φθαλμὸς ἔχθρ. ὡ δὲ κύνας καὶ ῥαπεζότητος
βλέπεται, νοῦν δὲ ἔχθρ. ὁ αὐτὸς, ἰδὼν μετὰ
κίον ἐρυθρίων, θάρρετ' ἐφη. τοιοῦτόν ἐστίν ἡ ἀρε
τὴς τὸ χεῶμα. ὁ αὐτὸς, πρὸς τ' συμβαλεῖν
τα τὸν ἀποδράντα αὐτοῦ δούλου ζῆτεῖν.

Γελῶμιένῃ. ἡ μάνης μὲν χωρὶς διογένης ἔφ.
διογένης δὲ χωρὶς μάρκου οὐ δύναται.

κρατεροῦ ἀξιούντος πρὸς αὐτὸν ἀπειναι, ἀλ-
λὰ βούλομαι ἔφη ἐμὰ θήναις εὐλα λείχην, ἢ
παρὰ κρατεροῦ τῆς πλῆθους φατρίης ἀ-
πολαύειν. ἀναξιμένει τὸ ξήτορι παχέοντι
προσελθὼν, ἐπεὶ οὐκ ἦμιν ἔφη τὸ πτωχοῖς
τῆς ἱατρῆος, καὶ γὰρ αὐτὸς κῆφι θείῃ, καὶ ἡμᾶς
ὠφελήτης. διαλαϊόμενου δὲ αὐτὸ ποτὲ, τὰ
εἰρηρὰ ποταίμας, προσέειπεν τοὺς ἀκρω-
τῆρας, ἀβαναιζούντες δὲ, τὴν ἀνδριμέμεν ἔφη
διὰ ξήν, ὁδοῦ τὰ σιγῆς, διαλέλκεν.

Οὐκ ἀνέκωνος μετὰ κίον φιλοσοφούν, ἐπεὶ ἄπαν,
ὅτι τοὺς τὸ σώματος ἐρασάς, ἐπὶ τὸ τῆς ψυ-
χῆς ἀλλοτρίως μετὰ γῆς. οὐκ ἀνέκωνος πρὸς
τὰ ἐν σαμβόλῃ ἀποθήμια, ἔρη. πρὸς
ἀνέκωνος πρὸς, ἡ ἀνέκωνος μὴ σαμβόλῃς, ἀνέκωνος
σαμ. ὁ αὐτὸς ἐπὶ ἀνέκωνος ἐκ λακεδαίμονος
ἰς ἀθήνας, πρὸς οὖν τὸν πεδύμενον πού, καὶ πρὸς
θεοῦ, ἐκ τῆς ἀνδρῶν ἡλικίας ἔπε πρὸς τὴν ἵσχυα.

κωνίῃ. ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς τί ποιῶν κύνῃ
καλεῖται, ἔφη τοὺς μὲν μὴ διδόντας, ἔλακτ'.
τοὺς δὲ πονηροὺς, δάκνων. τοὺς δὲ διδόντας,
σαίνων. ἄλλος ἀνδρῶν πρὶς ἐπιστάτος αὐτῶ.
ἢ ἐπόντος ἐγὼ ἐμὶ Ἀλεξανδρος ὁ μέγας βα
σιλεὺς. καὶ γὰρ ἔφη, Διογένης ὁ κύων. Ἀριστὼν
τὸν Ἀλφειῶ, οἱ περὶ τῶν ὧν συνεχῶς ἐλεγόν
κύνῃ, ὁ δὲ ὕμνος ἀπενέστ' ἐκύνεας, οἱ μὲν Ἀρι
στῶντα περιεστῆκατε. ἐρωτηθεὶς πόθεν εἴη,
κοσμοπολίτης ἔπε. πρὸς τὸν δὲ διδοῖν αὖτις
τόπῃς ἀκαθάρτους ἐστίν, ἢ γὰρ ἢ ὁ ἥλιος πρὸς
τοῦ ἀγροπότης, ἀλλ' ὁ μὲν αἶνεται. ὁ αὐτὸς
ἰδὼν ἐν πρεσβυτέρῳ νεανίσκῳ ἀπρεπῶς λαλεῖν
τα, δεικνύσκειν ἔφη ἐξ ἐλαφαντίου κολεῶ
μολυβδί. καὶ ἐλκων μάχισαν; ὁ δὲ διδοῖς
νος ὁ πρὸς ἀντιπαύσει ὦν ἐλαβεν, ἔφη.
οὐτὶ ἀπόβλητ' ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα.
ἐρωτηθεὶς διὰ τί ἀνδρῶν ποταμὸν ἐκλήβη, ὅτι φησὶ
τοὺς πόδας ἀνδρῶν ἄχον. τὴν δὲ ψυχὴν, ὁ
ποταμὸς σὺν ὁ ἐξέτάζων. ὁ δὲ διδοῖς ἐπὶ

αὐτὸς αἰτεῖ πλῆτωντος μὴ αὐτὸντος, καὶ
καίνος δ' ὅταν αἰτεῖ. ἀλλ' ἄλ' ἰσχωρ κεφαλὴν
ἵμα μὴ πευθοῖα θ' ἰάνοι. ὁ αὐτὸς ἐρωτῇ
βίος ἡ κακὸς ὁ βίαιατος, πῶς δ' ἀπε κανὸς, οὐ
παρόντες, οὐκ ἀνένεμεθα. πρὸς ἀλέξαν
δρον ἐπιστάντα καὶ ἐιπόντα οὐ φοβούμεν, τί
γὰρ ἔπεμ, ἢ ἀγαθὸν, ἢ κακόν. τευ δ' ἐπόντορ
ἀγαθόν. τίς οὐμ δ' ὡς τὸ ἀγαθὸν φοβήται.

ὁ αὐτὸς ἔλαβε τὴν παιδείαν, τοῖς μὲν νέοις,
σωφροσύνην, τοῖς δὲ πρεσβυτέροις, παρὰ
μουσίαν. τοῖς δὲ πένησι, πλεῖστον. τοῖς δὲ
πλουσίοις, κόσμον ἄμει. πρὸς διδύμωρα
τὸν μοιχόν, ἵα βεύοντά ποτε κόρης ὀφθαλ
μόν, ὅρα φησὶ μὴ τὸν ὀφθαλμόν τῆς παρθέ
νου βεραπεύωμ, τὴν κόρην φθείρης.

ὁ αὐτὸς ἀγρίομενος τὸ ἀλδιον ἐμ τῷ φαν
ερῷ, ἔλαβε πρὸς τοὺς παρόντας, εἶδε καὶ τὸν
λιμον οὕτως ἀγρίφαι τῆς ἱερῆς ἡδυνά
μην. ὁ αὐτὸς παιδὸς ὀφθαλμοῖς, τῷ παιδα
ίω γὰρ κόνδυλον ἔδωκεν. ὁρῶς. ὅτ' μὴ μαν

θάνοντος, ἀλλὰ τ' μὴ διδάξαμτος τὸ ἀμάρτη
μα ποιήτας. διογένης ἀκούσαντα σοφοκλ. 85
· περὶ μεσηρίων, ὡς ῥισόλῃσιοι κύνιοι βροτῶν·
· οἱ τὰδε δερχθέντες τέλη μολῶν ἐν ἄδῃ.
· τοῖς δὲ γ' ἔμνοις ἐκδ' ἦν ἔστι. τοῖς δ' ἄλλοις
· πάντα ἐκ τὸ πῶς κακὰ, τί λέγεις ἔφη. κρεῖττο
να μοῖραν εἴη παλακίωρ ὁ κλέπτης, ἢ ἐπα
μινώρδας ὅτι μεμύηται; ὁ αὐτὸς, ἐνέ
νείας, καὶ δόξας, καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα διέ
παιξε, προσκοσμήματα κακίας ἄραι λείων.
μόνην δὲ ὀρθὴν πολιτείαν εἶναι, τὴν ἐν τῷ
κόσμῳ, ἔλεγε δὲ καὶ κοιμᾶς εἶναι δεῖν τὰς
βυναικας, γάμον μὴ δὲ ὀνομάζωρ, ἀλλὰ τὸν
πείσαντα τῇ πεισάσῃ συνεῖμαι, κοιμους δὲ
διὰ τοῦτο καὶ τοὺς ὕψας. ὁ αὐτὸς πλέ
ωρ εἰς αἰγίαν, καὶ πειραταῖς ἀλουσιῶν ἤρ
χε κέρπαλος, εἰς κρήτην ἀπαχθεῖς, ἐπὶ πρᾶ
σκετο, καὶ τοῦ κήρυκος ἐρωτῶντες, τί οἶδε
ποιῶν, ἔφη ἀνθρώπων ἀρχὴν, ὅτε καὶ δείξας τῇ
τὰ κορίνθιον ἐν πάρεφον τὸν ξεριάδην, ἔφη.

Τούτω μὲν πῶλ' οὗτος λαπὺ τοῦ χιτῶνι.
ὦνται δὲ αὐτὸν ξενιάδης, ἢ ἄσφατων ἴς
τὴν κόρινθον, ἐπέστησε τοῖς αὐτοῦ παιδίοις,
ἢ πᾶτα μὲν χίρισε τὴν οἰκίαν. ὁ δὲ αὐτὸς
πρὸς αὐτὸν πᾶσι διατίθει, ὥς τε ἑκόντες πε-
ριώρ, ἀλὰ πόδες ἐλκεδὶ ἰμῶν εἰς τὴν οἰκίαν με-
τέλκετε φησὶ δ. κλειυένης ὁ μὲν τῷ ἐπι-
γραφομένῳ παιδαγωγῷ, τοῖς ἱερείμας λυ-
φώσασθαι αὐτὸν θέλει. τὴν δὲ, ἐλπίς αὐ-
τοῦς ἐπὶ. οὐδὲ γὰρ τοὺς λέοντας δούλους εἶ-
ναι τῶν βεφόντων, ἀλλὰ τοὺς βέφοντας, τῶν
λεόντων. δούλου γὰρ τὸ φοβεῖσθαι. τὸ δὲ θη-
ρία, φοβερά τοῖς ἀνθρώποις εἶναι. ὁ αὐτὸς
εἶπεν, οἱ μὲν κύνας τοῖς ἐχθροῖς δῖκνουσιν.
ἐγὼ δὲ τοὺς φίλους, ἵνα σωσω. ὁ αὐτὸς πρὸς
τοὺς ἐπόντας γέροντας, ἢ λοιπὸν ἄνεις, τί δὲ
ἐφ' ἡδὸ λυχον ἐλάχον πρὸς τὸ τέλεος ἐδίμε
ἀνέναι, ἢ μή μᾶλλον ἐπιτάναι; ὁ αὐτὸς.
δημιθένην γὰρ τὸ ῥήτορα ἐμπανδοχαίῳ ἀ-
ριστῶντα κατέλαλε. ὃ δὲ ὑπάρχου ὄντος, τοσοῦ

τῷ μάλλον ἔσθ' ἔφη ἐπὶ πάνδ' οὐκ ἴω.
ὁ αὖτις, τῷ περιμένῳ αὐτὸν ξυιάδ' ἐκέλευεν.
ἄλ' ὅπως τὸ προσταπτόμενον ποίησιν. ἦ δὲ
ἰπὸντος, ἴμῳ ἥτορ μὲν χωροῦσι πικαί, δ' αὖτε
ῥομ' ἐφ' ἑπ' ἰώ νοσῶν, οὐκ ἂν αὐτ' ὁπείθου,
ἀλλ' ἰπὸς ἂν ὥς ἄνω ἥτα μὲν νωροῦσι πι
ταί. ὁ αὖτις, σαπέρδην δούς τῷ β' ἄλλοι μὲν
παρ' αὐτῷ φιλοσφῆμι, ἐποίησεν αὐτὸν οἱ, ἀ
κολλῶν. ὡς δ' ὑπ' αὐτοῦς εἰς τὰς ἀπὸ ἡλίου, με
τὰ χρόνον ὑπαντίσας αὐτῷ, ἠγελάσας ἔ
φη. τὴν σὴν ἠὲ μὲν φιλίαν, σαπέρδης διέλυ
σεν. διοκλῆς δ' ἐὼς τῶς ἀναβ' ἔφη. ἰπὸντος
αὐτῷ τῆνος, ἐπὶ ταῖς ἡμῖν διόεμας, ἀπὸ τῶ
γων αὐτοῦ, ἡμιοβόλου τυρόν ἐδίδοκ' ἐφ' ἑμ'. ἀρ
μικταμένον δέ, τὴν σὴν ἔφη ἠὲ μὲν φιλίαν,
ἡμιοβόλου τυρίον διαλέλυκεν. ὁ αὖτις, θεα
σάμενός ποτε παιδίον τῶς χειρὶ πύμονι,
ἐξ ῥριφ' τῆς πύρας τ' κοτύλιν ἰπῶν, παι
δίον μὲν ἐνίκηκεν ἐντελεία. ἐξ ἑβ' ἄλλοι δ' αὖ
ἢ τὸ βυβλίον ὁμοίως, παιδίον θεασάμενος,

ἐπιδὴ κατέαξε τὸ σκεῦος, τῷ κοίλῳ τοῦ ψω-
μίου τὴν φακίμυ ποδὲχόμενον. Διογένης
συναλοίζετο καὶ ὕπῳ τῶν θεῶν ἐπὶ τὰ πάν-
τα. φίλοι δὲ οἱ σοφοὶ τοῖς θεοῖς. κοινὰ δὲ τὰ
τῶν φίλων. πάντα ἄρα ἐπὶ τῶν σκεφῶν. ὁ αὐτὸς;
πλάτωνος ὀρεταμένῃ, ἀνὸς ἐπὶ ζῶν λίπην.
ἄπτερον καὶ ἐυδοκίμου ἄνθρωπος, τίλλας ἀλεκρὺς
ναὶ σκηνὴν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν σχολήν. καὶ ἄπεμ. οὐ-
τὸς ἐστιν ὁ πλάτωνος ἀνὸς ὅθεν τῷ ὄρω προσε-
τέθη τὸ πλατυόνην. ὁ αὐτὸς, πρὸς τὴν πυ-
θόμινον ποταμὸν ἄνθρωπον δεῖ ἀριστὰν, ἐν μὲν πλού-
σιος εἶπεν, ὅταν θέλῃ. ἐν δὲ πένις, ὅταν ἐχῇ.
ἡλιου μέν ποτε, ἀλέξανδρος ἐπιστὰς φησὶν.
αἰτησὼν με ὁ δέλεος. καὶ ἐς ἀπὸ σκοτεινὸν με
φικτίν. ὁ αὐτὸς πρὸς τὸν λέγοντα περὶ τῶν με-
τεώρων, καὶ αἶος ἐφί παρὰ ἀπὸ οὐρανοῦ.
ὁ αὐτὸς, εὐμούχου πονηροῦ ἐπιγράφαντος ἐπὶ
τὴν οἰκίαν μηδὲν ἐσὶ τῷ κακῷ, ὁ οὖν κύριος
ἐφί τῆς οἰκίας ποῦ ἐστὶ λεύσεται. ὁ αὐτὸς,
πρὸς τοὺς ἐρπύσαντας ἐπὶ τὴν ῥάπεζαν μῦς

ἰδοῦ φησὶ καὶ διότι τις παρασίτους ῥέφει.

ὁ αὐτὸς, ὁ λυμπιάσι τοῦ κήρυκος ἀνέπειρος, μι
καὶ διώξει πρὸς ἄνδρας. οὗτος δὲ ἔφη ἀνδρά
γῆρα. ἄρδρας δ' ἐγώ. ἡ παῖτα δὲ καὶ πρὸς ἁ
βηναίων. μέρα κίχ γὰρ τὸ πῖθον αὐτὸ συμῖψαν
τοῖς πῶ μέν, πληγὰς ἔδωκα. ἐκείνῳ δὲ ἄλλον
παρέχον. ὁ αὐτὸς ὥς φησι Διονύσιος ὁ ῥω
κός, μετὰ τῇ χερῶν συλληφθεὶς, ἀπὸ τῆς
πρὸς φίλλιππον. καὶ ἐρωτήθεὶς τίς εἰς, ἀπεκρί
θη. καλὰ σκοπὸς τῆς σῆς ἀπληθείας. ὅθεν θαυ
μασθεὶς, ἀφῆθη. ὁ αὐτὸς, ἀλεξάρδης γὰρ
πρὸς πάντας ἐπιστολὴν πρὸς ἀμύπασον ἔς
ἀθήνας, διὰ τίμος ἀθλίας, παρὼν ἔφη. ἀθλίας
παρ' ἀθλίχ. δι' ἀθλίχ. πρὸς ἀθλίον. ὁ αὐτὸς πρὸς
τὸ ὑπὸ τῇ οἰκίᾳ ὑπάρχοντες. οὐπω δὲ πᾶν μα
κάριος δ', ἀμ μή σε καὶ ἀπομύξει. τοῦτο δ' ἔσαι
σοι, πηρωθέντι τὰς χίρας. ὁ αὐτὸς, θεασά
μενός ποτε τοὺς ἱερομνήμονας, τῶν ταμί
ων τινὰ φιάλην ὑψηλὴν ἄγοντας, ἔφη. οἱ
μεγάλοι κλέπτει, τὸν μικρὸν ἄλυσιν.

ὁ αὐτός, θεασάμενός ᾤτε μιν ἄκρον λίθος βάλ-
λον ἐπὶ τ' αὐρὸν. εὐγε δ' ἔειπεν· τίς γὰρ σκο-
ποῦ. πρὸς τὰ περὶ τὰν ἰχθυήματα. καὶ ἔπει-
τα, βλ. πωμὴν μὴ δ' ἀκὴν ἡμᾶς, παρρητίε εφῆ
παιδία. κίων τευτλία ἔκ' ἐοιδ'. διογενὲς ἐν
δείκῳ προσεφρίπτεται τινὲς ὁσάρι' ὡς κυνί.
ἢ ὅς ἀπαλλαττόμενος, προσύρει σεμάτους
ὡς κίων. ὁ αὐτὸς τὸν πλοῖσι καὶ ἁμαθί,
πρόβατο μιν χρυσόμαλον ἔλεβεν. ἡ ἡσσι
βούλου παρακαλῶντος χεῖρας τί αὐτῷ τ'
συνεραμμάτων μάταιος ἔφη τυγχάνειν ὡς ἡλ-
σία. ἐς ἰσχίδας μὲν βραπίας ὄγ' αἶρεν, ἀλλὰ
τὰς ἀληθινὰς. ἄτκισιν δὲ παρὶδὼν τ' ἀληθι-
νήν, ἐπὶ τὴν βραμμένην ὄρμας. πρὸς τε
τὸν ὀφειδύσαντα αὐτῷ τὴν φυγὴν, ἀλλὰ τούτου
ἐνεκεν ἀπενώ κακὸ δαίμον, ἐφίλοσ' ἐφισα.
ἰδὼν ᾤτε Ὀλυμπιονίκην πρόβατα νέμοντα,
ταχέως ἀπενώ βέλτεται μετέβης ἀπὸ τῶν
Ὀλυμπίων, ἐπὶ τὰ νέματα. ἥτις ποτὲ ἄμ-
δριάντα, ἐρωτηθεὶς δὲ διατὶ τοῦτο ποιεῖ, με-

λετῷ εἶπεν ἰποτυχάνην. αἰτῶν τίς αὖ, καὶ
γὰρ τοῦτο πρῶτον ἐπίσκησε διὰ τὸ ἀγρίαν, εἰ
φη. ἡ μὲν καὶ ἄλλω δέδωκε, δὸς καὶ μοι. ἡ δὲ
μηδενὶ ἀπ' ἐμοῦ ἔσθ'· τὴν φιλαργυρίαν ἀ
πεμνήσκειν παντὶ τῶν κακῶν. τούτῳ α
θεὺς ἀνδραγαθόνας θεῶν εἶναι. τὴν ἐλπίδα
σχολῶν τ' ἀσχολίῳ. ἰδὼν ὑμῶν καὶ ἐν φο
ρεῖῳ, ἵκατὰ τὸ θεῖον ἔφη ἡ γαλαρία.

ἰδὼν ἦτε ὑμῶν ἀπ' ἐλαίας ἀπὸ ληρηνίαν.
εἶπε γὰρ ἔφη πάντα τὰ δένδρα, τοιοῦτον καρ
πὸν ἔνεγκεν. ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς, τίς γὰρ
βαρύτερον εἰσάγει, φη. ἄνθρωπον ἀπαίλει
τομ. ὁ αὐτὸς, ὅν τι δὴ σάντος ἀπὸ τίνος ὡς εἰς
ἀκαθάρτους τόπους ἐσέρχεται, εἶπε. καὶ ὁ ἥλιος
ἀλλ' ὅμως αἰμαίνει. ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς ὑπὸ
τίνος, διὰ τίμα αἰτία ὑμῶν τοιούτῳ μὲν προ
σαίτουσι διδάσκει, καὶ δὲ φιλοσοφοῦσιν ὅτι
ἐν τί, εἰ περ. ὅτι πολλοὶ μὲν καὶ τυφλοὶ εἰς σω
ἐλπίζουσι γενέσθαι. φιλόσοφοι δὲ οὐ. ὁ αὐτὸς
λοιδοροῦμενος ὑπὸ τίμος φαλακροῦ, φη. σὲ

μέμ' ὀχυρῶ. Τὰς δὲ φίλας οὐδέ σπαινω, ὅτι
κακὸν κερνίον ἐξέφυλον. ὁ αὐτὸς περὶ οὗτου
τίνος κακῶς αὐτὸν λέγοντος, ἔφη, χαίρω ἐχθρὸς
οὐ γενόμενος. σὺ γὰρ οὐ τοὺς ἐχθρούς, ἀλλὰ τοὺς
φίλους κακῶς ποιεῖς. ὁ αὐτὸς, τί πενίαν αὐτὸ
διδάσκον ἔφη εἶναι ἐπικούρημα, πρὸς φιλοσο-
φίαν. ἀ γὰρ ἐκείνην πείθειν τοῖς λόγοις παρὰ
ὅτι αὐτὴ ἐμερῶν τὴν πενίαν ἀναγκάζει. ὁ αὐ-
τὸς, οὐδέ τίναί τις αὐτῷ τίμους πενίαν, ἔφη. διὰ
μέμ' πενίαν, ὁ δὲ μακρότερος ἑρεβλούμενος
εἶδ' οὐκ. διὰ δὲ κακίαν, πολλούς. ὁ αὐτὸς εἰπὼν
τοῦ τίμους χαλεπὸν ἐστὶ τὸ ζῆν, οὐκ ἔπεν. ἀλλὰ
τὸ κακῶς ζῆν. ὁ αὐτὸς, ἴστωπον ἢ τέ μιναν. τὴν δὲ
εἰπόντος διὰ τὴν τοὺς ἀνδρῶν βίβλοισι, ἐμὲ δὲ
μιναν ζῆν, ἔφη. παρὰ μὲν τὴν ἀνὴρ ἐλπίσω
πάλιν. παρὰ σοὺ δὲ ὅτι ὁ αὐτὸς ἐρωτη-
θεὶς, ποῖα ἐκινεῖα χαλεπώτερα, ἔπεν. ἐμ-
μέμ' τὸ ὁρεῖν, ἢ ἄλλοις καὶ λέοντες. ἐν δὲ ταῖς πό-
λεσι, τελευτᾶν καὶ συκοφάνει. ὁ αὐτὸς ἐλάττω
μήτε ἐν πόλει πλυστῆρα, μήτε ἐν οἰκίᾳ, ἀρετὴν

οὐκ ἔμδύμασθαι. ὁ αὐτὸς ἔπεν τ' πλούτον, τὸ
χρὲς ἔμετρεῖν αἶναι. ὁ αὐτὸς, ἰδὼν μφράκιον ἐκ
στατῆκόν, ἢ παραφρονεῖν, νεοτίσκε ἔφη. ὁ πα
τὴρ σε μεθύων ἔσπευρε. ὁ αὐτὸς ὁδυρομένον
τῆνος, ἐπιδὼν ἐπὶ ξένῃς ἐμελλε τελευτᾶν. εἴ
πε, τί ὁδυνηώ μάταια, πανταχέθεν γὰρ ὁδὸς
ἢ αὐτῇ ἴς ἄδυσ. ὁ αὐτὸς, τ' ἀνὼρ ἐνίχρ' ἔφη τὰ
δέοντα λείποντας, ἐαυτ' ὅκ' ἀκούειν, ὥς περ ἢ
τὰς λύρας καλὸν φθερόμενας, ὅκ' αἰδοῖναι εἶναι.
ὁ αὐτὸς, τὰς εὐμέρφους τ' ἐτ' ἔρωι, βασιλίαν αἰ
ἐκάλε. πολλοὺς γὰρ περ' αὐτὴν ἀμ' προσάτ
τωσιμ. ὁ αὐτὸς, ἀπ' ἰκονιτῆρος ἐκκαλοῦντος αὐ
τῷ, διατὶ λακεδαίμονίος μάλλου ἐπαινωρ,
παρ' ἐκείνοις ὅς διαβίβει, ὅς ἐ γὰρ ἰατὸς ἔπεν ὁ
λείας ὡν ποικιλικός, ἐν τ' ὑπὸ πίνυσι τ' διαβίβει
ποιᾶται. ὁ αὐτὸς ἐρωτικεῖς, πῶς ἂν τις ᾔλει
τεύηται ἐπὶ ἐξέχσια, ἔφη. καθάπερ ἐν πυρί,
μήτε λίσσμενος εἶμαι, ἵμα μή κατακαῖ, μή
τε πόρρω, ἵνα μὴ ῥιγῶσιν. ἐν συμποσίῳ
πολλοὺς αὐτῷ οἶμου λιδόμενον, τοῦτον ἐξέ

χερ. ἐπεὶ δὲ τῆς αὐτῆς ἐμέμφοντο, ἰὰμ
γὰρ αὐτὸν ἰφίεκ πίω, οὐ μόνον αὐτὸς ἀπόλ
λυνται, ἀλλὰ καὶ προσπέλλουσιν. ὁ αὖτις
ἔλεγεν, ὅτι ἐὰν μὲν κύνες αὐτὸν σπαράξω
σιν, ὑρεανία εἴω ἢ ταφή. ἀν δὲ γύψες, ἀπλέ
ον. ἀν δὲ μενίδες προτελῶσι, ὁ χιόνος καλλί
ωμ τῇ ταφῇ. διὰ τὴν πλυτελεσιγὰρ ἡλίου
ἢ ὀμβροῦ.

ΔΙΟΚΛΕΟΥΣ.

Διοκλῆς, ὁ τοῖς συρρακουσίοις τοὺς μέμους βρά
ψας, πρὸς τοῖς ἀνῆλθας, ἢ ταῦτο εἰς αὐτὸν.
ἐὰν τις ὁ πλοῦς ἔχων εἰς τὴν ἀγορὰν παραγένη
ται, θάνατος ἐῖναι πρὸς τὴν ὁν. οὐτε αἰνοῖα
δοῦς, οὐτε ἀνῆλθας πινὶ σφαιρίσει συγνώμῃ.
προσταγέλαντ δὲ πολὺ μίωρ ἐπὶ τῆς χώ
ρας, ἐξ ἐπεὶ ἐκείνους ἔχων. αἰφικαίῳ
δὲ φάσεως ἢ παραχῆς κατὰ τὴν ἀγορὰν γε
νομένης, ἀπὸ τῆς μετὰ τὴν ἔξοδον παρὴν εἰς
τὴν ἀγορὰν. τῶν δὲ ἰδιωτῶν τὴν κατανέ
σαντος, ἢ ἐπὶ τὸν ὅτι τοὺς ἰδίους αὐτὸς κα
ταλύει νόμους, ἀμεύεται, μὰ Δία οὐ μένουν.
ἀλλὰ

ἀλλὰ ἢ κυρίους ποιήσω. σπασάμενος τὸ
ξίφος, ἐαυτὸν ἀπέκλειναμ.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ.

Διονύσιου τοῦ συρρακευσίων δυνάστη, πέμψαν-
τος ἰς Ὀλυμπίαν ἢ, δελφούς ἀγάλματα ἐκ
χρυσοῦ ἢ ἐλέφαντος δελφικισχημένα, πε-
ριτυχὼν ταῖς κορυφαῖς αὐτὰ ναυσὶν ὁ ἰφί-
κράτης, καὶ κρατῖσας αὐτῶν. διεπέμψατο
πρὸς τὸν δήμὸν ἐπερωτῶν τί χρὴ πράττειν.
οἱ δ' ἀθηναῖοι προσέταξαν αὐτῷ, μὴ τὰ θε-
ῶν ἔξετάζειν, ἀλλὰ σκοπεῖν ὅπως τοὺς στρατιώ-
τας διατρέψῃ. ἰφικράτης οὖν ὑπακούσας,
ἐλαφροπώλησε τὸν τῶν θεῶν κόσμον τῷ
δορίματι τῆς παρ' αὐτοῦ. ὁ δὲ τύραννος ὀρίσας
τοῖς ἀθηναίοις, ἐβράχε πρὸς αὐτοὺς, ὅπως
λήμψονται αὐτήν.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

- Διονύσιος ἀθηναίωμ τῇ βουλῇ ἢ τῷ δήμῳ.
- ἐγὼ μὲν πράττειν, οὐκ ἐπιτήδεύω ἐστὶ γράφειν.
- ἐπεὶ τοὺς θεοὺς κατὰ γῆν ἢ κατὰ θάλατταν
- ἱεροσυνέτε, ἢ τὰ ἀγάλματα τὰ ἰς ἀνάθεσιν

· ὑφ' ἡμῶν τοῖς θεοῖς ἀπεσταλμένα, παρελθόντες
· μενοικατέκυστα. καὶ περὶ τούτων μεγίστη
· ἔσθ' ὡρμητέρεκατε. περὶ τὸν ἀπέλλωνά τ'
· ἐν δαλφείοις, καὶ τὸν διὰ τὸν Ὀλύμπιον.

Ὁ αὐτὸς ἐκπεσὼν τῆς ἀρχῆς, ἡ δὲ αὐτὴν ἡμεῖς
· ἐν κορίνθῳ διαρίζοντα, λέγον. ὡς μακάριοι
· οἱ ἐκ ποίου ἔστις τυχεῖς. Ὁ αὐτὸς ὅλως πλ
· λους ἀφ' ἡμετέρων οὐκ ἐστὶν ἀλλ
· λὲ δὲ ἐκείνων θαυμασθῆναι. (ὁ γὰρ ἡμεῖς· πλ
· ξενὸς δὲ τὸ διαλεκτικὸν φησὶν αὐτὸς ἐξε
· λεχθῆναι, καὶ ἡμεῖς τὸ λόγιον ἰπὸν ἐγὰρ δὲ σὲ τὸ
· τοῖς ἐλεγχόμενοις καταλιπόν, ἐμὲ
· καὶ τὰ ἐμὲ βαρύνει. Ὁ αὐτὸς ἐκπεσὼν
· τῆς ἀρχῆς, τὸς μὲν τὸ πόντα τίς σε ὁ πλά
· τῶν καὶ φιλοσοφία ὠφέληται, τὸ τιμωρὸς τὴν ἑ
· φη τυχεῖς μεταβολῆς ἐξ ἀδίκως ἰσχυμένῃ.

Διονύσιος ὁ προσφύτας, κληρονομῶν κατὰ
· γράμμα τὸν ἀνικτοῦ τ', ὡς ἔλαχε τὸ μέ
· πρὸς τὸ πόντα μωρολογεῖς διονύσιος, μοναρχί
· σον ἐκείνου καὶ ἀνικτοῦ τ', ἐνδὺς ἡμετέρας

Τῆς ὑπὸ τ' οὐρακούσιων. ὁ αὐτὸς, τ' ὕναι
ἀνέμενος οὐτ' ἀρχὴν ἀφ' ἧς πᾶν μελλεν ἀμ
δρὸς ελευθερίας διαφθερεῖται γυμνασίου, ἡρώτη
σε καὶ τ' ὁ γῆς τί τοιοῦται αὐτῷ συνοιδεῖν. ἡ
πόντος δὲ τ' ἡ εὐρυκὸς οὐ γὰρ ἔχεις πρὸς τὸ
φανομ, ὅδε οὐδ' ἐν ὑμετέρῃς. ἐάν μιν ποῦται
ταῦτα ποιῶν. ὁ αὐτὸς, τῆς μὲν, οὐ αὐτ' πα
ρήλικος μὲν εὐτυχῆς, ἰοθῆναι δὲ ἀνδρὶ βυλομέ
μης, κφι. τοὺς μὲν τῆς πέλεως βιάσασθαι νό
μης, δύνασθαι. τῶν δὲ τῆς φύσεως, μὴ δύνα
σθαι. ὁ αὐτὸς, πρὸς τοὺς ἀνδρὸς κακοῖς εἶδος
κολάζων, ἐφειδὲ το τ' λωτ. οὐτ', ἔπως ταῦ
σονται οἱ οὐρακούσιον τ' δι' πνέμ. ἡ μεθυσκε
σθαι μετ' ἀλλήλων. ὁ αὐτὸς, ἐν τ' πνέμ. ἡ μεθυσκε
φράσιν φάσκοντος αὐτῷ, ἡ μεθυσκε ὅπως
προιδὴ τοὺς ἐπιβυθιόντας, ἐκελευσεν ἡ
πᾶν ἐπείδ' ἐπροσελθὼν, δι' εὐμοιτάλαμ
τομίναν δέξιν ἀνικόναι τὰ σημεῖα τ' ἐπιβυ
λευόμεν, εὐμοι προσποιούμενος ἀνικόν
ναι. ἡ ἐθαύμαζε τὴν μέθοδον τ' ἐνθέρωσθ.

ὁ αὐτός, πρὸς τὸν πυζόμενον ἐσχολάζοι, μὴ
δεποτε ἀπεμείμοι τούτο σύμβαιη. ὁ αὐ
τός, ἀκούσας δύο νεανίσκους περὶ βλάβη
μα περὶ αὐτοῦ καὶ τῆς τυραννίδος ἐξηκερμαι
ἀμφοτέρους ἐκάλεσεν ἐπὶ δῆλον. ὁρῶν δὲ
τὸν μὲν, παροινούμτα, καὶ ληρύντα πολλά.
τὸν δὲ, σπανίως καὶ μετ' εὐλοβείας ταῖς πρὸ
σεσι χρώμενον, ἐκδύσει μὲν ἀπέλυσεν ὥσ
φύσσει παροινήσαντα καὶ διὰ μέθην κακολογή
σαντα. τούτον δὲ ἀνέλεν ὡς δίσκειυ, καὶ ἡγλῆ
μιον ἐκ προαιρέσεως. ὁ αὐτός, ἀπὶ τῶν ἐνὼν
τῶν ὅτι τιμᾷ καὶ πράττειται πονηρὸν ἄνθρω
πὸν καὶ δουχερὰ μένον ἐπὶ τῷ καλῷ, ἀνδρὶ καὶ
βούλομαι ἵπαντα αὐτῷ, τὸ μὲν ἡ ἀλλαν μισού
μενον. ὁ αὐτός, ἀκούσας πῶς τῷ καλῷ χρυ
σίῳ ἐχθροὶ οἰκοκατεωρυμένον, ἐκέλευσεν
ἀνελεῖν πρὸς αὐτὸν, καὶ δὲ παρακλήφας
ὀλίγον ὁ ἀνδρὶ καὶ μεταστέρης ἐτέραν πέλιν ἐω
νήσατο χωρίον, καταπεμφάμενος αὐτὸν ἐκέ
λευσε πᾶν ἀπὸ λαδὸν καὶ χερμένον τῷ πλού

ἴσῳ, ἢ μικρῇ τῇ ποιούρῃ τὸ χεῖνσιμον ἄχριστον.

ΕΜΠΕΔΟΚΛΕΟΥΣ.

Ἐμπεδοκλῆς μέτῳνος ὁ φυσικός, πρὸς τὸν λέγοντα· τί ἔδρα σοφὸν ἐν εὐνῇ δύναμαι, κατὰ λόγον ἄπει. Ἐξήκοντα σοφόν, αὐτὸ πρῶτον εἶναι δὲ σοφόν. Ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς, διὰ τί σφόδρα ἔλανάτῃ κακῶς ἀκούων, ἔφη, ὅτι ἔδῃ ἐπαινούμενος αἰθίσσομαι, ἢ μὴ κακῶς ἀκούων ἄχθῃτομαι. Ὁ αὐτὸς ἔπει, ἀκραντῆνοι ῥυφᾶσθαι, μὲν, ὡς αὐρεὶον ἀχθάνουμινοι, οἰκίᾳ δὲ κατὰ σκευὴν ἵκνῃται, ὡς πάντα τὸ χεῖνον βιωσέμενοι. Ὁ αὐτὸς, ἐλπίων πρὸς σφοδρῶς πινυσάντων τῶν καρπῶν λυμῆναι, κελεύσας ὁ νόσος ἢ τὰς ἀκρωρείας διέτρεψε, πρὸς τὸ συλλαβῆναι τὸ πνεῦμα. Λιγάντων δὲ, καλυσαμένους ἐκλήθη. Ἀνεμοκοῖται δὲ, γέρος ἐν κορίνθῳ οἱ ἀνέμους κοιμίζοιτες, ἵς ὅπερ δεξιῶς λέγεται διακινῆσαι ἢ ἐμπεδοκλῆς. οὐ καὶ ἡ εἰς αὐτὸ τέχνη ἵσθεται.

ἡμπεδοκλῆς ὁ δίκας φησὶ τοῖς τοῦ δαίμο
 ρος, ὁμῶς αἰετῶ, καὶ πλημελίωσιν.
 Αἰθέριον καὶ γὰρ σφαιμένον πεντονδε διώκει.
 ὁ πόντος δ' ἐς χθονὸς οὐδ' ἀπὸ πύσε γαῖα δ'
 ὁ ἐς αὐτὴν ἡελὺς ἐκάμιντος ἐο' αὐτέρως ἐμβα
 λείδιντος. ἄλλος δ' ἐξ ἄλλου δεχεται. οὐ
 γένοιτο πάντες, ἄχρισ οὐ κολασθέντες οὐ
 τῶ καὶ καθαρθῆντες αὐτοῖς, τὴν κατὰ φύ
 σιν ἡσαν καὶ τὰ ζῆν ἀπολάρωσιν.

ἰμπεδοκλή τῳ μέτῳ νοστήσει δὲ καὶ σοὶ χάρις μὲν
 ἀναίτητα. τίς ὕδωρ γινὴν καὶ ἀσφαλίαν τὴν
 συγκρίνει καὶ νῆος ὁδὸν ἀκρίβειαν. φησὶ δ' αὖ
 Ζεὺς ἑργὸς καὶ ἡτὲρ φέρει πλοῖον καὶ ἰδὼν αὖτε
 καὶ τὴν ἀκροῦσιν ἐπὶ τῇ πικρῇ σὺν μακρότητι.
 Δία μὲν τὸ πῦρ λαβὼν ἦεν καὶ τὴν αἰδωνέαν
 δὲ τὴν ἀσφάνειαν δὲ τὸ ὕδωρ καὶ ταῦτα φησὶν
 ὁμοπλοῦς διαμετρεῖς ὁδοῦ ἀνὰ τὴν αἰ
 δὴ τῆς τοιαύτης διακοσμήσεως οὐσης ἐπιφύ
 ρεισθῆναι. Ἄλλοτε μὲν φιλότιπῳ συνεγόμεν
 ὁδὸν ἔχοντα. Ἄλλοτε δ' αὖτε δὴ καὶ κατὰ
 ὁδοῦ μετὰ νείκεος ἔχοντα.

ΕΠΙΚΟΥΡΟΥ.

ἢ πικρὸς μάλιστ' αἰσθάνεται τῆς ἀληθείας προτὶ μήσας τῇ
 ἡδονῇ, πρὶν ἢ τὴν ἀναδιανοίαν τῇ ψυχῇ ὑπο-
 λαμβάνει. πρὶν ἢ ψυχεῖ ἀπὸ δίδωσιν ἐπιβο-
 λὴν ἐπὶ τῇ ἐναργεῖ, ἢ ἐπὶ τῇ ἐναργεῖ τῷ πράγμα-
 τος ἐπίσταν μηδύνουσαι δὲ μηδένα, μήτε
 ζητῆται, ἢ τε ἀπρητῆται, μή δὲ μὴν δοξάσαι,
 ἀλλ' ὅδε ἐλεξαι, χωρὶς προληψέως.

Ὁ αὐτὸς τὸ πρῶτον οἰεσθαι λέγειν ἀνατίνῃ ἡδο-
 νῇ, ἐν ἧ καὶ γὰρ τῆς ἡδονῆς παρελθούσα φη-
 σὶν ἡ ἀρετὴ, ἡ δὲ ἡδονὴν ἐποίησεν.

ΕΠΙΚΤΗΤΟΥ.

ἢ πικρὸς ἂν εἴη, οἱ μὲν κόρακες, τῶν τε τελευ-
 τικῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς λυμαίνονται, ὅταν
 ὕδωρ αἰτῶν ἐστὶ χρεῖα. οἱ δὲ κέλακες, τῶν
 τῶν τὰς ψυχὰς διαφθείρουσι, ἢ τὰ ταύτης ὅμι-
 ματα τυφλῶσιν. ὁ αἰτὸς φησὶ, πρὶν ἢ καὶ
 δὲν γίνεσθαι. ὁ αὐτὸς ἂν εἴη, οἱ μὲν δὲ
 παρθένῳ ἀνδροφίῳ προτερόματι, ὁ οἱ πρὸς ἑλπί-
 ῃ παρέρμενος ὅτι καλὸς ἤμειν ἀνεκτὴν, σὺ δὲ

ὅταν λέγῃς, ὅτι ἵππον καλὸν ἔχω, ἴσως ὅτι
ἐφίππων ἀλαδῶ μέλα φρονῇς, τί οὐν ἐστὶ σὸν;
χρήσις φαντασιῶν. ἄς ὅταν κατὰ φύσιν ἔχῃς,
τότε ἐπάρθῃ. τότε γὰρ ἐν τῷ σῶ πλεονε-
κίῃματι ἐπαρθήσῃ. ὁ αὐτὸς ἐφιζήτῃ τὴν
ἀλήθειαν, ὃ ζητῆσθαι τὸ ἐκ πάντος ῥόπῃ καὶ
ἢ εὐρώ, ἢ ἀλήθειαν, ἕξῃς τὸ μὴ νικᾶσαι.
ὁ αὐτὸς ἀπενώσπερ οἱ ἐπὶ τῶν λιμένων πυρ-
σοὶ δι' ὀλίγων φρυγάνων ἡλλήμ' ἀνάψαρτες
φλόα, τῆς ἀλωμέναις ἀνὰ τὸ πέλαος ναυ-
σὶν ἱκανὴν ἐργάζονται βροῦθαι, εὐτὼ ἢ ἀνὴρ
βακχεὺς ἐν πόλει χθιμαζομένη, αὐτὸς ὀλίγοις
ἀρκούμενος, μεγάλους ἡλίτας ἐνερέϊει.

ἘΠΑΜΙΝΩΝΙΔΟΥ.

Ἐπαμινώνιδας ὁ θηρῆς, ὁ πάντ' ἔκρινε στρα-
τηγῶν ἐπισημότερος, ἴς ἐκκλησίᾳ μεκλιθεὶς,
παρήγγατο πρὸς λαὸν κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέ-
ραν, ἐπιδὴ τὸ ἰμάτιον αὐτῷ στυνόμενον ἔ-
τυχεν, ἢ ἕτερον περὶθέσθαι ὕκῃ χεν. ὁ αὐτὸς
ἐλαβὲν τὸν ἐμὲν ἡλέμω θάματον ἀναικάλλυσον.

ὁ αὐτὸς οὕτως ἡμεῦτε λῆς περὶ τ' εἰπὼν, ὥς
τε κληθεῖς ἐπὶ δύναντο ὑπὸ κρίτου, ἐν ὧν
παιματ' ἢ ὀφῶν, ἢ μέων παρασκευῇ,
ἀπὸ λῆεν ἐν ὧν. ἄπὼν ἐγὼ σε δύει ὦ μιν.
ἔχου εἰδέν. ὁ αὐτὸς ἀνὼν φαῦλον ἐξήκασι
κότα τί τῶν μερίων, τοῦ μέν πελοπίδου
παρακαλῶντος δ' ἀφῆκε. τῆς δ' ἐρωμένης
δειθείσης, ἀφῆκεν. ἔπων ὅτι τοιαῦτα πρέπ
λαμβάνειν ἐταιριδίοις. ἀπὸ μὴ στρατιῶν.
ὁ αὐτὸς προσάγων τοῖς ἡλεμίοις βροντῆς ἐ
νομένης, ἢ τῶν περὶ αὐτὸν τυτθανομένων
τί σκεπνύνει οἶαται τὸν θεὸν, ἐμβρονησά
τοῖς ἡλεμίοις ἔπεν, ὅτι τοιούτων χωρίων
ἐπὶ ὧν ἐμῶν, ἐμ τοιούτοις στρατοπέδοις.
ὁ αὐτὸς ἐπὶ φαίνοσθαι τὸν ἀνὴρ χρόνον ἀλη
θινόνος τὸ σῶμα. ἢ φησὶν ὅτι πρὸς πᾶ
μι δὲ τὸ νικῆσαι τοὺς λακεδαιμονίους ἐν λεύ
κροις, τῇ ὕστερα πρὸς ἀνὴρ χρόνος ἢ τα
πίνος, τ' δὲ φίλων ἐρωτῶν τ' μή τι λυπηρὸν
αὐτῷ συμπεπῶκεν, ὅθεν ἔπεν. ἀλλ' ἐχθὲς

ἡ θήμην ἐμαυτοῦ μεζομένη καλῶς ἔχει φε-
ρήσαντες. διὸ σήμερον καταζωτῆται ἡμε-
ρίαι τῆς χάριτος. ὁ αὐτὸς πρὸς τοὺς πα-
πάτας, πολλὰ καὶ μεγάλα τῶν θηραίων κα-
τιδεύσαντας, οὗτοι μὲν τοι εἶπεν ὑμεῖς βρα-
χυλοῦντας ἔπαυται. ὁ αὐτὸς ἐρωτῆεις,
πότερον ἑαυτομνήται βελτίονα στρατιῶν,
ἢ χαβρίαμ, ἢ φικράτην, δύσκριτον εἶπεν ἐ-
ως ζώμεν. ἰάσσομος τοῦ θεογαλῶν μονάρ-
χου, τυμμάχου μὲν εἰς θήρας παραβρομέ-
μεν, δύσ, ἰλίκος δὲ χρυσοῦς τῷ ἐσπαιμῶν δα-
πέμψατος ἰσχυρῶς πενομένω, τὸ μὲν χρυσί-
ον ἔκλεψε τὸν δεῖξαι θεασάμενος, ἀλί-
κων ἐφίχετον ἀλίκος. αὐτὸς δὲ πενῆκοντα
δραχμὰς δανειάμενος παρὰ τίνος τῷ πλι-
τὶ ἐφόδιον τῆς στρατιᾶς ἐνέβαλεν ἐς πελοπόν-
νησον. ὁ ἡγεὶς ἐρωτῆς, ἰδὲ διαῖ τῷ πλιτὶ συμ-
πρατοῦν τῷ καὶ ἐυθυμῆν τῷ ἐν ταῖς ἐροταῖς αὐ-
τὸς μένος σχολάζει καὶ ἐκείμαις. ἔμπετῶ κα-
ταίερα ὅπλα, καὶ ἐν ταῖς ἀλυσὶς πολιτικῶς

χρείαις, ἵππεν. ἐγὼ μὲν ἠέλω ἢ ἀρτυρῶ, ὃ
πῶς ἐξήτ' ἀποικμεθὲν ἢ καθεύδαν. ὁ αὖ
τοῦ ἐρωτηθεὶς τί ὁ ἰσόμνημας, ἰὸ κί' ἐκείν
ἵππεν ὑπὲρ τῆς πλῆθος ἀσθενήτων. ὁ αὖτ' ἐκ
ρωϊκῶς ἐν τῇ πρὸς λακεδαιμονίᾳ μάχῃ ἀκ
νισάμενος, καὶ ἰαμὲν βεπληγὴν ἐς τὴν ῥα
κα. κλαδέντος δὲ τ' ἀόρατος, ἢ τ' σιδήρεα
ταλφέντος ἐν τῷ σώματι, παραχρῆμαί πε
σε καταχυθεὶς ὑπο τῆς πληγῆς. περὶ δὲ τ'
σώματος ἐκπεσούσης φιλοήμιας, ἢ πολ
λῶν ἐξ ἀμφ' ἑταῶν ἀμαιρεθὲν τ', μή τις οἴθε
βαῖοι τῇ ῥώμῃ τ' σώματι προέχοντες, κατε
πύνησαν τοὺς λακεδαιμονίους. ἐπὶ μέρ' οὖν
χρόνον τινα περὶ τῆς τ' νεκρῶν ἀναρέσεως,
ἑλάντεροι διεπρεσβεύσαντες, ἵνα μὴ δέξωσιν
ἐκ χωρὲν τ' πρῶταίς. μετὰ δὲ ταῦτα, τῶν
λακεδαιμονίων πρῶτων ἐπικηρυκευσα
μένων περὶ τῆς τ' νεκρῶν ἀναρέσεως, ἀμφο
τεροι τοὺς ἰδίους ἔταψαν. ἐπαμινόνδ' αὖ
δὲ ἐπὶ ζῶν, εἰς τὴν παρεμβολὴν ἀπνέχθη.

ἢ τὸ συλκνθέντων ἰατρῶν ἀποφνηαμένω,
ὅτι πάντως ὅταν ἐκ τῆ θώρακος ἐξελεχθῇ
τὸ δόρυ, συζήσεται ἢ τὸν θάνατον ἐπακο
λῇσαι, εὐψυχοτάτη τῆ (ίου) καταστροφῇ
ἐποίησατο. πρῶτον μὲν γὰρ τὸν ὑπασιγῆν
προσκαλεσάμενος, ἐπερώτησεν ἐδιδασκ
εωκε τὴν ἀσπίδα. τοῦ δὲ φήσαμτος ἢ θέμ
τος αὐτὴν πρὸ τῆς ὁράσεως. πάλιν ἐπερώ
τησε πότερι νεκρικήκατι, ἀποφαινομένη
δὲ τοῦ παιδὸς, ὅτι βριωτέρη νεκρικήκασιν, ὥρα
φῆσιν ἐστὶ τελευτῶν. ἢ προσάταξα μὲκ ἀσά
σαι τὸ δόρυ, ἀναβησάντων δὲ τῶ παρέντιον
φίλων, καὶ τῆνος ἐπέντος ὅτι τελευτᾶς ἀτε
κνος ἐπαμινώνδα, ἢ δακρύσαντος, μὰ δία
μὲν φησιν. ἀλλὰ καταλείπω θυλατέρας,
τὴν τε ἐν λεύκροισι μίκην, ἢ τὴν ἐν μαντῇ
νεῖα. ἢ τῆ δόρατος ἐξαίρετός, ἀνευπά
σης τραχὺς ἐξέπνευσεν.

ΕΡΑΤΟΙΟΓΕΝΟΥΣ.

Ἐρατοδῆμης παῖζων πρὸς τὸν μῦθον, ἢ τὸ ἀ

πίδαμον τῆς ὀδυσεως πλάνης, τότε αὖ ἐν
ρήτῃ μὰ ἑλέτῃ που πεπλάνηται ὀδυσεός, ὅ
ταν εὐρήσῃ τ' σκυτέα τ' σιρράφαρτα τ' τ'
ἀνέμων ἀσκήν. ὁ αὐτὸς ἔφη, τῆς ἡλικίας
τὸ μὲν ἀκμάζειν, ἔαρ ἄναι, τὸ δὲ κατὰ ἀκμήν,
θερος, ἡ φθινόπωρον, χιμῶνα δὲ τὸ γῆρας.

ἜΡΑΤΟΣΘΙΝΟΥ ΣΙΓΓΚΩΜΙΟΝ,

Εἰς τὸν ἔρωτα.

ἔρως σκυλεύσας ἢ διαρπάσας ἅμα,
ἔξ οὐρανὸν πρὶν ἢ θεῶν συνεδρεῖν,
τεὺ ληϊσίδου τόξον, ἄρεις κράνος,
Ἡρακλέος ῥέπαλιν ἐρμού (χατίον.
στειχθονος δὲ, τὸ ἱερόχαρον δέρι.
καὶ τ' κεραυνὸν τ' δῖος τοῦ παμφάτορ.
Διὸ κ' ἐν θῶπαις μάχεται τοῖς σθλίοις.
οὐ μέμφῃς ἱκνῇ, ἢ τὸ μᾶλ' ἄμα κλίνῃ,
ἐπεὶ θεοὺς ἐδάδε σὺ κεκυφότεας.
ἔρως γὰρ ἀλκὴν ἀνυπόστατον φέρει.
γέρον μὲν ἐστὶ καὶ σοφίζεται γέφυρας.
ὀργίζεται δὲ, καὶ μοχλῆτε λῶν τάχα.

γελῶν δὲ περὶ τῶν βελῶν τὰς ἐν τάσῃς.
τόξον γάρ ἐστιν ἐυφυῶς ἐξημμενοσ.
μετὴς κατ' αὐτῆς εὐτοχίης καρδίας.
παίζων, φλογίζι. πύρ γὰρ ἐς χερσας φερε.
πυμπατό, ἅ. συμφύει δὲ τας φενας.
παις, παῖς, ἢ παρ' υμενοῦ, ἢ χι. κυκλῶι
δοῦντα, ἢ πρὸς πλῆσαν φύσιν, ἀκλῶν.
πύρ, ἢ ἀκλῶν, ἐνρίων, γενν. τίς ἂν ἐξισχύ
σφύρει, ἐν τῇ βελῇ, τοῦτο τὸ πικρὸν, ἢ φθι
σιμ, ἢ σφοδρῶς; ΖΑΡΑΤΟΥ.

ΖΑΡΑΤΟΥ. ὅτε τοῦ τυτταγόρου ἡ δίδυκαλος, τὴν
δύοις ἐλέγε μήτερα. τοῦ δὲ, πατέρα. διὸ
ἢ βελῶν ἐάναι τὸ σφριμῶς, ὅσοι τῇ μονά
δι πρὸς τοῖς τι. ΖΑΛΕΥΚΟΥ.

ΖΑΛΕΥΚΟΥ. τὸ Λοκρῶν νομοθετῆ. τοὺς νέμεις τῶν
ἀσπυρίοις ἢ πανόμοις ἐάναι. ἢ γὰρ ἐκ δῆμα
ἐν ἐμπετῇ μῆτι, ἢ κῶνω, ἢ κτῆζεται. ἐὰν
δὲ σφριξῇ, ἢ μ. λήτα, διαρρήξασα ἀφίπταται. οὐ
τω ἢ ἐν τῇ νόμῃ, ἐὰν ἐμπετῇ πένης, σφρι
χεται. ἐὰν δὲ πλούσιος ἢ δυνατὸς λείνῃ.
διαρρήξας ἀπόρχει.

δὲ μή ἐστιν ὁρμή ταυτα τὴν ὁρμήν περὶ
δυσ. τὴν δὲ ψυχὴν ἔχουσιν ἐκκίνητον πρὸς
ἀδικίαν καὶ δὲ μὴ παρὲν γέλω πασι τ' τοιού
τοις αἰτίαις. καὶ γὰρ ἡ τυμολογία. μεμνη
σθαι βούλωντων. καὶ δίκας ἐπιπεμπόν
των τοῖς ἀδικήσιν. καὶ τίς δὲ πρὸ ὀφθαλμῶν
τῶν ἀδικούντων. καὶ γὰρ ἡ δίκη τέλος ἐκά
στης ἀδικίας. καὶ γὰρ ἡ δίκη. καὶ γὰρ ἡ δίκη
μετακλήσις τοῖς μέλλουσι τελευτᾶν. με
μνησθῆναι. καὶ γὰρ ἡ δίκη. καὶ γὰρ ἡ δίκη
ἐστὶν πάντα περὶ τὴν δίκαν. καὶ γὰρ ἡ δίκη
ἐκαστοῦ παρ' ἐκάστην πράξιν αἰσυναικίδουν
τὴν καὶ οὐ τεύτε μὲν δὲ παρ' ἐκαστὸν. οὕτω γὰρ
μέλις αὐτὸ καλὸν. καὶ τοῦ δίκαιος φροσίν.

ΖΗΝΩΝΟΣ.

ζήνων μνασέου κητίεος ὁ δὲ τὰς τῶν δια
λεκτικῶν. τ' ἡ δὲ δίκη. καὶ γὰρ ἡ δίκη. καὶ γὰρ ἡ δίκη
καὶ πρὸς τὸν δὲ τῶν ἀπειθαυμένων μετ' οὐ
σιν. ἀλλ' ἔχουσα καὶ κόπρια. ὁ αὐτὸς, πρὸς τοὺς
ἀπλοῖς μένδους ὑπὲρ τῆς αὐτῶν ἀσωτίας. καὶ
λέγοντα

λέοντας ἐκ πολλοῦ ἐκ μέρους ἀναλίσκην.
ἔλεον. ἡ τοῦ ἡ τοῦ μαζέτης σιδήσεσθε,
ἐὰν ἀλμυρὰ λεγῶσι περὶ σικκέναι τὰ ὄψα.
ὅτι πλῆθος ἀλῶν αὐτοῖς ὑπερχεν. ὁ αὐ
τος, τοὺς σοφοὺς μέμνυται ἡσυχάζειν
ἀναι. τοὺς δὲ φαύλους δουλεύειν. αἱ γὰρ
ἐλευθερίαν ἐξουσίαν αὐτοῦ πρᾶττός, τὴν δὲ
δουλείαν, γέροντιν αὐτοπρετίας. ὁ αὐτὸς
ἐφη κἀτα τὰ ἀμαγίνωσθην, ἐν τῇ κυττῷ καθή
μενοι, ὃν ἀριστοτέλης προέπεικόν, ἐν ἑρα
ψοπὸς θεομύωνα τον κυπρίων βασιλέα.
λεῶν, ἐπὶ ὅθεν ἐπὶ λαίω ἀγαθὰ ὑπάρχει πρὸς
τὸ φιλοσοφῆσαι, πλούτομ τὲ γὰρ πλῆθος αὐ
τομέχην, ὥστε λαπανᾶν ἐς αὐτά. ἐπὶ δὲ δό
ξαν ὑπάρχην αὐτῷ, ἀμαγίνωσκοντος δὲ αὐ
τοῦ, τὸμ σκυτέα εἰς φη προτέχην ἀμαρῆπτον
τα. ἡ τὸν κράτητα ἐπὶ ἐγώ μοι δοκῶ ὡ
φιλίσκει, Γράφει δὲ σὲ πρὸς ἐπὶ τὴν ἐν. τ λαίω
γὰρ ὁρῶ σοι ὑπάρχοντα πρὸς τὸ φιλοσοφῆσαι,
ὡν ἔγραψα ἀριστοτέλης. ὁ αὐτὸς ἐρωτη

[illegible]

χραίνεσθε ἀντίγονο, ἄς ἐκείνη τὴν
 τα π... .. ἀσέκετ' αὖ τ' οὐμ
 δι... .. τὴν τ' αὖ
 τὴν τ' (μὴ) ... ..
 ἀφ' ἧς ... ..
 μέτ' ... ..
 τὴν ... ..
 νό ... ..
 τ ... ..
 ν ... ..
 π ... ..
 αὐτ ... ..
 οὐ ... ..
 ἡ ... ..
 τὸ ... ..
 τ ... ..
 τοιαύ ... ..
 ὅ ... ..
 φ ... ..
 λαβ ... ..

ὁ αὐτὸς πρὸς τὸν φάσκοντα ὡς ταῦτ' ἄλλ' αὐ-
τῷ ἀντίστανης οὐκ ἀρίσκει, ἠρώτησεν, τί πῶς
ἢ καλὰ εἶχεν αὐτῷ δ' ἐκείνου δ' ἐκείνου
φίσαμτος εἰ τὸν ἀσχύνη ἔφη, ἡ μὲν πὶ κα-
κὸν ἠνδρημένον ὑπ' ἀμπεδέου, τοῦ τ' ἐκτε-
τόμενος ἢ μνησκόμενος. ἡ δὲ πὶ καλόν, οὐκ
ἐπιβαλλόμενος κατ' ἐχθρῶν; νεανίσκου πολ-
λὰ λαλῶντος εἶπε, τὰ ὡτασθ' ἐστὶ λῶπρον
συνερέυκεν. πάντων ἐλεγε μὰ πρεπέστερον
εἶπε τὸν τύφον, ἢ μάλιστ' ἐπὶ τῶν νέων.
Δὲν δὲ λέγε τοὺς νέους, πᾶσι κοσμήτην. ἢ
πορείαν, ἢ σχήματι, ἢ περιβολῇ. τὸ κάλ-
λος ἰσότης φωνῆς ἄνθος εἶναι οἶδε, τοῦ κάλ-
λους τὴν φωνήν. ὁ αὐτὸς ἔλκοντος αὐτὸν
κράτητος τοῦ ἱματίου ἀποσίλωνας παρ-
εἶχε, ἰσχυρὸς κρᾶτης, λαβὴ φιλεσόφων ἐστὶν
ἐπιδέξιος, ἢ δὲ τῶν ὠτων. πείτας οὐκ ἐλ-
κε τούτων, ἡ δὲ μερίδι, τὸ μὲν σῶμα, παρὰ
σοίεσαι. ἡ ψυχὴ δὲ παρὰ σίλωπων. οὕτω φη-
σὶν ἀπολλόδωρος ὁ τύριος. ὁ αὐτὸς ἐρωτᾷ

θεις διατί αυτος ὧν ἐπὶ τῷ ποτῷ διαχέ-
ται, ἐφ' ἣν ἰθέρμοι πικροῖντες, βρεχέμε-
νοι λυκαίνονται. ἔλαγέ τε, κρέπτοντας τ'
ποσὶν ὁ λυκάειν τῇ λυπῇ. ἐρωτηθεὶς τί ἐστὶ
φίλος, ἀπεμάνυσεν ἑγώ. δούλον ἐπὶ κλοπῇ
φασὶν ἐμασίτου. τοῦ δ' ἐπόντος εἰμαρτό μοι
κλέψαι, ἐφ' ἣν δαρήναι. πρὸς τὸ φλυαροῦν
μηνάκιον, διὰ τοῦτο ἀπεδύομεν ἔχομεν.
ἡ ὁμα δὲ νῦν σπείω μὲν ἀκούωμεν, ἡ τ'
τομδὲ λέγωμεν. ἐν συμποσίῳ κατακείμε-
νος σιγῇ, τὴν αἰτίαν ἡρώτηθη. ἐφ' οὗν τῷ ἑγ-
καλέσαι τὴν ἀπαγγέλλαι πρὸς τὸν βασιλέα, ὃ

τὴν παρὴν τίς σιωπᾶν ἐπιτάσσεται.
ἌΛΛΗΛΗ. Ζήμων, ἀμπετόν γε πρέσβης ἄδυνα-
ζε πέμψαντος, κληθεὶς ὑπ' αὐτῶν σὺν ἄνδρσι
φιλοσόφοις ἐπὶ δῖπνον, κακείνων παρὰ τὸ
τον σπουδαίον ἐπιλαίαν νῦν τῇ αὐτῶν
ἐξιν, αὐτὸς ἐσίει. τῶν δὲ πρέσβεων ζητῶν τ'
τί ἀπαγγέλλαι περὶ αὐτοῦ πρὸς ἀντίστονον,
τοῦτ' αὐτὸ ἐφ' ὃ λέγειτε. δυσκρατέστατον γὰρ

[illegible]

ἤρτησα μὲν ἱρὸν λαπρὺν μικρὸν ἀποκλάς.

οἶνον δ' ἐξέπιον καὶ δάδον· νῦν δ' ἀέζωε ἑρέεσσιν

ΘΑΛΛΟΥ.

(ψάλλω.

Θαλλῆς ἔξαμίου καὶ κλεβοουλίνης μλυσκὲς ἔρωτιθεῖς τί λυτκλον, ἔφη τοῖς αὐτῇ ἱᾶναι·
πάλιν ἔρωτιθεῖς τί υλολομ, ἔπε· τὸ ὑποτίθεσθαι ὄλω. ὁ αὐτὸς ἐρωτιθεῖς πύσον ἀπέχθ' τοῖς ψαυδὲς τοῦ ἀληθεύς, ὅσοι μὲν ἔφθαλμοῖ τῶν ὠτων. ὁ αὐτὸς ἐρωτιθεῖς τί κενώτατον, ἀπεκρίνατο ἑλπίς, ἢ γ' οἷς ἄνθρωποι δέν, αὐτὴ πρόσεστι. ὁ αὐτὸς, τῇ μικρῇ κλεβοουλίνῃ, ἱνὸς καλὰρ τῷ θεομένῃ, οὐ πω καὶ ῥοῖς ἔλαβεν ἅτα προῖας, οὐκέτι καί τις.

ὁ αὐτὸς ἐλόξαζεν, ὥς ἡ πρῖν σία μέγρι τῶν ἐσχάτων διήκει καὶ οὐδὲν αὐτὴν λανθάνει οὐδ' ἐπὶ τὸ ἐλάττωτον.

ΘΑΛΛΗΣ ἘΤΑΜΙΟΥ ΚΑΙ ΚΛΕΒΟΥΛΙ

ΝΗΣ ΜΙΛΗΣΙΟΣ, ΤΑΔΕ ἸΨΗ.

Γινώθι ταυτὸν. ὁ μέλλας ποιεῖν, μὴ χέλει ἡγήτων γ' ἐλασθήσῃ. τοῖς ἐπιηδείοις χάω.

ὅσα μυθεῖται τὸν πλησίον αὐτὸς ποιεῖ. Ἀπρὸ
τοῦτα μὴ ὀνειδίξει. ἐπὶ γὰρ τούτοις, νεμεσις θε
ῶν κάθεται. Ἀγάπα τὸν πλησίον, μικρὰ ἔ
λαττούμενος. τὸν φίλον, κακῶς μὴ λαβεῖ.
ἀφ' ἧν συνιδήντο μέλλον. ἐκόπη το βεβόημενον.
πιστὸν γῆ. Ἄπιστον θάλασσα. Ἄπληστον κέρδος.
κλῆται ἰδία. θεωρεῖται μὴ τῆ. τίλει τὴ παιδεί
αν. σωφροσύνην. φρένησιν. ἀλήθειαν. πίστιν.
ἐμπειρίαν. ἐπιδεξιότητα. ἐταιρείααν οἰκορο
μίαν. τέχνην.

ΘΕΑΡΙΔΟΥ.

Θεαρίδας ξίφος ἀκονῶν, ἠρωτῆθη ἡ δ' ἐξ ὕψους. ἢ
ἔπειν. ὁ ξυτερον διαβολῆς. ΘΕΛΟΨ.
Θεαμὼ ἠρωτηθῆσα ποσάια ἴνῃ ἀπ' ἀνδρος κα
θαρείει, ἀπὸ μὲν τοῦ ἰδίου ἔπειν παραχρῆμα.
ἀπὸ δὲ ἰμορβίου, οὐδέποτε. ἢ αὐτὴ παρὲ
φῆμε τὴ χεῖρα περιβαλλομένη τὸ ἰμάτιον. ἐι
πόντος δὲ πῖνος καλὸς ὁ πῆχυς, ἀλλ' οὐδὲ
μέσιος ἔφη. ἢ αὐτὴ ἠρωτηθῆσα τί πρέπον
εἴη ἱκανικῇ, τὸ τῷ ἰδίῳ ἔφη ἀρέσκην ἀνδρὶ.
ἢ αὐτὴ ἠρωτηθῆσα πῶς ἐμδοξος ἔσται, ἔφη.

μεινος ἀπολέσῃ τῇμ τέλῃ, ἵπφει δ' ἰοί
της στρατιγίας ἀπονήτω. ὁ αὐτορ δ' ὅμην
ἔναι μαχθ' μητελευτῆς, οὐκ ἔστιν ἔτι
τὴν περικλεῆος ἑλληά παρ' αὐτῶν
ταῖς πόρεσσι ποτα, ἀλλ' ἐμὲ κλέ' ἔτι
τοῖς ἔργωσι ποσειδάμενος, μάς, οὐκ ἀέ
ναῖσταιν ὀδύμαντα. τεύξῃ λησμενός
οὐκ ἐφανούτιμ. ὁ αὐτός, πρὸς τιμωιδὴν ἔ
ξωλύμενον πινὰ κρείν' οὐδ' ἀκίαν, φημὴ
τ' ὅκ' αὖτον βαλεῖσθαι τοῖς ἑλπίσιν, ἀδούτα πα
ρὰ μέλῃς, μήτ' αὐτ' ἀπονήτα χρῆσιν, διμάζον
τα παρ' ἔνέμον. ὁ αὐτὸς, ὅπως δὴ ἔξέπεσε
τ' ἔθνη, αἰῶν το πρῶτον, ἵτα ἡν της ἑλλάδος,
ἀμάρ σπὸς βασιλέ, μήτε λλῶν διφρεῶν ἀ
ξωλεῖς, ἡν ταῖς πόρεσσι βαλεῖσθαι, ποῖς
τοὺς παῖδας ἀπὸ τοῦ παῖδας ἀπὸ τοῦ παῖδας,
ἡ μή ἀφ' ἡλῶσθαι. ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΣ ὁ γίγος ἑρῶν θεῖς, ποῖς τ' ἑλπίων ἐστὶ
χαλεπώτατα, ἵπην, ἐν μὲν τ' ἑρῶσιν ἀρκτοί.
ἡ λέοντες, ἐν δὲ ταῖς πόρεσι, τελεῶναι, ἡ
συκοφάνται.

ὁ αὐτὸς, πρὸς τῖνα διαλεκτικὸν συντέταμένως αὐτῷ ἢ ἐριστικῶς ἀποκριόμενον, ἔφη, ὡς ἐρις ἐκ τῶ θεῶν, ἐκ τῶ ἀνθρώπων, ἀπέλοιτο. ὁ αὐτὸς, ἀφουὺς ποιητοῦ ἀκρίαν σιν ποιουμένου, ἐρωτώμενος ὑπ' αὐτοῦ, πῶτα ἐστὶ τὰ καλῶς εἰρημένα, ἔφη ἀπαρέλιπας.

Θεόκριτος πρὸς αὐτὸν φιλικῶς ἐρωτηθεὶς διατί ἔσυνεράφει, ὅτι εἶπεν ὡς μὲν βούλομαι, οὐ δύναμαι, ὡς δὲ δύναμαι, οὐ βούλομαι.

ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΥ.

Θεόφραστος μελὶν του ἐρέατος, φοιτητῆς ἀριστοτέλους, οὐδὲν ἀλυσίτελέστερον ἔφη φιλοδοξίας. ὁ αὐτὸς ἐν συμποσίῳ νεανίσκου Τινα ἐλέπων ἡν, ἰανέχοντα, εἶπεν, ἐμὲ μὲν αὖ παιδεύτος ὡσιωπᾶς, πεπαιδευμένος ὑπάρχεις. ἰδὲ πεπαιδευμένος ὑπάρχεις, ἀπαιδεύτως σιωπᾶς. ὁ αὐτὸς εἶπε τοὺς μοχθηροὺς τῶν ἀνθρώπων οὐχ οὕτως ἡδεοῦσιν ἐπὶ τοῖς ἰδίῳις ἀλυσί, ὡς ἐπὶ τοῖς ἀλλοτρίοις κακοῖς. ὁ αὐτὸς ἔφη, ἐκ διαβολῆς ἢ φθόνου

ψεύδος ἰσχύσαν, ἀπεμαράνθῃ. ὁ αὐτὸς,
ἐπὶ τῆς τελευταίης ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τῶν μα-
θητῶν εἰ τί ἐπισκῆπτε, ἐπισκῆπτε μὲν εἶπεν
ἔχω οὐδέν. πλήρ' ὅτι πολλὰ τῶν ἡδυν ὁ
βίος διὰ τὴν δόξαν καταλαβόναι εἴηται. ἡμεῖς
γὰρ ποτε ἠρχόμεθα βῆναι, ὅτε ἀκθνήσκωμεν.
οὐδὲμ οὖν ἀλυσιτελέσειν ἐστὶ φιλοσοφίας.
ἀλλ' εὐτυχεῖτε. ἢ εἰπὶ τῶν λίσων ἄφετε,
πολύς γ' ὁ πόνος, ἢ καλῶς αὐτῶν πρόσητε.
μεγάλη γ' ἡ δόξα. τὸ δὲ κενὸν ἤ βρίου, πλῆ-
ον τοῦ συμφέροντος. ἀλλ' ἔμεινεν, οὐκ ἐπὶ
ἐκ ποιεῖν βουλεύεσθαι τί πρακτέον. ὡς δὲ
ἐπισκῆπτε τί ποιεῖτε, ταῦτα φασὶν εἰ-
πὼν, ἀπέπρευσεν. ΘΕΟΔΩΡΟΥ.

Θεόδωρος ὁ κυρηναῖκός, λυσιμάχου τοῦ βασι-
λέως ἀπὸ λήσαντος αὐτοῦ ἀναρῆσαν, ἐλελή-
θης εἶπεν οὐ βασιλεως, ἀλλὰ κωμικοῦ δίνειν
μιν ἔχων. ὁ αὐτὸς ἐλεν συλοποιεῖν τὸν
σπουδαῖον, μὴ ἐξ ἀίσκων ὑπερῶν, ἀλλὰ
αὐτόμ. οὐ γὰρ ἀπολαβεῖν τὴν φρίκην.

[illegible]

[illegible]

ἀφροδίτη, ἀλλὰ καὶ βασιλέας, πῶς εἶπερ ἀφροδίτῃ,
ὅπου καὶ καὶ σε θεοὶς ἐχθρόν εἶναι μοιζῶ.

Ἰέρωνος.

Ἰέρων ὁ φιλόσοφος, ἰατρὸν καὶ φίλον ἤεν τοὺς ἐν
ἀμάκαις σπουδαίους εἶναι. ὁ αὐτὸς ὄντας
ζώμενος ὑπὸ τῆς ὀππληλούς ἐκτορεῖν δι
δάξας ἐπέμετο, εἶπεν, οὔτε γὰρ ἐδίδαξα φι
λασοφίην. ὁ αὐτὸς ἀφροδίτην πεποιμένος, εἶ
περ ἰώῃ ἐσοχᾶν. τοὺς συμπαροῦς ὠφελεῖ
σαι, τοὺς ἀπείρους διδάσκει. τοὺς φθονερούς
λυπῆσαι. ὁ αὐτὸς ἔχων δύο μαθητάς, ἕνα
μὲν ἀφυὴ καὶ ἄλογον, ἕτερον δὲ εὐφυὴ καὶ
ἀργόν, ἀμφότεροι εἶπεν ἀπόλλυται. ὅτι
σὺ μὲν θέλων, ἀφύνη. σὺ δὲ θυμῷ μένος, ὃ
θέλεις. ὁ αὐτὸς ἔλεγε, μέγας εὐδὴν λαμ
βάνειν μισθὸς παρὰ τῶν μαθητῶν τοὺς διδά
σκάλους, παρὰ μὲν τῶν εὐφυῶν, ὅτι πολλὰ
μανθάνουσι, παρὰ δὲ τῶν ἀφυῶν, ὅτι πλὴν
κόπον παρέχουσιν. ὁ αὐτὸς ἐρωτιθεὶς, τί
αὐτῷ γένοιτο ἐκ φιλοσοφίας, ἔφη, τὸ ἀνεπι
τάκτως

τάως γὰρ πῶς διὰ τὸν ἐκ τῶν ἑμῶν
φ' ἑμ' αὐτῶν. ὁ αὐτὸς ἐρωτᾷ τὸς
ἄλλους ἐπὶ τὸν αὐτὸν ἀφ' ἑαυτοῦ
χρὲς γὰρ πᾶσι πάντα φέρεται.

ΙΕΡΩΝΟΣ, ΤΟΥ ΤΥΡΑΝΝΟΥ.

[illegible]

κατετίωπισε. ἢ προδέντος πῶς χρίσεται αὐ-
τῷ, ἐπεβράβευεν. ἔμην μέγα τι αὐτὰρ θόν πε-
πείκας, κατελάνατο δὲ μὴ, ἐκ τῆς χώρας ἐκ-
βαλεῖν δὴλόν πρὸς ἀρετὴν ὄντα. ὁ αὐτὸς, ἅπαν-
τῆσαντος αὐτῷ καὶ μετὰ κίδω, ὡς ἠκολούθη ἔρα-
της τίς, ἢ διαφραπέντος, μετὰ τοῖς τ' ἐφίβα-
διζεν δὲ, μεθ' ὧν ὁρθεῖς, τ' αὐτ' χρεῖαν τῆς κίδω-
ἱππομάχου.

ἱππομάχος ὁ ἐλείτῃς, ἐπαινδν τ' πῶν ἀνὸν
εὐμήκη, ἢ μακρὰς ἔχοντα χεῖρας ὡς πυκτικόν,
εἰπερ ἐφίκαθεν, ἀλλ' ἔτι φανον κρεμάνε-
ισι κράτους. (νον.

ἱφικράτης, σκυτεως παρὶς, ἀθηναῖος ῥήτωρ. ἢ
στ' αἰτῆτος ἐν φιλία, ἢ σύμμαχον χώρα στ' αἰ-
πελεύω, ἢ χάρακα βαλλόμενος, ἢ τὰ φρον-
ορῶντων ἐπιμελῶς, πρὸς τ' ἐπόντα τί γ' ὡς φο-
βούμεθα, χρίσιν ἐφίκατε στατικῶν φωνὴν ἐ-
ναί, τ' ὅ, αἰ προσεδόκησα. ὁ αὐτὸς, πρὸς ἀε-
μίδιον τ' τ' παλαιῶν ἀρμόδι' ἀπόλονον. ἔφ-
δυσγένεσιν αὐτῶν λοιδρούμενον, ἐφίκατε. Το μὲν

ἑμὸν ἀπὸ μενῦ γένος ἀρχέσθαι. τὸ δὲ σὸν ἐν σοὶ
 παύεται. ὁ αὐτὸς ῥητορὸς τίς ἐπερωτῶν
 τοῦ αὐτοῦ ἐμὲ κληῖται τίς ὄντως φρενὴς, πό-
 τερον, ἢ πνεύς, ἢ τοξότης, ἢ πελταστής, ἢ πο-
 ρεύς, ὃς δαίς ἐφη τὸ ὕ. ἀλλ' ὅτι αἱ τοῖτοι ἐπι-
 γάμινος ἐπιτάττειν. ὁ αὐτὸς κρηδουένος θα-
 νάτῃ, πρὸς τὸ συκοφάντην οἷα ποιῶν ὡς ἄνθρω-
 πος, πλεονεκτήματα. τὸ πέντε περὶ ἐμὸν
 πείθω, βλάπτειν, ὅτι μὴ μετ' ἐμὸν. ὁ αὐ-
 τὸς τότε πᾶν τοῦτο λέξαν, ὅτι ἑαυτοῦ
 ἡλίκου, ὅτι ἀλγὰ μετὰ τὸ πᾶν ζῆντα συ-
 μαρπάτας, ὅς τὴν αὐτὴν ἡγήσεται μετ' ἐμὸν.
 ἸΣΟΚΡΑΤΟΥΣ.

Ἰσοκράτης κἀν ἑνὶ ἀρχοῦ παύειν ἄνθρωπον, τὸ δὲ
 χεῖν αὐτὸν μὴ βυιάμενον. ὁ αὐτὸς, ἐρωτι-
 θείς διὰ πείαν αἰσάντων ἀνδρῶν διδασκων λό-
 γον αὐτὸς πᾶσι φησὶ ἢ γὰρ ἀκόνει αὐτὸν μὲν
 ὅτι τὸν πᾶσι δὲ εἴη ὁ ζῆλος. ὁ αὐτὸς ἐρωτῶν
 θεὸς τί νιν οἱ φιλόφρονες τὸ βίβλων διαφέρουσιν, ὅ-
 τι νιν, ὡς οἱ εὐσεβεῖς τὰ τεύων, ἐλπὶσιν ἀβασίς.

[illegible]

μᾶλλον. ὁ αὐτὸς τὴν διὰλεκτικὴν ἐλά-
ττε πολὺ ποδιέοικέμαι. καὶ γενέσθον, αὐξήσε-
ται τὰς ψυχὰς κατελθόν. καὶ τοὺς
πρὸς αὐτὴν τῆς δυνάμεως, καὶ τὸ σφέτερον ἁ-
μαρτυρεῖν.

ΚΙΤΗΝΟΣ.

Κάτων τῆς ψυχῆς αἰσάντα πλῆθος, ἀπεν-
ώχιστον ἐστὶ λαὸν τῶν βασιλέων, ὡς καὶ
ἔχουσιν. ὁ αὐτὸς ἰδὼν μὴ ἀπορῆν ἐνδρα-
στὴν, ἐφίπτετο τοῦτον ἄλλοις ἀπορῆν
χρῆμα. ὁ αὐτὸς ἀπεν, οἱ πολλοὶ τὰν ἀν-
θρώπων, πρὸς μὲν τὰς τιμωρίας ἐτοιμοτά-
τως ἔχουσι, πρὸς δὲ τὰς ἐλευθερίας καὶ φιλί-
ας, ὡς τῶν. ὁ αὐτὸς τοὺς ἀπορῆντας ἐν
τοῖς βασιλείαις, ἔλεγεν ἐν τοῖς ἀπορῆντας
ἐν βασιλείαις καταγελάσας. ὁ αὐτὸς ἡκιστα φθο-
ρῆσαι ἔλεγε, τοὺς τῇ τύχῃ χρωμένους ἐπι-
κρῶν καὶ μερίως, οὐ γὰρ ἡμῶν, ἀλλὰ τοῖς πο-
ρῆν ἡμῶν φθονοῖσιν.

ΚΙΜΩΝΟΣ.

Κίμων στρατιωτὸς ἀριμαίωμ, τοῦτου τοὺς μὴ

ὁ αὐτὸς ὁνιδιζόμενος ὑπὸ τίνος ὡς δέλεος, διὰ
διὰ τοῦτο καὶ ὀλίγα ἀμαρτάνω. ὁ αὐτὸς πλ
λάκις ἐπέπλητερᾷ αὐτῷ ὡς ἀκούσας ἀρί
στου, τίνι ἐφίεσι πλείους καὶ ἰσχυρότερος,
πρεβύτη φησὶ πολὺς μέγιστος. νουν δὲ
μή. ὁ αὐτὸς τοὺς ἀπαιδεύτους ἐφίεσθαι
τῇ μορφῇ τῶν θηρίων διαφέρειν. ὁ αὐτὸς
λάκωνος τίνος ἐτίετος ὅτι ὁ πόνος ἀλγὺν
διαχυθεὶς ἐφίεσθαι αἰσῶτος ἀνδρῶν φίλων
τέκας. ὁ αὐτὸς πτόμηνον διαλεγόμε
νος, ἐπίθετο δὲ τὴν ἰσχυρίαν, τοῦ ἐξ ἐπινεύσαν
τος, διὰ τὸ οὖν ἵπταν ἐγὼ οἰκῶν ἀνόμεναι ὅτι
αἰσῶτος. κλεάνθης φησὶ σκεπτορ καὶ ζήνωνας
καταληπτέμενοι τὸ μένος ἐξ ἐλπίδος, νεανί
σκους λέγεται τινὰς εὐραπέλους ἀλγὺν πρὸς
ἐαυτὸν κίναλον ἐσκεπτορ καὶ μένειν ἐν ἀλγῷ.
καὶ ἐξιοῦν ἀπὸ φαίνεσθαι περὶ τοῦ ἡθους. ὁ
δὲ ἀπὸ τοῦ μινου, νεανίαις ἐπὶ πέναι τὸν ἄνθρω
πον. ὡς δὲ ἐπὶ ὧν ἐκένος ἔπλεον. ἔχω δὲ πρὸς
αὐτὸν ὁ κλεάνθης, μαλακὸς ἐστὶ.

ΚΛΕΟΒΟΥΛΟΥ.

Κλεοβούλος ἐναγόρου λήμιος τάδε ἔφη. εὖ
 τὸ σῶμα ἀσκήν. φιλήκοον ἱρῶ μάλλον. ἢ
 φιλόλαλον. φιλομαθὴν μάλλον, ἢ ἀμαθῆ.
 γλῶσσαν εὐφρομον ἴσχιν. ἀρετῆς οἰκάναναι.
 κακίας ἀλλότριον. ἀδικίαν φεῖν. πόλιν τὰ
 βέλτερά συμβουλεύειν. ἠδονῆς κρατύν.
 τέκνα παιδεύειν. ἔχθραν διαλύειν. γυναῖκί μὴ
 φιλοφρονέειν, μὴ δὲ μέχεσθαι ἀμοιβῶν πα
 ρόντων. τὸ μὲν γὰρ ἀνοίαν. τὸ δὲ, μανίαν ση
 μείνειν. οἰκέτην παροῖνον μὴ κολίζην δοκῶ
 γὰρ παροῖνδον. γαμῖν ἐκ τ' ὁμοίων. ἀν γὰρ
 ἐκ τ' κρηττόνων λάβης φητὶ, δευτέρως κτῆ
 σι τοὺς ευγενέας. μὴ ἐπιτελᾶν τοῖς σιω
 πτομένοις ἐπεχθήσεσθαι γὰρ τούτοις. εὖτυ
 χῶν μὴ ἱθὺς ὑπερήφανος. ἀπορήτας, μὴ
 ταπίνους. τὰς μεταβολὰς τῆς τύχης, βου
 ναίως ἐπίστασο φέρεν. ὅταν τις ἐξικτῆς
 οἰκίας, ζητείτω πρότερον τί μέλλει πράττειν.
 ὅταν ἐξέλθῃ, πάλιν ζητείτω τί ἔπραξεν.

ἔτελεύτητε δὲ βίους ἔτι δ' ἢ ἀπεφθέγγετο
το μέγιστον ἄριστον. ὁ αὐτὸς ἔφη δὲν συνοικί-
ζειν ἀνδράσι τὰς ἑαυτῶν θυγατέρας τὴν
μετ' ἡλικίαν παρθένους. τὸ δὲ φρονίμ' ἱμῶν
κας. ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς τίνα δὴ μέλιστα
φυλάττειν, εἶπε τῶν μὲν φίλων, τὸν φθόνον.
τῶν δὲ ἐχθρῶν τὴν ἐπιβουλήν.

ΚΛΕΟΙΤΡΑΤΟΥ.

Κλεοστράτος πρὸς τὸν ἰππὸντα αὐτῷ, οὐκ αἰσχύ-
νη μεθύων, ἔφη. σὺ δὲ ἔκ αἰσχύνῃ μεθύοντα
νοθεύω·

ΚΟΤΥΟΣ.

Κότυς φύσις ἡ ξύς ὦν ἐς ὀργὴν, ἢ πικρὸς τ' ἢ
μετ' ἂν τ' ἐν ταῖς διακονίαις κολαῆς, σκευὴ
ποτὲ κεράμια κραιπνὰς ξένου, εὐθραυστα
ἢ λεπτὰ, πιθανῶς δὲ ἢ περιττῶς ἐρεασμέ-
να. λυφῆς τίσι καὶ τορεΐαις, τῷ μὲν ξένῳ ἔ-
δωκε δῶρα. τὸ δὲ σκευὴ πάντα συνέρχεται.
ἔπως εἴπε μήδ' ὀργὴν πικρότερον κολάζω
τοὺς συνήροντας. ὁ αὐτὸς τῷ δωρεσάμῃ
ῥῶ παρὰ δαλμ. ἀπὲρ δωρεῖται το λείοντα.

ΚΡΑΝΤΩΝΟΣ.

κράντων ἔφη. οὐκ ἔστι πενίας ἔδεν ἀβλιώτερον,
 ἐν τῷ βίῳ σύμπλωμα· ἢ γὰρ ἀνφύσει σπυδαίου
 ἥς, πένης δὲ κατὰ βίωσιν. ΚΡΑΤΗΤΟΣ.
 κράτης τὰ τῶν πλοσίων ἢ ἀσώτων χρημάτων,
 ταῖς ἐπὶ τῷ κρημνῶν συκαῖς εἰκαζοι. ἀφ' ὧν
 ἀνὸν μηδὲν λαμβάνειν. κέραιας δὲ ἢ ἐκλίνεις.
 ὡς περὶ παρὰ τούτων ἐταίρας ἢ κόλπας.
 κράτης ἀπολύει τὰ κράτητος, ἵνα μὴ τὰ κρά-
 τητος κρατήσῃ τὸν κράτητα. οὗτος γὰρ ἐκ
 βοιωτίας ἐλκὼν τὸ γένος, φιλοσοφῆσαι θέ-
 λων τὴν κυριακήν φιλοσοφίαν, λαλῶν τὰ ὑπάρ-
 χοντα αὐτοῦ, ἔρριψεν τῷ δήμῳ. εἰπὼν τὸν
 παροιμῶδη τούτον λόγον.

ΛΑΜΑΧΟΥ.

λάμαχος ἐπετίμα πῖνι τῶν λοχαγῶν ἀμαρ-
 τόν τι. ὅ δὲ φήσαντος μικρότερον τοῦτο ποιεῖν.
 οὐκ ἔστι μὲν πένες ἐν πολέμῳ δις ἀμερτίμ.

ΛΑΚΩΝΙΚΑ.

λάκων, ἀργείου ποτὲ ἐπὶ πόρτος πολλοὶ τάφω

παρ' ἡμῖν ἰσοπαρεπείαται, ἔπεν· ἀλλὰ μὴν
παρ' ἡμῖν ἀρεῶν οὐδέ τις ὡς αὐτῶν μὲν
πολλοὶς ἀρεῖς ἐπιβεβηκότες, ἀρεῶν
δὲ τῆς πατρὸς οὐδέ τις. λάκων αἶψα
λαοπάσις, ἢ πιπρασκέμενος, τοῦ κήρυκος
λεῖμτος λάκωνα πωλῶ, ἐπερ ἐμιτεμνέεν.
αἰχμάλωτον κήρυκα. λάνωνας ἀδελφῶν
πρὸς ἀλλήλους διαφερομένων, τὸν πατέρα
ἐξικνίωσαν, ὅτι τοὺς ἑαυτοῦ σπείοντες περὶ
οὐδ' ἀλάκωσι περὶ τυχεύειν τινὲς κατ' ὁδὸν
εἶποι, εὐτυχήκατε, ἀρτίως εὐτενθῆεν λησῶν
ἐπιόντων. εἰ δὲ οὐ μὰ τὸν ἐνυάλιον, ἀλλ' ἔ
κῆνοι μὴ περὶ τυχεύειν ἡμῖν. λάκων ἐρω
τηθεὶς τί ἐπίσταται, εἶπεν ἐλεύθερος εἶναι.
λάκων ἐρωτηθεὶς, δὴ ἡμῖν τίαν τὰς τοῦ πάγω
ρος γῆρας ἐπιπολύκομώτας ἔχῃς, εἶπεν.
ἵνα βλέπωμ τὰς πολιὰς, μηδὲν ἀνάξιον αὐ
τῶν πράττω. λάκων τίς ἰδὼν πηλυτελὴ χό
ρηγιαν τοῖς ῥαῖωδιδος παρὰ τελευαμένωμ.
εἶπεν, ὡς ἀμαρτάνουσιν ἀθηνῶσι μεγάλας

τὴν σπουδὴν εἰς τὴν παιδίαν καὶ ἀναλίσκου-
τας, τοῦτέστι μεγάλων ἀπρόσλων δαπάνας,
ἢ στρατευμάτων ἐφιδία, καταχερσιζόντας
εἰς τοὺς ἀφροὺς ἀνὰ γέφυραν τῶν δραμάτων
ἐκαστον ἵστον κατέστη, τλήου ἀνιήλωνος φανεί-
ται ὁ δίκμος, εἰς βίβλους, ἢ φοιτίας, ἢ οἰδί-
ποδας, ἢ τὰ μηδίσιας κακὰ, ἢ ἡλένης, ἢ
ὑπὲρ τῆς ἡλικίας, ἢ τῆς ἀλειψείας πο-
λεμῶν, τοῦ βασιλέως ἀνιήλωνος. Λάκων
ἐπὶ τῆς ἀσπίδος μῦθον ἐγὼ ἐπίσημον, ἢ
ταύτην οὐ μείζω τῆς ἀνιήνης, ὡς καταγε-
λῶντες τινες ἐλέγοντο τοῦ λαβάνου τοῦ
τοῦ πεπονήκε, ἵνα μὲν οὐκ εἴτε φανερός ὦ.
εἴτω γὰρ τοῖς πολέμοις τοσούτον προέρχο-
μαι, ὅστις τὸ ἐπίσημον ἡλικιὸν ἐστὶν ἐπ' αὐτῷ
ὁρᾶται. Λάκωνα πρῶτος πενήντ' ἔρα-
τιοῖσι τὰ ἴνα διδῶσι ὡς αἰοῦντι πρῶτα, τὴν
πάλιν ἐπὶ τῶν προσέειπεν. Λάκωνα πρῶτον
τὴν τῶν ὧν ἐπὶ τέλει μοι ἀντιδιδούσα τὴν ἀ-
σπίδα, ταύτην ἔφη ὁ πατήρ σοι ἀείσσει.

ἢ σὺ οὐμ ταύτα σῶζε, ἢ μὴ ἔσο. Λάκαινα
πρὸς τὸν ὕον λείοντα μικρὸν ἔχιν τὸ ξίφος, ἔ-
πε ἢ βῆμα πρόδεε. Λάκαινα προσαναδι-
δούσα τῷ παιδί τ' ἀσπίδα. ἢ παρακλεουσ-
μένη, τέκνον ἔφη. ἢ τὰν, ἢ ἐπὶ τὰς. Λάκαι-
να ἐπ' ἀδικίᾳ τῷ παιδί κεινομένη, τέκνον
ἔπεν. ἢ τὰς αἰτίας, ἢ σε αὐτ' ἔζην ἀπόλυσαι.
Λάκαινα ἐρωτηθεῖσα ἡ ἀνδρὶ προσελήλυθεν.
ὅκ ἐγὼ ἔπεν. ἀλλ' ὁ ἀνὴρ ἐμοί. Λάκαινα πι-
πρῆσσομένη ἢ ἐρωτωμένη τί ἐπίσταται.
ἔφη τις ἡμεμ. Λάκαινα ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ
τῆρος ἔειπαι ἀβασθ' αὐαὐτ' ἀβασθ', ἔφη καὶ
μὴ ἀβασθ'. Λάκαινα πιπρῆσσομένη, ἔ-
κέρυκος συνθιγνομένου τί ἐπίσταται, ἔπεν.
ἐλευθέρα ἡμεμ. ὥς δὲ ὁ ὦνισάμενος προ-
σέταπτε τῆνα αὐτῇ οὐχ ἀρμέζοντα ἐλευθέ-
ρα, ἡ πούσα οἰμῶξ, φθονήσας σε αὐτῷ τοῦ
οὔτου κτήματος, ἐξήλασε αὐτήν.

ΛΕΟΝΤΟΣ.

Λέων βυζάντιος φιλιππῶ γρατεῦοι ἐπὶ βυ

βαλὶς, προαπαντήσας, ἔδωκε μοι ὦ φίλιππε
ἔφη, τί παθὼν ἡλέμῃ ἄρχης, τὸ δὲ ἐπέντος,
ὡς ἡ παρὶς ἡσὶ καλλίσῃ πύλῳ οὐσα ὕπν
γάτο με ἐρεῖν αὐτῆς. καὶ διὰ τοῦτο ἐπὶ θυ
ρας τῶν παιδικῶν ἡκω, ὑψαλέωρὸ λέ
ων, ὅφρ' ὦσιν ἐφ' ἡμῶν ἐξελθὼν ἐπὶ τὰς τῶν
παιδικῶν θυρας, οἱ ἄλλοι δ' ἀντὶ τῆς ἀδαι. ὅ γ' ὅ
τ' ἡλεμῶν ὁ γὰρ, ἰλλὰ μὴ σικῶρ οἱ ἐρῶν
Τεσθιορται καὶ ἡλεμῶν τὸ μυζαντιον.

ΛΕΛΙΝΗΣ.

Λέλινα ἀποδοίξ' ἐρωμένη τὸ τυραννοπορήσαν
τος. ἡ τῆς ἡλεμῶν ὑπὸ τῆς περὶ ἰππίαν τῆς
τύραννον, ὅ ἐκ ἐρεπούς, ἐμαπεθαμε ταῖς
βασάνοις. ὅ ἐκ ἀθῆνῶν χαλκὴν ποισάμε
νοι λέλινα μᾶ λωσεν, ἐμ πύλῳ τῆς ἀκρο
πόλεως ἐμέθηνκαμ.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Λεωνίδας ὁ λακεδαιμόνιος, ὁλίθος ἐχωσρε
τῶντας, ὅ τ' ἐπὶ τοὺς ἐρσας μάχην ἐξεπ
ρεῖτο, ἔπέντος δέ τινος ὅτι μετ' ὀλίγων παντο
λῶς ἐκχευέται, ἰπεν. ἀνὰ μετ' ἐβδλομέ
νων.

ὁ αὐτὸς ἐξ ἑξουσιάζει τὰ ὅπλα προσάψων
 τος, ἤν τι πολλὰ ὑπὸ τρυφερότητος, ἢ χῶ
 ραν βελτίω δώτην, ἢ συμμάχους περὶ τῶν
 ἀπαιτήσας ὁ δὲ καὶ ἢ συμμαχοῦντες τῶν
 βασιλέων, χρησιμώτερον κέρδιον τῶν ὀπλων ἐσθ
 μαθα ἢ πολεμὸν ἀνὰ καὶ ζήμερον, καὶ τοῦ
 τῶν γενησίων ἐστὶν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀν
 νούμεθα πρὸς τῆς ζωῆς ὅτι πάντων ἐστὶ
 ἑλληνικὴ καὶ ἢ ἀλλὰ διὰ τὴν χῶ
 ραν ἐστὶν. πολλὰ ἔντες ἐνθερμοσύλαιοι
 ἀπαίτουν περὶ ταῦτα χόρην τῶν
 μεν, ἢ ἐκ τῶν μεν, ἐν κλεῶς ἀνιέρθη
 σαν, οἳ τινες μὲν τῶν πρὸ ἑαυτῶν διὰ τὴν
 ὑπερβολὴν τῆς ἀφ᾽ οὐ μόνον ὑπὸ τῶν συρ
 ραφίων, ἀλλὰ ἢ περὶ ποιητῶν ὑμνήσασθαι
 διὰ τὰς ἐμὲ ἀγαθίας, ἐμὲ σιμωνίδης ὁ μέ
 γαλος ποιῶν τῶν ἐνθερμοσύλαιοις θαυμάσι
 οἰς ἐν κλεῶς ἐμὲ ἀτύχα, καλὸς δὲ πότμος.
 τῶν δὲ ὁ τάφος, προτέρων δὲ μνήσις, ὁ δὲ
 οἷτος ἐπαινος, ἐμὲ τάφιον δὲ τοιοῦτον, οὐδὲν
 ρως.

, ῥως, οὐθ' ὁ πανδαμάτωρ ἄμαυρώσει χρόνος ἅ
 , Ἰαθῶν ἀνδρῶν. ὁ δὲ σικκος οἰκετῶν εὐδοξίαν
 , ἐλλάδος εἰλατο. μαρτυρεῖται ἡ λεωνίδας ὁ
 , σπάρτα-βασιλεὺς, ἀρετὰς μέγαρ λιγυρὸν
 , σπρμ. ἀεινάσεν τε κλεος. ΛΥΚΟΠΟΙΟΣ.
 λυκωνιάς ἀνὰ τοσ' ἰαθῶν. ἔφασκε δὲ πα
 ρεβῆναι τὸ παιδί τ' αἰδῶν ἡ φιλοτιμίαν. ὡς
 τ' ἰπποισι μῦσα αἰχμαλινίμ. ὁ αὐτὸς βαρὺ
 φορτίον ἔχει πορρικῶν, διὰ σπῆν προικὸς ἐν
 ῥέχθσα τ' ἀκμαῖον τῆς ἡλικίας καιρῶν.

ΛΥΣΙΟΥ.

λυσίας τῆρι τ' ἰκνῶν ἔχοιτι, λίσσον συγρόφας ἔδω
 κεν. ὁ δὲ, πρὸς ἡλικίαν ἀκαίνει, ἦκε πρὸς τ' λυ
 σίαν ἀθυμῶν. ἡ λίσσων, τὸ μὲν πρῶτον αὐτὸν διε
 ξιέντι ἡ δὲ ἴσον. θαυμαστὸν φανῖναι τὸ λίσσον.
 αὐτὸς δὲ ἡ ῥίτον ἀναλαμβάνοντι, παρτελῶν
 ἀμβλύν ἡ ἀπρεκτεν. ὁ δὲ λυσίας ἐλάσας, τι
 οὐμ ἄπεν, ὅχ' ἄπαξ μέλλας λέγειν αὐτὸ ἐπὶ
 τῶν δικαστῶν; ΛΥΣΙΔΟΣ.

αὐτὸς περὶ πυθαγόρα τὰ δὲ φησί. λίσσον τι δὲ πρὸς

ἐξαλείμενον ἐκ τῆς τάφρου, τοιούτους ἔφη
φεύγετε πολεμίους, ὧν οἱ λαοὶ δι' ἀργίαν ἐν
τοῖς τείχεσιν ἐκατέδυον;

ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ.

Λυκούργος ὁ νομοθέτης τῶν λακεδαιμονίων,
τὸ μὲν ἀξίως ἔχρων τῶν ἀνθρώπων ἔφη ἐν τῇ
ᾧ κείνη. τὸ δὲ ἐξ ὁπίσθεν ἐν τοῖς ῥόποις.
Ὁ αὐτὸς εἶπε τοὺς πολίτας κομᾶν. λέγων ὅ
τι τοὺς μὲν καλοὺς ἢ κομᾶν ἢ περὶ σφῆρας
ποικίλ. τοὺς δὲ ἀσχεροὺς φερεσώτερος.
Ὁ αὐτὸς περὶ τὸν καλεῖντα ποιεῖν ἐν τῇ πό
λει δημοκρατίαν, σὺ πρῶτον ἐπενέμει τῇ οἰ
κίᾳ σου ποιεῖν δημοκρατίαν. ὁ αὐτὸς ἔρα
τεύειν πολλάκις ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ἐκώλυσεν.
ὅπως μὴ πείσῃται μαγιστῶτερος. ὁ αὐ
τὸς μέγιστα ἄδικήματα ἀραιφισί, θῶν κα
ταφρόνσεις, βουζῶν κάκους, ἐκείσιος, καὶ
ἀρχόντων καὶ νόμων ὀλιγορίας, καὶ ἐκούσιος
ἀτιμία δικαιοσύνης. δικαιοτάτον δὲ εἶ
ναι καὶ ὀσιώτατον, τὸν ταῦτα τίμωντα. καὶ

ἐμφαρίζομαι πρὸς ὑλίας καὶ ἀρχαῖς
τὰ τ' καταφρονεῖν. ΜΙΜΝΩΝΟΣ.

Μένων ἀλεξάνδρῳ καὶ ἑλλήνων ὑπὲρ δαρείῳ τ'
βασιλείῳς, μισοφρόντιν ἄλλῃ βλάβῃ.
ἢ ἀσελγὴ περὶ ἀλεξάνδρῳ καὶ ὁδοῖα, πατάξας
τὴν λίσχην, ἐγὼ σε ἀπερὶ φῶμα χεύμεν, ἀλλ'
ὁ λυδίου μένον ἀλεξάνδρῳ. ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ.
Μένανδρος ἀπὸν. ὁ δὲ καὶ τῶν καὶ ἄλλων ἀνδρῶν
οὐκ ἔστι τὴν οἰκίαν, ἢ ἄσιν οἰκεῖται ἐν αὐτῇ.
οὐκ ἔστι μὲν τοῦτο λαλῶν, ἰνὶ δὲ φ' αἰετὶς.
τὴν μένος οὐ μὲν πῶ, ἐγέλασε δὲ οἱ φίλον ἦτορ.
τὴν θοπίνην, ὁ δὲ ὅρῳ τοῦ θεοῦ ἐριδιξυνίστας.
καί τ' ὅτι μαῖε τιθεῖται τέλος τῷ προσάματι, καὶ
ἀβυσσῶν καὶ χαλάρων, ὅτ' ἀριστοὶ θανάτων θηρίων
ὡν τὸ ἐπὶ ἑώρα περὶ ἀρετῆς αὐτοὺς ἀβυσσῶν
ἐρμῆς. ὁ αὐτὸς ἀπὸν.

Ἀπαντα τὰ ζῶα ἐστὶ μακαριώτατα.

καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλο ἀνθρώπου πολὺν.
τὸν οὐκ ὁρᾷς ἐστὶ πρῶτα τουτονί.
οὗτος κακοδαίμων ἐστὶν ἐχθρὸς πολυδουμένως.

τοῦ τῶ κακὸν δι' αὐτὸν ὑδ' ἐργίγεται.
Ἄδ' ἡ φύσις δέλωκε ταῦτ' ἔχθ.
ἡμῶς δὲ χωρὶς τῶν ἀναγκαίων κακῶν,
αὐτοὶ παρ' αὐτ' ἑτέρα προσπορίζομεν.
λυπούμεθ' ἂν πλῆρη τίς ἀνείπη κακῶ
ὀρεϊόμεθ'· αὐτὴ δὲ τίς ἐνύπνιον,
σφόδρα φοβούμεθ'· ἐν ἱλαξ ἀνακράτῃ δεδοῖ
ἁλῶνισαι· διόξει· φιλοτιμίαι νόμοι. (καμεν.
ἅπαντα ταῦτ' ἐτίθει τῇ φήγῃ κακά.

τοῦ ἁγτοῦ.

τοῦ ἀργύριον ἄμα μεράκιον σοι φαίνεται
οὐτῶν ἀναγκαίων κατ' ἡμέραν μόνον
τιμὴν παρὰσχὲν δυνατὸν, ἄρτων, ἀλφίτων,
ὄξους, ἐλαίου, μείζονος ἄλλ' οὐ τίμος.
ἀθανασίας δ' οὐκ ἔστιν, ὅδ' ἂν συμαγάης
τὰ τὰν ἁλὸς τὰ λαμπρὰ ἱκανὰ λεγόμενα.
ἀλλ' ἂν ἀφ' ἑσθ' ἀνῆς ταῦτα κατὰ ἀλφίτης τίσιν.
τί οὐμ' ἔλεω μήτ' αὐτὸς ἰσφόδρ' ἐυχεῖς
πίστευε τοῦτω, μήτε τῶν πτωχῶν πάλιν
ἁμῶν καταφρόνῃ. τὸν δ' ἐυτυχὴν δ' αἰ.

Γάρ εχ' ἑαυτὸν τοῖς ὀρώσιν ἄξιον.

ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥ.

Μητρόδωρος ἔπεν. ἐν πόλει μῆτε ὥς λέων ἀνα
στρέφου, μῆτε ὥς κύνεψ. τὸ μὲν γ' ἐκ πα
τήται. τὸ δὲ καιροφυλακείται.

ΜΝΑΣΕΟΥ.

Μναςέας δὲ πατρὸς τοῦ ἑταίρου φησὶ τοὺς ἐν
Τη ἀχαΐα νίκην ἀραμένους καὶ ἐπὶ τῶν ὀλῶν διὰ
ναυμαχίας, τὴν περὶ κέντρον τοῦ τ' ναυμάχα
θεῖσαι πυλῶν. καὶ ἐπαρθεῖς ἐπὶ τῇ νίκῃ, ἔρω
τῆται τίνες τ' ἐλλήνων ἐπαρθεῖς κρείσσους
ἑσὶ. τὴν δὲ πυλῶν τοῦτον ἐξανεκὶν τ' χρησμέν.
ταῖς μὲν πάσης τὸ πελαστικὸν ἄρτος ἀμφοῖν.
ἵπποι θεσσαλικά. λοκκοὶ μῖναι δὲ ὑνῆνες.
ἄνδρες δ' οἱ ἰνῆτιν ὕλῳ καλῆς ἀρεῆς οὐκ ἔστις.
ἀλλ' ἐπὶ καὶ τ' ἑσὶν ἀμείνονες, οἱ τὸ μέγα ξυ
τίμινδος ναίουσι καὶ ἀρετῆς πολυμήλου.
ἀργεῖοι λινοθήρηκες κέντρα πολέμοιο.
ἡμῶς δ' αἰεὶ οὐτε δῖτοι. οὐτε τέταρτοι.
οὐτε δυωδεκάτοιοι. οὐ γέν λόγω. οὐτ' ἐναγισθῶ.

ΜΗΗΣΙΜΑΧΟΥ.

ΜΗΗΣΙΜΑΧΟΣ ὁ κωμικός περὶ ὕπνου διαλεγόμε-
 νος φησὶν ὕπνος τὰ μικρὰ ἔθανά τε μυήρια·
 ὁ μὲν γὰρ θάνατος ἀπὸ ἰσχυρᾶς γίνεταί ηἱ τε
 λείας λυσσῶς πάθος. ὁ δὲ ὕπνος ἀπὸ με-
 κρᾶς ἢ κίρῳ ἐχέσθης. ἀμφοτέρω δὲ κοκῶν
 ἀναπαύει. ἢ ὁ μὲν χωρίζει ψυχὴν. ὁ δὲ συ-
 στέλλει μικρὸν. ἢ ὁ μὲν διηλύει πάθος. ὁ δὲ
 σφρίσκει μένον. διαρίη δὲ ὕπνος ἐν λήμνῳ
 ὁ ὅμιλος ἱλιάδος. ἔ. λήμνεσθ' ἴσα φίκαρε πό-
 λιν θείοιο θέατος. ἱρὸ ὕπνω ξύμβλητο κα-
 σσιμήτω παρμάτοιο. ὅτ' ἡμιν μὲν ἦν δε-
 σσότης ὁ ἄφικτος. γυνὴ δὲ τούτου, χάρις.
 πασιθίας δὲ τῆς χάριτος ἀδελφὴς ἐρωτῇ
 κῆρυγι ὁ ὕπνος ἐκίσε διέριψε. ταίτην δὲ
 αὐτῷ ἐπαί. λέγει ἱνῶϊκα δώσθην ἢ ἡ. α. γί-
 ῖνεται δὲ ἢ φυτικώτερον ἔτι οἶνεφίρος ἢ
 ὁ λήμνος. καθ' ἑλίου. κῆρυξ δὲ κλήμειο
 ὁ παρὰ σασαμῶϊος ἔλυσαι. τοῖς δὲ πολλοῖς
 τοῖσι μὲν ὁ ὕπνος μάλιτ' ἀπέται.

ΜΙΝΔΑΡΟΥ.

μίνδαρος ὁ τ' ἄλκε δαιμονία νναύαρχος ἀπὸ
 τῆς ἡπείρου φυγὼν εἰς ἄβυδον, τὰς περὶ νηκῶας
 ναῦς ἐπεσκεύασε, καὶ πρὸς τοὺς ἐν εἰρεσίᾳ ἱή-
 ρεις, ἀπέσχετο ἐπικλῖα τ' ἀσπερ πᾶν πρὸ
 σάξας ἀλγυτὴν ταχίστην, ὃς ἐπεὶ κοῖτε πλευσεν
 εἰς εὐβοίαν, ἀθροίσας τὰς ναῦς εὖσας περὶ ἴκον
 τὰ, κατὰ σπυλὴν ἀνήχθη, καὶ κατὰ τὸ ὕψος νο-
 μένων τ' ἱερῶν, ἀπελευνέθη γυμνασίῃ λιγυ-
 τοῦ, ὥστε τὰς ναῦς ἀπάσας ἀγχιέσθαι. τ'
 δὲ ἀνδρῶν δώδεκα μίνδης διασωθῆναι δη-
 λοῖ, δὲ τὸ περὶ τοῦ τ' ἀνάθημα κείμενον ἐν
 τῷ περικορῶν ἰαν νῆω, καθάπερ φησὶν ἔφο-
 ρος, τῇ μέτρε φημι γινώσκοντα ἑαυτὴν.

οἱ δ' ἀπὸ περὶ ἴκονταν ἐβυθιάσαν προφυγόντες,
 πρὸς σκοπέλοισι ἔβω, σώματα γῇ πέλασαν.
 δώδεκα τοὺς δ' ἄνδρας ὥλεσε μέλα λήϊτα βα-
 νηίας συλῆροισι πνεύμασι χερσασμένους. (λάσσης,

ΜΟΙΣΧΙΩΝΟΣ.

συνέσι δόξῃ πρόθεμ, καὶ γένε μέλας

ἄρτους θυμάτων, λίτους ἐκ τυραννικῶν
ορόνων, προσέειπεν βάλλον ἡκαλισμένους.
ἔσθχεν ἐς γῆν, σῶμα συμπαθὲς φέρων.
καὶ πᾶσι δίκην ὡς τὰ λαμπρὰ τῆς τύχης.
τῇ κλῆσιν ἔβριβαιον ἀνθρώποις νέμει.
ὃν πᾶς ἀσὼν ἠλέησε μὴ τιδὼν.
ἅπας δὲ χεῖρα ἢ προσέβλεπον φάτιν
ἦν ἔξε. κανθούς τ' ἐξέτιξε διακρύους.
τύχαις συναλγῶν. τὰ ξίωμα γυνοσούν
τὸ πρόθεον, πολλοῖς οἰκομένον χεῖροσιν.

ΜΥΡΩΝΙΔΟΥ.

μυρωνίδης παρήγαγε ἕξοδον ἀθηναίοις ἐπὶ
βοιωτῶν στρατεύων. ἐν τῇ ὥρᾳ.
ἢ τ' λοχαγῶν λεόντ' ἐμὲ πᾶντας πα
ρῆναι, παρέσιν ἀπὸ τοῖς μέλλοις μάχεσθαι.
ἢ χρησάμενος αὐτῷ προθύμοις, ἐνίκησε τοὺς
πλεμίουσιν. ΜΩΛΥ. ὈΔΥΣΣΕΙΑΣ Κ'.
τὸ μῶλυ ἀλλήλοσφαιται πρὸς τῇ παιδείᾳ. ἢ ἡ
μὲν ρίζα μέλαινα, διὰ τὸ οἰοσκοτῆναι ἢ δυ
στέρατον τῷ τέλει. τὸ δὲ ἄνθος λευκὸν καὶ ἀγα

λαδι ἐκ τῶν τέλους φαιδρότητα. ἢ λαμπρό
τητα. ἢ δὲ ἢ αὐτὸ ἢ ῥοφίμον. ἐκ τῆς δὲ ἐ
ρύσας, ἀντὶ τῆς σικυφας αὐτὸν λαμβάνει,
ὡς πᾶς τῆς πόρις ῥιζομακόν. ἐπεὶ ὅχι μ
τὴν τόπων τὰ τῆς παιδείας περιγεγραπταί.
ἀλλ' ὅτι περ' ἀγγέλῳ τῆς σιμυρέν το κα
λὸν τὸ τοφτόν. μῶλυ δὲ φασὶ λείπει πα
ρὰ τὸ μωλύον. ὅ ἐστιν ἰφανίαν τῆς φάρμακα.
ἀλλ' ἄνδρος δὲ ὁ πάριος μυθολογεῖ πικέλιον
ἔμα τῶν γιγάντων φύγῃτα τὸν κατὰ διὸς
πόλεμον, τὴν τῆς κίρκης νῆσον κατὰ λαβρῶν.
ἢ πρὸς αὐτὴν ἐκβαλὼν αὐτήν. τὸν πατέρα δὲ
ἡλιον ὑπερσπίζοντα τῆς θυλάδος, ἀμελήμ
αὐτόν. ἢ τῆς αἵματος ῥυέντος ἐς γῆν, φύει
βοτάνην. ἢ κληθῆναι μῶλυ, διὰ τὸν μῶλον.
ὅ ἐστι πόλεμον ἐν ᾧ ἐπετεν ὁ γίγας. χαλεπὸν
δὲ τὸ ῥυέναι μέχρι πείρας ῥίζης ἐπεὶ παι
δείας ἄκρον δυσχερὲς ἐξευρίν. μυθικῶς δὲ,
ἐπὶ δὲ φησὶν ἐλκόμενον, θάν. τορὲς πῖφει τῶ
ἀνασπῶν τῇ. ὡς ἡ μαμδραγόρας. θεοὶ δὲ το

πάντα δύναται, ἐπεὶ θεὸς δοτὴρ ἀθανάτων καὶ
δύνατος. ἐοικίας δ' ἐπὶ τ' ἀπεβη, αἷε δὴ δρέανον
ὦμα λήϊμ.

ΝΑΥΚΡΑΤΟΥΣ.

Ναυκράτης ὁ σοφὴς τοὺς ὀξύθυμους ἐφίπα
ρα πλῆσιον τοῖς λύχοις πάσχειν καὶ γὰρ
τούτους πλείονι ἐλαίῳ ἐκκαίεται.

ΝΑΥΜΑΧΙΟΥ.

κεδνὰ κακοὶ φθίγῃσι βυναικῶν ἦθεα μύθοι.
μή σὺ περὶ χερσὶ περιμαίνας, μή γ' ἐπὶ δόρῃς
πορφυρέην ὑλὴν θενέχης, ἢ χλωρόν ἱάσπιν.
τοῖς ἐπιφυσιέωσι χαλίφρονες, ἀλλὰ σὺ κόσμη
παρθένε Ἰνύσι, μὴ δαύεις, μή δὲ κατόπλῃς.
χρὸς δὲ κρῖν βῶσα, εἴην ἀργάξομερῆν. (εἰς)
μή δ' ἐκόμης περὶ, ἀλλὰ πλυσχιδέας πλέκε σφ
μή δ' ἐμίλαινε, τοῖς ὑπὸ λεφάρῳ σινὸ πωπᾶς.
οὐ γὰρ βελύτερας δεμας ὥπασεν ἡμιτέλεστον
μορφήν, ὅφρα ἢ ἄλλα περὶ χροὶ τέχνῃσαι ἴο.
πῶς δ' ἂν κούρα δύνατο δαΐφρени φάτι φαῖναι
ονιτ' ἐφ' ἡμέρῃ κομιδῇ χρεῖα ποικίλλουσα.
ἰξ' ἐτέρῃς ἐτέρηνσε, ἢ ἄλλῃ ἄλλοτε λεύσσει.

παυνομένην πολλῇσι μίαν μορφήν συνᾶναι.

ΝΕΟΡΤΟΛΙΜΟΥ.

Νεοτόλεμος ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ βασιλικῷ πότει
φιλιππῶ προσέειπεν ἰππῶν τι τ' ἀνέκον τ'
πρὸς τ' τ' περὶ σωφροσύνης. ἤρξατο λέγειν
τόδε τὸ πρῶτον.

φρονέτω νῦν ἀνὴρ οὐ φιλοτέρου.

καὶ μεγάλων πεδίων ἀρεύρας,

φρονέτω. ὑπερβαλλόμενοι δόμων δόμους.

ἀφροσύνα πρὸς τοιοῦτον τεκμαίρομενοι.

ὃ δ' ἀμφιβάλλει ἐν σκοτίᾳ.

ἄφρων δ' ἄφαντος προσέβα

μακρὰς ἀφαινούμενος ἐλπίδας.

Θρατῶν πολύμοχθος αἰῶνας.

Νεοτόλεμον τ' τῆς βασιλείας ὑποκριτὴν ἤρετο

τίς τί θάυμαστον τ' ὑπ' αἰσχρὰν λαχέμεν τ'. ἢ

σοφολίαν. ἢ εὐρυπείδαν. ὃ δ' ἐμμένει τ' ἄπειν.

ὃ δ' αὐτὸς ἐλπίσας τοῦ τί μείζονος σκηνῆς. φέ

λιππον ἐν τ' τῆς βασιλείας κλεοπάδας γάμοισιν

ἡμιπύσαντα. καὶ βασιλεὺς καὶ βασιλίσσα ἐπικλη

θύντα, τῇ ἐξῆς ἐπισφαγέντα ἐν τῷ θεάτρῳ ἡ ἐρ
ρίμενον. **ΝΕΟΠΤΟΛΙΜΟΥ.**

ἦ θάνατ' εἰδ' εἰς αὐτάρετος ὄφρ' αὖ ἐλοίμην
· πρῶτη γοῦ καὶ ἐχθρὸς ἔωμ, πολὺ φίλτατος
· εἰς. ἡλὸς δ' ἔσθ'· ὅ παύεται ληισμοὺς ἡ δία
νοια τί κ' ἔσθ'· σὺ δὲ τοὺς μὲν φαύλους κτείλε.
τοὺς δὲ ἀλαβ' ὤς, ἑλ' ὤσθ'. **ΝΙΚΟΚΛΕΟΥΣ.**

Νικόκλης, κακοῦ πρὸς ἰατρὸν λέγοντος ὅτι με
γάλη μέγ' ἀδύναμις, πῶς γ' οὐ μέλλεις λέ
γειν φη, ὅς τοσούτους ἀνιηκίαις, ἀνείθενος
γέφυρας; ὁ αὐτὸς τοῦ, ἰατροῦς εὐτυχῆς ἐλε
γμ' ὅτι τὰς μὲν ἐπιτυχίας αὐτῶν, ἡλὸς ὅ
ς τὰς δὲ ἀποτυχίας, ἡ γὰρ καλὴ ὤσθ'.

ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΣ Εἶπεν.

οὐκ ἔστιν ὅς τις πάντ' ἀνὴρ ἐλαιομενῆ.
ἢ τὴν ἀδύναμιν, συντέμωσθ'· φίλτατε
ἔνριπιδι τὸν σίον ἐθικας ἐς εἶχον.

ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΥ.

Νικόστρατος ὁ τ' ἀρεταίων στρατηγός, ὑπὲρ
δάμου χωρίον τι πρὸ δούμαι παρακαλῶν

δ' ἐπ' ἑλπίσιν, ἢ τὰ μὲν ὅλα, τὰ δὲ ἐκμέρης.
τα δ' ἑλπίστοι χρώσεως παραλαμβάνειν. ἢ
τὸ ἐκείνων χρησιμὸν κατασχέσθαι, ἐπὶ τ' ὡς
ἀληθὲς παρὰ ἀνέστην ἀνελεθόντας φιλοσο
φῆν.

ΞΑΝΘΟΥ.

Ξάνθος ὁ σοφὸς θεασάμενος ἐπὶ θύραις εὐπρε
πεύς Ἰωναῖκός ἀνδρᾶ οἰκοφύδον, ἔφη, οὗτος
ἡδονῇ μικρὰ μὲν ὧδεταί, κινδύνῳ μέγα λεν.
Ξανδίππός τις, μυρίῳ μεταβολῶν τ' πέλιν
ἢ αὐτοὺς κατατρεχῶν, ἐν πάσις σφειν τὸ
σωκρίτους ποίεωσιν, ἢ προϊόντες ἐκ τῆς οἰ
κίας, καὶ ἐπανόρτοι θεάσασθαι. ἡμεῖς γὰρ
πρὸς πάντα ἐπιθῶντες, τοιγάρ οἱ ὅλ' ἐμὴ πώ
ποτε ἐλύπησεν αὐτόν. ΞΕΝΟΚΡΑΤΟΥΣ.

Ξενοκράτης ἐρέμενος τ' παρ' αὐτῷ φιλοσοφῆν
νέον βλόμενον, ἐβλεωμέθη καὶ ἐμυθικήν
ἐπαίεσεν, ὡς ἔκρινε, τ' πύσαι πάλιν αὐτ'
ἐκέλευσε. ὅκ' ἔχον γὰρ λελῆς πρὸς φιλοσο
φίαν. ὁ αὐτὸς, διαρῶν ἐκαστοῦ τῆς ἡμέρας
ἕως πρᾶξιν πέναι, ἢ τῆς σιωπῆς ἡμέρας ἀπένημεν.

ΕΙΝΟΦΑΝΟΤΣ.

ΕΙΝΟΦΑΝΗΣ, ΤΟΥΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΠΛΕΙΩΝ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟΥΣ
 ΟΙΟΜΑΙ ΕΓΕΡΑΣ ΝΕΦΕΛΙΑ ΔΙΝΑΙ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΟΙΩΝ ΚΙ
 ΝΗΣΙΜ ΠΑΡΑΛΑΜΠΟΡΤΑΣ. ΜΗΔΕΩΡΕΣ ΤΩΝ Ο
 ΡΩΝΤΩΝ ΟΦΘΑΛΜΩΝ ΜΕΤΑ ΔΕΥΣΗ ΚΑΤΑ ΠΛΗ
 ΞΩΣ ΔΙΝΑΙ ΣΙΛΒΗΔΟΝΑΣ. ΕΙΝΟΦΑΝΟΤΣ.

ΕΙΝΟΦΑΝΗΣ ΑΓΓΛΩΝ Ο ΓΡΥΛΛΩ, ΕΦΗ. ΤΟ ΜΕΝ ΠΥΡ
 ΤΟΥΣ ΑΦΑΜΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΔΕ ΜΟΝΟΝ. ΟΙ ΔΕ ΚΑΛΟΙΣ
 Η ΤΟΥΣ ΜΑΚΡΑΝΕΣΩΤΑΣ ΥΦΑΠΠΟΥΣΙΝ. Η ΓΩ
 ΟΨΙΣ, ΛΑΒΗ ΤΟΥ ΠΑΘΟΥΣ ΕΣΤΙ. ΕΙΝΟΦΑΝΗΣ ΤΗ ΒΥ
 ΘΟΝ ΤΗ ΚΕ ΤΗΣ ΕΚ ΜΑΝΤΙΝΕΙΑΣ ΑΓΓΕΛΟΣ, ΛΕΓΩΝ Τ
 ΥΟΝ ΑΥΤΩ ΤΩ ΓΡΥΛΛΩ ΤΕΘΝΑΝΑΙ. ΚΑΙ ΚΑΙΝΟΣ, ΑΠΕ
 ΘΕΤΟ ΜΕΝ ΤΩ ΕΓΕΦΑΝΟΝ. ΔΙΑΤΕΛΕΙ ΔΕ ΘΥΩΝ. ΕΠΕΙ
 ΔΕ Ο ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΡΟΣΕΣΗΚΕ ΤΩ ΠΡΟΤΕΡΩ ΛΟΓΩ,
 ΕΤΙ ΜΙΚΩΝ ΤΕΘΗΚΕ, ΠΑΛΙΝ Ο ΕΙΝΟΦΑΝΗΣ ΕΠΕΘΕ
 ΤΟ ΤΩ ΕΓΕΦΑΝΟΝ. ΕΙΝΟΦΑΝΗΣ ΕΛΕΓΕ ΤΩ ΠΕΝΙΑΝ,
 ΣΟΦΙΑΝ ΑΥΤΟΔΙΔΑΚΤΟΝ. Ο ΓΩ ΕΚΕΙΝΗ ΤΩ ΛΟΓΩ
 ΠΕΡΙΕΛΕΞΑΝΤΗ ΤΩ ΕΓΓΕΛΩΙΣ ΑΝΑΓΚΑΖΩ. Ο ΑΥΤΟΣ Ε
 ΛΕΓΕΝ. ΟΥ ΤΟ ΜΗ ΛΑΒΕΝ ΤΑ ΑΓΑΘΑ ΟΥΤΩ ΧΑ
 ΛΕΠΟΝ, ΩΣ ΤΟ ΛΑΒΟΝΤΑ ΣΥΣΤΗΜΑΙ.

ΟΜΙΛΕΙ.

ὁμήρου.

[illegible]

τὴν Δίκην δὲ προτάσσει, ὡς μάλα καὶ τῶν ἄλλων
ἀνθρώπων βασιλῆς. αὐτῶν, νεκρῶν καὶ ζώντων
ἐν τῇ πόλει, ὁ παλαιὸς ἐκείνος ἀσπίς ὁ τοῦ
χλωροῦ ἀνδρός νεκροῦ ὀνομασίας, ἐπιποιᾷ
ἐπὶ τοῦ λαβῆναι τὴν ἀρχήν, ὡς τῶν τοιούτων παρὰ
αὐτῶν νεκρῶν ἐτεβεν, ὡς τῶν ἰσορροπῶν γὰρ τίνα ἀδύνατον
βαρὺν δοκοῦντα ὅτι ἐκωπία τόπον τί
νὰ ὡς μοι ἐρῶν, φάνηι πρὸς τοὺς ἀτιμωμένους
ἐπὶ κίχας, ὡς καὶ πῶς αὐτὴ πόλιν ἐρῶν σῶδι, ἐν
θαυμάσι οἱ νεκροὶ περιπατοῦσιν. ὅτι ἡ ἀλήθεια
καλλιστοὶ καὶ ἐν θεοῖς ὑπάρχει μέλις, ὁμοῖα
διὰ τῶν ἐπὶ τῶν ὁμοίων. τοῦτο γὰρ ἐξ
μέθης καὶ μετὰ θανάτου μετὰ τὴν τέκνωρ.
ὅθεν ἐμὸν παλιμάρκτον, οὐδ' ἀπατιλόν.
οὐδ' ἀτελεύτητον, ὅ, τί καὶ κεφαλὴ καὶ ἀνέ
γω. ῥῶν γὰρ αὐτῶν οὐτῶν, διὰ τῶν ἀμῶν παρὰ
βαίνοντι ὑποσχέσεις, καὶ φέρουσι, ἢ γὰρ ἐξ
πατὸς τῆς ἐφίτης ἢ φήτας ὑπερὸν μετ' ἐνόησεν,
ἢ γὰρ ὁ μένος ἐκείνου ἐκείνου. τὰ δὲ, τὸ μὲν ἐστὶ
φαύλης προαιρέσεως, τὸ δὲ, ἀδυνάτου κρίσε
σεως, τὸ δὲ, ἐν δυνάμει δυνάμει.

ὁ θεὸς ἐκπέφυκε. τῷ φιλαγάθῃ, τοῦ ἀπαίτηλόν.
ἢ τῷ φιλοπότῳ, ὁ παλινάρετον. ἢ τῷ τελευ-
σιόργῳ, τὸ ἀτελευτήτην. Οἶνοπίδου.
Οἶνοπίδης ἀπετῆνός, παρὰ τίον δαίμονα. τῷ
μὲν πεπαιδευμένοις ἀσθέμ. τῷ δὲ ἀπαιδευ-
τοῖς, κακὸν εἶναι. ὁ αὐτὸς ἱρῶν μεράκιον πρὸς
ἀρβιλία κτῶμενος ἐφκ. μὴ τηκίωτῳ. ἀλ-
λὰ τῷ γήθῃ. ὁ αὐτὸς ἐλαβε τὴν ἐβιλία, τῷ μὲν
μεμαθηκότῳ ὑψηλήν, σπαστῷ δὲ ἀμαθῶν, μὴ
ματῶν. ὁ αὐτὸς, λεβ. μὸ τοῖα ἡ φύσις τῷ ἀρῶν
ἐστὶ, τοιοῦτον εἶναι ἢ τῷ λόγῳ ἀράκη.

ΠΑΥΣΑΝΙΟΥ.

Παυσανίας ὁ πληθάναι τις, πρὸς τῷ ἐρωτήσαντα
διατὶ τῷ ἀρχαίων νόμων ὁ δὲ ἀνακινῶν ἐστὶ πα-
ρ' αὐτῷ, ὅτι τῶν νόμων ἐφκ τῷ ἀνδρῶν. ὁ αὐτὸς
ἄνδρας τῷ νόμων κυρίως εἶναι διττὸ παινοῦτος
δὲ αὐτῷ ἐντεγέα μετὰ τῷ φυγῇ τοὺς λακεδαί-
μονίους, ἀπετίς. διατὶ οὖν δις μενες ἐν ἀπεί-
τη ἀλλ' ἐφυες, ὅτι ὁ δὲ οἱ ἰαφροίς, παρὰ τῷ ὑπὲρ
αἰνῶσιν, ὅπῃ δὲ οἶνοσουήτες διαρίεθ' ἀμώθαι.

ἰαφρὺ δ' ἔπιπτε πτόμενον αὐτὸν, καὶ ἰπέρτες
δοῖεν κακὸν ἐχθερὸν γ' σιτοφῶς φηχρῶμαι.
μαμρομένῳ δὲ τίνες αἰττ' φιλῶν, αἰετὶ ἰαφρὸν
πτακαῶς λελή, τῆραν ἔκτεχων αἰττ', ἰδὲ αἰ
δικαδὲς τι, ὅτι ἔπεν + λαβ' ν αὐτ' πῆραν, ἔκ
ἀνεζων.
ΠΑΙΔΑΡΙ ΤΟΥ.

Παιδάριος, λέγοντίς τινες, ὅτι πηλοῖ ἐστιν οἱ π
λεμιοί, ἔκτεν ἐφ' ἡμῖς ἐκλεγεσθαι εἰσόμε
θα. παιδὶς γὰρ ἀπ' ἀνεύμεν. ὁ αὐτὸς ἔκτε
μεταίς ἐς τοὺς ῥακτοὺς. αἱ δὲ ἦν ἐν τῇ πόλει
πρῶτον ἐστὶν ἀμνηστῇ, ἰδὲ αὐτὸς ἡμεδῶν
αἰττ', γὰρ ἐν λελή, ἰακαδὲς, πῆλις ἐχθ
πλητὶς, αὐτ' βελγίουας. ΓΕΛΟΠΙΔΟΥ.

Γελοπίδας, ὁ συ, ὅτι ὅς ἐταμινῶν δ', τ' φί
λων αὐτὸ ἀμνηστῇ, ἰδὲ αὐτὸς πρῶτος ἀναγ
καὶ ἐχθρῶν αὐτῶν ἀνὰ νῆα τὰ χεῖμα
ταμὶν ἰα ἀπε τοῦ τ. ἰακαδὲς. δαίξας χω
λὸν, ἡ ἀνὰ πησον ἡν. ἐσὶ μάχη ἐξῆς
τος αὐτοῦ, ἡ τῆς ἡν καὶ δα. μένης σελῶν
αὐτ', ἡν, οἱς ἐφ' ἡν τοῦ το παραινῶν ἀρχοτῇ

δὲ ἡ στρατιῶν, σάξιμ' αὖτος πολίτας. ὁ αὖ
τος, ἐπὶ πόντος τίνος τ' στρατιῶν ἔμπε πλῆκα
μεν ἔς τοὺς ἡλεμίδας, τί μᾶλλον ἄπεν, ἢ ἔς ἡ
μᾶς ἐκίνοι. ὁ αὖτος, ἐπεὶ παρασσονδνεῖς
ὑπὸ ἁλὸς ἐνδρ' ἔφροσιων Ἰνδάνδ, ἡ δεθείς,
κακῶς αὐτ' ἐλελεν. ἐπὶ πόντος δ' ἐκείνδ σπεύ
δης ἀφθανῆμ, πᾶν μὲν οὖν ἄπερ ἴσα μᾶλ
λον ἐπὶ σὲ παρ-ξυνθῶσι θεῖοι. ὃ σὺ δίκην
δῶς τάχιον.

ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ.

Περικλῆς, ὑπὸ τίνος τ' φίλων παρακαλούμενος
ἐμπράτματι πινὶ ὄχ' οσίω δοκεῖν τι συνθίσαν
ἐκείνῳ, ἔφην. δῖμε συμπαρῆν τ' φίλοις. ἀλ
λὰ μέγριβωμῶν. ὁ αὖτος ὁπότε μέλλοι
στρατῆγῆμ, ἱμαλαμβάνωμ τ' χλαμύδα πρὸς
ἐαυτ' ἐλελε. πρόσσεχε περίκλδς. ἡ λευτέρων
μέλλδς ἀρχὴν ἐλλήνων. ἡ ἀθιναίων. ὁ αὖ
τος μέλλων ἀφθνήσκει, ἐαυτ' ἐμακάριζεν.
ὅτι μηδεὶς ἀθιναίων ἱμάτιον μέλαν εἰς αὐτ'
ἐνεδύσθη. ὁ αὖτος ἐκέλευσε τοῖς ἀθιναί
οις τ' αἰψαμῶς περ λήμην, ἀφαιρῆμ τ' πρ

ρῶς. ὁ αὐτὸς ἀλκιβιάδης ἐλθόντος ἐπὶ θύ-
ρας αὐτῆς. καὶ ἰσέντος αὐτῷ καὶ σχολάζειν, ἀλ-
λὰ σκοπὴν ὅπως ἀφδῶσιν λίθους ἀθηναίοις, οὐ
βελτίον ἐφισκοπὴν ἢν, ὅπως μὴ ἀφδῶται;

ΕΥΡΟΛΙΔΟΣ.

περικλῆς δ' αὖ μπιος ἤραπτεμ. ἐβρένιεν σινε-
κὺκα τ' ἐλλάδα. πρῶτος ἐκάλεσεν ἐπὶ τῇ χεί-
ρα τῇ. οὕτως ἐκάλει. καὶ μένος τ' ἐπ' ὄρωντο κέν-
τρον ἐκάλεσε τ' ἀκρωμένοις.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ.

ἢ πένητες καὶ γεωργοί. ἀμέ τις ξυμῆτω ξήματα.
· εἰ βούλεται ἀκούσαι τὴν δ' ὅπως ἀπώλετο.
· πρῶτα μὲν γὰρ αὐτῆς ἤρξε φειδίας πράξας κα-
· κῶς. εἴτα περικλῆς, φοβηθεὶς μὴ μετὰ σκην-
· ῆς τύχης. ἐμβαλὼν σπινθήρα μικροῦ μετὰρι-
· κού ψιφίδιατος, ἐξεφύσκει τοσοῦτον πῦρ
· μνηστῆς τῷ καπνῷ πάντας ἑλλήνας διακρύ-
· πσάτους τ' ἐκεί. τοὺς τ' ἐνθάδε. ΠΕΡΙ ΑΝΑΓΟΡΟΥ.
περίανδρος ἐρωτηθεὶς διατί δ' ἀφ' ἡρώδου τ'
· ἀρχὴν, ἰσεν. ὅτι τῷ κατ' ἀμάκην ἀρχομένη.

καὶ τῷ ἐκουσίῳ ἀπ' αὐτοῦ κίνδυνόν φέρει.

ΠΕΡΙ ΑΝΔΡΟΣ ΚΥΤΕΛΛΟΥ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥ, ἸΐΗ.
μελέτα τὸ πᾶμ. καλὸν ἡσυχία. ἐπιφασλὲς
προπέττα. κέρδος αὐτχρὸν, φυγεως καὶ ἡγορία.
δημοκρατία κρείσσω τυραννίδος. αἱ μὲν ἡδοναί,
θνήσκει· αἱ δ' ἀρεταὶ ἀθάνατοι. μετρίως ἴδι αὐτὸν
χῶρ δὲ φρόνιμος. εἰδόμενον κρείττον ἀπ' αὐτοῦ
νῆμ, ἢ ζῶντα ἐμ δίδου. σε αὐτὸν ἄξιον παρα
σκευάζε τ' ἰονέων. ζῶν μὲν, ἐπαυροῦ. ἀπ'
θανῶν δὲ μακαρίζε. εἰλοῖς εὐπυχούσι. ἢ αὐτοῦ
χούσιν, ὁ αὐτὸς ἴδι. ὅν ἂν ἐκὼν ὁμολογίης
πονηρὸν, παρὰ βινε. λόγων ἀπ' ῥήτων ἐκ
φορὰν μὴ ποιεῖ. λοιδόρεται ὡς ταχὺ φίλος ἐ
σόμενος. τοῖς μὲν νόμοις, παλαιῶς χρεώ.
τοῖς δ' ὄψις προσφάτοις. μὴ μένον τοὺς
ἀμαρτάνοντας κόλαζε, ἀλλὰ ἢ τοὺς μέλ
λοντας κώλυε. δυστυχῶν κρύπτει, ἵνα μὴ
τοὺς ἐχθρούς ευφάνης. ΠΙΤΤΑΚΟΥ.
εἰπτακὸς ἀδικητικὸς ὑπὸ τίνος, καὶ ἔχων ἐ
ξουσίαν αὐτὸν κολάσαι, ἀφῆκεν. ἐπὶ τῶν

συγνώμῃ, τῇ μωρίας ἀμείνων. τὸ μὲν γὰρ ἡμέ-
ρῃ φύσεως ἐστὶ. τὸ δὲ, θεοῦ ἰσχύος. ὁ αὐτὸς τοὺς
ἀγαθοὺς τ' ἀνὸν, θεοῦ πείρας ἐλεῖν ἔχιν.

ΠΙΤΤΑΚΟΣ ΜΙΤΥΛΗΝΑΪΟΣ, ΤΑΔΕ -

ἈΠΟΘΕΓΜΑΤΟ.

ἔπειθ' ἡ πόλις δ' ἄτα. φίλων παρὸν τ' ἢ ἀπόντ'
μένειν σο. μήτ' ὄφιν καλῶ πίζε, ἀλλ' ἐν τ'
ἐπιτιθεύματι βίβη καλῶς. μή πλεῖτ' ἐκα-
κῶς. μή σε διαβ' ἀλλέτω λείος πρὸς τοὺς
πίστεως κεκοινωνηκότας. κολακεύει μὲν
μήδ' ἀνδ' ἢ πρὸς δέχου τὸ φαῦλον. οἶδ' ἂν ἐ-
ρῶν ἐν ὁρῶν τ' ἰοναίσι, τοὺτους αὐτοὺς ἐν
τῷ γήρα παρὰ τ' τέκνων προσδέχθ'. καλῶ
τοῦ τοῦ ἰνῶναι. πόσον τὸ ἐπιθυμίας εὐχῶν..
Ἀνιὰρὸν ἀργία. κακὸν ἀκρασία. δίδασκε καὶ
μάνθανε τὸ ἴμεναι. λόγος μὴ ἴδι. μήδ' ἂν
πλῆθ' ἢ τ' εὐτυχίαν κρύπτ'. θένου χάριν.
μήδ' ἐκείνου, ἢ πᾶσι τί σκε. ΠΙΝΔΑΡΟΥ.
Πινδαρὸς βίβητος ἐλλήλοσ' ἐρῶν μ' ἀθῆναι, λῆ-
κων ἔφι. καταπετῆν ἂν τ' ἐλλάδα ὄχρου μὲ

ἦν ἐρείσμα τῷ τοιούτῳ. ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

πλάτῳ ὀργισθεὶς ποτὲ τινὶ τῶ δούλων, χάριν ἔ-
χεν τῷ θεῷ ἑλκεῖν αὐτὸν, ὅτι ὀργίζεται, κολα-
σθῆναι γὰρ αὐτὸν πάντως, εἰ μὴ ὠρίετο. ὁ αὖ-
τὸς, ὅσοτε ὀργιζόμενος τῷ οἰκέτῃ, ἐπιστά-
τος ξαναεῖται, λαβὼν ἔφη τοῦτον μαρτίω-
σον. ἐγὼ γὰρ ὀρίομαι. φασὶ δὲ αὐτὸν καὶ πα-
ναλθύνοντον τὴν χεῖρα τῷ παιδί, ἐστάναι χρένον
τῷ μετέωρου ταύτην ἔχοντα. καὶ ἡ αἰτία
ἐρωτώμενον, φῆσαι. κολάζειν τὸν αὐτὸν προση-
μύπαντα θυμῷ. ὁ αὐτὸς λοιδορούμενος ὑ-
πὸ τίνος, λέγει ἔφη κακῶς. ἐπεὶ καλῶς ἔκ-
μαθε. ὁ αὐτὸς ἔπειν. ἄπας ὁ ὑπὲρ γῆν καὶ
ὑπὸ γῆν χρυσὸς, ἀρετῆς ἔκ ἀντάξιος. ὁ αὐτὸς
ἔπειν. ἐσχάτη ἀδικία δοκῆν δίκαιον εἶναι μὴ
ὄντα. ὁ αὐτὸς ἔπειν πέναν ἡκτέον εἶναι, μὴ
τὸν ἔστιαν ἐλάττω γινῆν. ἀλλὰ τὸν ἄπλησ-
τον πλείω. ὁ αὐτὸς, ἀντιθέτως ἐν τῇ διαφύκῃ
τῇ μικρολογίᾳ αὐτοῦ, ἀλθύνει ἔπειν ὅτι τὸν λῶ-
ν μίσην ἐστίν, ὅχι λέγων, ἀλλ' ὁ ἀκούων.

ὁ αὐτὸς ἔφη πῶντα τ' ἄν' ὀνίλαω τότε ἢ πρότε-
ρον γενέσθαι. ἀβᾶν τε ἐλπίδων ἢ θυνά με-
ως πληροῦσθαι, πόρρητίας γ' ἢ μεσούται, ἢ ἐ-
λευθερίας πάσης ἢ ἀφοβίας, ἢ τ' πρέξαι
τῇ ἀόκνως ἔχει. ὅθεν λακεδαιμόνισι ἀκρατο-
ῦσι οὐκ ὀφείλουσι πλῖνοντα. ὁ αὐτὸς ἔφη πᾶσα ἐπι-
τήμη χωρισμένη δικαιοσύνης ἢ τῆς ἀνῆς ἀ-
ρετῆς, πανουργία ἀλλ' ὄχι σοφία φαίνεται. ὁ αὐ-
τὸς ἔπε, μεθύων κυβερνήτης, ἢ πᾶς παντοῦ
ἄρχων, ἀναβέβη πάντα, εἴτε πλοῖον, εἴτε ἄρ-
μα, εἴτε στρατόπεδον, εἴτε ὅ, τι ποῦς ἐστὶ τοῦ κυ-
βερνώμενον ὑπ' αὐτοῦ. ὁ αὐτὸς ἔφη, ἐπιστή-
μη γὰρ δὲ κρίνεσθαι ἀλλ' ὄχι πλῖν, τὸ μέλλον
καλῶς κριθήσεσθαι.

ΠΛΕΙΣΤΑΡΧΟΥ.

Πλείσταρχος λεωνίδου, συνηγόρου τῆς ἐλπίδας λέ-
γοντος, ὁ φυλάξῃ ἔφη ὅτι ἐνε συνεχῶς ἐλπίδας
ἔχει, ὅπως μὴ ἐλπίδος γένῃ, ὥς περ ἢ οἱ συνη-
γῶς παλαῖοντες παλαιαί, ὁ αὐτὸς, λέγοντος
τῆς ἐλπίδος ὅτι κακοῦ τίς αὐτὸν ἐπὶ μὴ θαυμά-
σαι ἔπειν, ἢ μὴ τῆς αὐτοῦ ἔπειν ὅτι ἀπέθανον.

ῥῶτα γ' ἐκείνος ἔδ' ἔτα καλῶς λέξει δύναται.

ΠΛΕΙΣΤΟΝΑΚΤΟΣ.

πλεῖστων αὖ ὁ παυσανίου, Ἀπικου πῖνος ῥήτορος
ἀμείψας ἀπακαλοῦντος Ἰ. ὕς λακεδαιμενίδες.
ὁρῶνς ἔφη λέξας. ἡμεῖς γ' ἐλλήνων μόνοι, οὐ
δέμκακόν με μαθήκαμεν παρ' ὑμῶν.

ΠΟΛΥΔΩΡΟΥ.

πολύδωρος ὁ ἀλκαμένους ἀφελούντος πῖνος ἔς
ἐχθροῖς συχνὰ, ὁ συνίης ἔφη, τὸ πλεῖστον κατα
μαλίσκων τῆς τιμωρίας. ὁ αὐτὸς ἐρῶν ἡβείας
διατίσσει τῆς αἰτίας κατὰ πόλεμον κινδυνεύ
ουσι ἀνδρείως, ὅτι ἔφη αἰδεῖσθαι τοὺς ἡγεμό
νας ἑμαυτοῦ, ὁ φοβεῖσθαι. ΠΟΛΥΑΪΝΟΥ.

πολύαιμος ἔφη. ὅσω ἀμ πλεον ἐυερετῆς τὸν
φίλον, τοσούτω μάλλον, τὸ σαυτ' συμφέρον
ποιήσας. ἀντὶ τρέφει γ' ἀγαπῆς ἡμᾶς ἢ ἀπ'
ἐκείνων εὐνοία. ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ.

πλούταρχος ἔφη. οὔτε πίπτοντες ἐς τὴν ὁρῶν. οὔ
τε διδάσκοντες ἀνιστοῦντος. οὔτε ἀκοσμοῦντος
κοσμεῖν. ἢ τάπιν ἀτακτοῦντος. ἢ ἀρχὴν μὴ
ἄρχομένου.

ΠΥΘΑΓΟΡΟΥ.

πυθαγόρας ἔλεγε, διφυλαδεύειν πάντα τὰ ζῷα
 ἢ ἐκκόπῃν τὴν φύσιν ἀπὸ τοῦ σώματος. τὰ
 παλαιὰ ἀπὸ τῆς φύλης. τὰ ἀσέλγεια, ἀπὸ
 τῆς ἱστέρας. τὰ ἴσιν ἀπὸ τῆς πέλειας. τὰ
 διαφωμίαν, ἀπὸ τῆς οἰκίας. ἢ κοινῇ, ἀπὸ πάν
 των, τὸ ἀκραίως. ὁ αὐτὸς ἐρωτῶμενος τί ἐστὶ
 φίλος, ἔλεγεν ἄνθρωπος ἐγώ. ὁ αὐτὸς ἀπεκρίνε
 ναι ἐς τὰς πόλεις πρῶτον θυφῆν, ἔπειτα κέρον.
 ὅτα ὕβριν, παρὰ δὲ ταῦτα οὐθροῦ. ὁ αὐτὸς
 τὰ πόλεων ἐκείνου ἀπενείκην, τὰ ἄνδρας ἀ
 ἱελοῦς ἐχέσαν. ὁ αὐτὸς, τούτους ἐφικαθίστα
 ναι ἀρχοντας, οἱ πῖνες ἐκ παίδων καλῶς ἡ
 χθησαν, ἢ ἐς ἡλικίαν ἐλθόντες, μὴ βεγίνασι
 προῖοται τῆς αὐτῆς ἡλικίας, λιμναῖον χάρις.
 ὁ αὐτὸς, ἔλεγε, τὴν μέθην, μανίας εἶναι μελέτην.
 ὁ αὐτὸς, ἐφικαθίστα, ἢ ἄνδρα, ἢ τέκνα, ἢ φί
 λους τοὺς κατὰ τὰ παλλαγὴν τὴν βίαν παρα
 μένοντας. ὁ αὐτὸς ἐφίκα μὴ διψᾶν, μὴ
 διψᾶν ποιεῖν. ὁ αὐτὸς ἀπενείκην. ἀείσω σου

νεῦν. θύρας δ' ἐπίθεωρε βέλτεροι. ὁ αὐτὸς ἔλε-
γε, ξενος ἀνὴρ δίκαιος ὃ μόνον ἡλίτθ' ἀνὰ ἡ-
συχνεοὺς διαφέρει. ὁ αὐτὸς ἔλεγε μεγάλην
παιδείαν νόμιζε δ' ἴτε δυνήσῃ φέρεται ἀπαιδα-
σίαν. ὁ αὐτὸς ἔπεν. οἱ μή κολόζοντες τοὺς κα-
κοὺς, βούλονται ἀδικεῖν τοὺς ἀγαθοὺς. ὁ αὐ-
τὸς εὐρωσάει, τί πρὸς σὺν ἀνοίβῳ ἔκκειον, ἔ-
φει. ἐπὶν ἀλαθεύωσιν. οἱ δὲ μάλοι ἀπφαίνον-
ται ὅτι μίς ὑπὸ τῶν ἐνώτοιμαθ' ἡν καλοῦ-
σιν, ἐκείνῳ τὸ μὲν σῶμα φωτίζει διὰ ψυχὴν,
ἀληθεύει. ὁ αὐτὸς ἔπεμ, ἡ σιγὴν καίριον ἔχε-
ῖν τοῖσι ῥα γινόμεν. ὁ αὐτὸς ἔφη, καλὸν ἔστι σου
ζῆλον, καὶ οὐκ ὀδύνην ἀσκήσεως ἢ γὰρ τοῦ
ἐπιστάς, ὁ ζῆλος οὐδὲ βράχεσιν ἰπταίς κεχρη-
σθαι, τοῦ γὰρ κρατήσασθαι, καὶ τ' ἄλλων
ἐξελίξω κρατήσασθαι. ΠΑΤΡΟΚΛΙΟΥΤ.
καὶ οὐ μὲν τὰ δὴ μὲν ταῦτα ἢ τὰ ἡλλ' ἔσθαι,
εἰς τ' δὲ μέμον τεύχος ἡθροισα τύχη.
τίδη ταθνητοὶ πόλλ' ἀπὸ λυμμεμάτων.
ἀθροὺς ἐπ' ἀλλήλοισι πύμποντες λόφους,

καὶ πάντα συνοῦμέν ἐκ πρᾶξιν χερσίν.
πρόσω βλέπομεν, τὴν δὲ πλοσίον τύχην
οὐκ ἴσμεν, οὐδ' ὀρώμεν ἀγλίου μέρου.

ΡΩΜΑΙΟΥ.

ῥωμαῖος ὑπὸ τ' φίλων ὄρεται, ὅτι σὺ
φροναὶ ἢ πλοσίαν, ἢ ὥραιαν ἀπεπέμψας,
τὸ καλλίγιον αὐτοῦ προτείνας, ἢ γὰρ τοῦτο
ἔφη, καλὸν ἰδεῖν ἢ κοιμῆν, ἀλλ' ὄρεται οἶδεν
ὅπως μεθλίβει. δῶι τοίνυν μὴ προκίμην δέν.
μὴ δὲ κάλλει τ' ἱνῶν καπιτωύην, ἀλλ' ἐν οἷς
ἀπύεται μάλιστα τ' ἀνδρὸς, οἰκίαν ἢ ἡθῆν, ἢ
συμπεριφορὰν ταῦτα μὴ σκληρά, μὴ δὲ ἀνίων
τα καθ' ἡμέραν ἀλλ' ἐυάρμοστα, ἢ ἄλυπα, ἢ
προσφιλή παρέχιν.

Οἱ ἐκμουσῶν, οὐ τοί εἰσι.

εἴητος, εὐτελής, ὀρεφύς, καλλιόπης, ἡ κλειούς.
λῆνος, τερεψιχόρης, θραξ, θαλαίης, παλαίφης
[τος, ἐρατοῦς, θάμυρις, μελοπομένης, σφρη
νίς, πολυμνείας. ΛΙΝΟΥ.

ῥάδια πάντα θεῶν τελέσαι, ἢ ἀμύνετον ὄρεν.

ῥαῖς ἐμδεδεχούσῃ, κοιλαίνῃ πέραν. ῥήϊδιον
δὲ θεοῖσι, τοῖς, ὕψανόν ἐν ἑρῶν, ἢ μὲν
κυδῖναι θρητὶς βροτῶν, ἢ δὲ κακῶσαι. ῥήϊ
μου ἀλλότερος, ἐπὶ τῷ κατὰ περὶ ὁλὴν δει
λῶν. ἢ ἀλλότερος τοῦ παρακλύποντος. ῥέ
ναρχος γὰρ ὁ σώφρωνος ἐκωμῶδῃ τὸς ῥήϊ
νους ὡς δὲ λούς, ὑπὸ διορυτίου τῷ τοράννου
πρωταίῳ. ῥόδοι ἀνεμῶνι συκρίνῃς. ἐπὶ τῷ
τὰ ἀνέμοια συμφύοντων. ἢ συκρίνοντων.
ῥόδα μὲν κερκας. ἀρτὶ τοῦ ἐμὰ τὰ παρὰ σου ἢ
ρημένα, ῥέδα ἔστιν ῥόδοι παρελθόν, μικρὴ
τί ζήτῃ πάλιν. ἐπὶ τῷ κυδαινόντων πᾶς.
ῥόδοι τὴν θυσίαν. ἐπὶ τῶν ἐμὰ ῥόδοις βλασφη
μούμεν. ῥόδιον χρησμὸς. ἐπὶ τῶν περι
εργότερον πυνθανομένων. ῥέδιον γὰρ τὴν λιθίαν
ἀθηνᾶ θύοντες κατ' ἐκάστην ἡμέραν, διὰ τὴν
τῶν μακρῶν ἐνυχοῦμενοι. ὅτι ἦν δὲ αὐτῷ ἔσθῃς
μῖδα ἢ φέρειν. συκαταίνεσαντος δὲ, πάλιν
ἀνεπυνθάνοντο. χαλκῇ δὲ ἢ ὅσῃ ἀκίμῃ. ὅ
δὲ ὀργισθεῖς, ἀπεφίνατο μὴ δὲ ἑτέραν.

ΣΠΑΡΤΙΑΤΑΙ .

Σαμίων πρεσβευταῖς μακρολογοῦσιν ἔφασαν
 οἱ σπαρτιάται . τὰ μὲν πρῶτα ἐπὶ λελάθα
 μες . τὰ δὲ ὕστερα ὁ συνήκαμες , διὰ τὸ τὰ
 πρῶτα ἐπιλελάσθαι . σπαρτιάται πρὸς θη
 βαίδος περὶ τίνων ἀντιλέγοντας , ἢ φρονεῖν ἢ
 πονδεῖν εἰς αἰσιομ , ἢ δύνασθαι μείζον . σπαρτί
 αῖτης παῖς αἰχμαλωτῖσθαις ὑπ' ἀμτίγονδ' ἔ
 βασιλέως , ἢ πράξις , τὰ μὲν ἄλλα πάντα
 ὑπὸ κηοὺς ἡμ τῷ πριαμενω , ὅσα ὥς το πρὸς ἡ
 κημ ἐλευθέρῳ ποιεῖμ . ὥς δὲ προσέταξεν ἂ
 μίδα κομίδην , ἔκ κησέσχετο . ἔπ' ὦρ' ὁ δὲ λυγύσω .
 ἐμισαμέν' δὲ ἐκείνου , ἀναβὰς ἐπὶ τ' κέραι
 μον . ἢ ἔπ' ὦρ' εἴτη τῆς ὥνῆς , ἐβαλεν αὐτ' ἑκά
 τω , ἢ ἐτελεύτα .

ΣΕΜΙΡΑΜΙΔΟΣ .

Σεμίραμις ἐαυτῇ κατασκευάσασα τάφον , ἀπὸ
 γραφειν . ὅς τις χρημάτων ληθὴ βασιλεύς , διελόν
 τα τὸ μνημεῖον , ὅσα βούλεται λαβεῖν . βασι
 ὅς δὲ διελὼν , χρήματα μὲν ὄχ' εὗρε . γράμ
 μασι δὲ ἑτέροις ἐμέτυχε τάδε ἰφράξουσιν . ἢ
μὴ

μή κακὸς ἦς ἀνὴρ ἢ χρημάτων ἄπλητος, οὐκ
ἀμμεκρῶν θήκας ἐκείνης. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.
Σιμωνιδῆς ελεγε τὴν μὲν ζωγραφίαν, ποίησιν σιγα
πῶταμ. τὴν δὲ ποίησιν, ζωγραφίαν λαλοῦσαν.
Ὁ αὐτὸς ελεγε, μηδεὶς γὰρ αὐτῷ μετὰ μελήσας σι
γήσαντι, φθιγγαμένῳ δὲ, πλάκεις. ὁ αὐτὸς ἐ
ρωτηθεὶς, πότερον ἀρετώτερον πλούτος ἢ
σοφία, ἔκ οἱ δα ἔφη. ὁρῶ γὰρ τοὺς σοφοὺς ἐπὶ
τὰς τὴν πλυσίωμ θύρας φοιτῶντας. ὁ αὐτὸς πα
ρακαλῶντος τινὸς ἐλθόντις ποιῆσαι, ἢ χάριν
ἔστιν λαλόντος, ἀργίριον δὲ μὴ διδόντος, δύο αὖ
πεν οὗτος ἔχω κτενώτους τὴν μὲν, χαρὶς. τὴν δὲ,
ἀρετὴν. ἢ πρὸς τὰς χρεῖας, τὴν μὲν τὴν χαρὶς,
κενὴν εὐρίσκω ὅταν ζητήσω. τὴν δὲ, χρησίμην
μόνην. ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς διατί ἐσχάτῃ γή
ρωσ ὢν, φιλότιμος εἴη, ὅτι ἀπεβλοίμην ἀν
ἀφθάνων, τὴν ἐχθροῖς μάλλον ἀφελίπην, ἢ ζῶν
ἀφῶται τὴν φίλων, κατελθὼς τῆς τὴν πολλῶν
φιλίας τὸ ἀλεβαῖον. ΣΚΙΟΥΡΟΥ.
Σκίυρος οἱ δὲ ἀκούειν τὰς παῖδας ἀρετὰς ἀφελίπων.

ἐπεὶ τελευτᾷν ἔμελλε, δέσμην ὁ κεντίων
ἐλάττω· τῶν τελευτῶν, ἐκελευσε κατὰ τοῦτο·
ἀλλὰ καὶ ἐκείνους, ὅτι συνε-ῶτε· ἡ γὰρ εἰδὶα
μωροῦν· ἄσθενεί, δέσσειαι δὲ θαλάσσης, καὶ
στεινότητος.

ΣΟΛΩΝΟΣ.

Σ' ἄλωνα ἐρωτηθεὶς, τῷ ἄλλῳ σιπέλῃ ἐνδιδόντι,
ἐφ' ἧν οἱ μὲν πρὶνταί, τῷ ἄλλῳ σιπέλῃ·
οἱ δὲ ἔχοντες, ἔν τε καὶ σόλωνος ἑλπίς,
ἐπ' αὐτῇ τῇ πύρρῳ ἔκτασι μέντοι ἐκείνους,
ἀπελθὲν τὸ μὴ ἐλπίσαι. ὁ αὖτις ἀπελθὲν
μὲν ἐπ' αὐτῇ πύρρῳ, ἐν τῇ σιπέλῃ
τοῖς σόλωνος σιπέλῃ πρὸς αὐτῶν. ἢ τὸ νὰ
τίσῃ, καὶ τῶν κακῶν ἀμύνηται. ὁ αὖτις
ἐρωτηθεὶς πῶς ἐν μὴ γίνοιτο ἀλίκημα ἐν τῇ
πέλῃ, ἀπελθὲν ὁμοίως ἀλίκημα ἐν οἱ μὴ ἀλίκημα
κοίμην, τῇ ἀλίκημα τοῖς. ὁ αὖτις ἐν τῇ ἀλίκημα
μὲν· ὁ δὲ πύρρῳ ἐν μὴ ὥσατο ἔκτασι,
ἢ γὰρ ἐν οἱ μὴ ἀλίκημα, μάλιστα ἐν μὴ
μὲν.

ΣΟΛΩΝΟΣ ΤΗ ΚΕΣΤΙΔΟΥ ΑΘΗΝΑΙ
ΟΙ, ΤΑ ΔΕ ΕΙΝ.

μηδὲ μ' ἄλλαν· κριτὴς μὴ κἀδνησο. ἢ δὲ μὴ, τῷ ἄλλῳ

φθέμψι' ἐχθρὸς ἔσσι. ἡ δὲ νῆν φεύγε, αἰτὶ γὰρ
τῆς τῆς λυγρῆς. εὐλασε, ἔπεθ' καλὸς σόβαν, ὅς
καὶ τρισυγὰν. σὺ δὲ τῶν μὲν λείας σῆμα
τὸ δὲ τῆς κῆν, πρὸς μὴ φεῦδ' ἀλλ' ἄλκιον
τὰ σπυδαῖα μέγιστα. τῶν βουων μὴ λείας δὲ
καί τετα. εἰλῆς σῆμα ἔπειτα εὐδ' ἀνέστη
μῆτα δὲ τῆς σόβας. ἀρχαὶ δὲ μαθύν, ὅς
χρὴν ἐπιστήν. αἰτὶ σὺ λείας μῆτα ἔπειτα ὅλ
ἀτὶ τῆς ἑλπίας. τοῖς πλείοσι μὲν βρασιμῶ.
μὴν ἀκούει ὁ μῆτα. χρὴ τῶν οἷς. εἰλῆς σῆμα
ὅδ' ἀμύνην μῆτα. εἰδὼς τῆς. τοῖς σεαυτῶν
πρὸς ἑαυτῶν. τὰ ἑφάνη τὸ φανερὸς τεκμηριῶ.
ἀιγύπτιος ἱερεὺς πρὸς πόλιν τὰν, ἔστιν.
ἡ πόλιν πόλιν. ἀλκὴν εἰμὲν, ἔπειτα τῶν οἷς.
γέρων δὲ ἑλκὴν, ὅς. ὅς γὰρ ἐν τε μῆτα
χρόνῳ πολίον. **ΣΠΚΡΛΤΟΥΣ**
σπυδαῖας ὁ σπυδαῖας. ἔπειτα φανερὸς τῆς, ἔπειτα, θεῖς
τίς ἐστιν ἐπὶ σπυδαῖας, ἔπειτα ἀμύνην μῆτα ἔπειτα.
ὁ αὐτὸς ἐπὶ τῆς. ἔπειτα σπυδαῖας, ἔπειτα τῶν οἷς.
φάνη ἀμύνην, ἔπειτα τῶν οἷς. ἔπειτα τῶν οἷς.
τόμνος, καὶ τῶν ἀμύνην, ἔπειτα τῶν οἷς.

τέθνηκα, συμπεραιώσας τὴν διάλεξιν, ἀπὼ
μαρ ἔφη, σωφρονίσκω τὰ νουνομισμα πλε
ρῶσόντες. ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς, πῶς ἂν τις ἄ
λυπος διαβῇ, τοῦτο ἀδύνατον εἶπεν. ὃ γὰρ ἐστὶ
πόλιν ἢ οἰκίαν οἰκεῖν, ἢ ἀντὶς ὁμιλοῦν, ἢ
μὴ λυπῆσθαι. ὁ αὐτὸς ἐλελε νομίζεν αἰετὸς τοὺς
θεοὺς ἑλᾶν. ἱρώτας τὴν τῶν ἀνῶν κενσσοῦ
δίαν, μικρὰ γὰρ τὰ ἀντὶνα πάντ' αὖτ' ἔκ' ἴσως
σπυδαῖς ὑγχαίει. ὁ αὐτὸς εἶπε, πηλοῦ ἀντὶ
ον ἦν τὸ πλῆτ' ἔκ' ἢ, τὸ χαίρειν αὐτῷ συνῆν.
νῦν δὲ ἀμφω ταῦτα κεχωρισται, ἐάν γ' ἐλέω
σι χαίρειν τῷ πλούτῳ, τῇ καὶ ὑπαθείᾳ δια
φθείρονται, ἐάν τε τὸ πλῆτ' φυλάτῃ, τῇ
φρενίδι. ἐάν τε κλησσοῖται, τῇ ἐπιθυμίᾳ. ὁ αὐ
τὸς πρὸς τὴν ἐπέντα ἀπθαρμύμαι ἐμήσε τί
μωρησαίμην, ἔφη ἀπθαρμύμαι ἐμήσε φί
λον ποιήσω. ὁ αὐτὸς ὀνιδιζόμενος ἐπὶ δυσ
τελείᾳ ὑπὸ τῆς ἐλπίδος, μεχθηροῦ δὲ, ἐμεί
μην τὸ γένος ὀνιδος ἔφη, σὺ δὲ τῷ γένει.
ὁ αὐτὸς ἐπεὶ τὸ κῶνον ἐμελλε πίεσθαι, τὸ ἄμ
φὶ τοὺς κριτὰς ἐρομένῳ αὐτῷ, τίνα ῥέπονται

φῖναι θέλει, ὁ περ' αὐτῶν ἀπεκρίνατο ἡρᾶτον.
 ὁ αὐτὸς παρήντη φυλάττειν αὐτὸ βρωματὸς ἀμὴν
 πίνωντας ἐδιδόμαμα πείθει. ἢ τ' πωματ', ὅ
 σα πείθει μὴ διφῶντας. ὁ αὐτὸς ἐρωτήσαν
 τος αὐτὸς ἰοργίλ' ἢ ἔχει περὶ τ' μεγάλῃς
 λέως ὑπόληψιν. ἢ ἢ νομίζει τοῦτεν εὐδαίμο
 να εἶναι, ὅκοιδ' αὖ ἔφησε πῶς ἀρετῆς ἢ πα
 δείας ἔχει, νομίζων τ' πρώτην εὐδαιμονίαν
 ἐν τοῦτοις, ὅτι ἐν τ' τυχεροῖς ἀλαβοῖς κείμενην.
 ὁ αὐτὸς ἰδὼν πλούσιον ἀπαίδευτον, ἰφνιδου
 ἢ τὸ χρυσούν' ἀνδράποδον. ὁ αὐτὸς ἐρωτη
 θεὶς τί τ' ζῶων κάλλιστόν ἐστιν, ἔφη, ἄνθρωπος
 δαίει κεκοσμημένος. ὁ αὐτὸς ὄντι δαίει μένος
 ὑπὸ τινος ὅτι βαρβαρίζει, ἔφη, ἐγὼ μὲν τῷ λό
 γῳ, σὺ δὲ τῷ ῥότῳ. ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς ὑπὸ
 τινος, τίς κατασχάν δύναται λέγειν ἀπὸ ῥήτων,
 ἔφη, ὅς τις ἢ διὰ πυρὸς ἀνθρακὰ τῇ γλῶσση κα
 τασχάν δύνησται. ὁ αὐτὸς τοὺς μὲν ἄνθρω
 ῖς ἐλεγε βῆσινα ἐδιδόσι, ἐγὼ δὲ ἐδιδώμαζω.
 ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς τί ἡδιστόν ἐστιν ἐν τῷ βίῳ, ἔφη,

παιδεία ἢ ἀρετή. ἡ ἱστορία τ' ἀνὸς μέγας.
ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς τί λυπῶν τοὺς ἀθάνατους, ἔφη.
ἐντυχία ποιητῶν. ὁ αὐτὸς τοὺς πλεονεκτεῖς
ἐκάλεσε ταῖς ὀρνιθίνων ῥήμασιν καταπίεσαι, ὅτι
αὐτοὶ προστύχουσιν ἢ ἔστιν ὅτε πνίβεται, αἱ δ' ὄντως
περιακολυθούσιν ἀφελῆ. αὐτὸς ἀπεύδῃσιν, ἵνα
παρὰ μέρος πνιγῶσιν. ὁ αὐτὸς μεμφομένης
αὐτῷ της ὑνακὸς αὐτῷ, ὅτι ὁ προσέειπεν τῷ
υἱὶ αὐτοῦ ἄχρηστον ὄντα, ἢ λελοῖσθαι ὅτι ἐξ οὗ
τ' εἴη, ἀπ' πύσας ἢ γὰρ τοῦτο ἔπεν ἐξ ἐμοῦ,
ἀλλ' ὁ χρῆσιμον. ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς πότερον
γῆρας ἢ μῆν, φησὶ ὅτι αὐτῷ ποικίλος, μετὰ τῷ
ση. ὁ αὐτὸς θαυμάζειν καλεῖται τὰς λιγύνδρας
ἐκόντας καὶ αὐτὰ κευαζόμενων, τῷ μὲν λίθῳ προ
νοῖν, ὡς ὁμοιωτάτερος αὐτῷ δ' ἀμελίῳ,
ὡς μὴ ὁ κρεῖττος τῷ λίθῳ φαίνεται. ὁ αὐτὸς ἢ
εἶς τοὺς νεκροὺς συνεκρίνατο κρῖναι, ἢ δὲ μὲν
καλοὶ ἢ ἐν ἀξίῳ γίνονται. ὁ δὲ αὐτὸς εἰς παιδείαν
τῷ Δυσίπλῳ ἐπικαλῶν πηλὸν. ὁ αὐτὸς ὄναρ
δύει, ἵνα αὐτῷ χέειν ἡματίαν ῥιτάτω φθί

κν' ἐρίβωλο ῥίκοιο, πρὸς αἰσχίνην ἔφην, ὅς τίς ἦν
ἀφ' ὧν ἀνοῦμι. αὐτὸ μ' ἄλθεν τὴ τὸ κέντρον πῖ-
σθαι, ἐπ' αὐτῷ ὥστε ῥίμα πον' ἐδί' ἀδ' καλὴν. ἴν' ὅ
καὶ νύ ἀφ' ὧν ἀνὴρ ἡς ὅς τῇ δ' ἔφην. τὸ ἐμὸν ῥίμα
τί μ' ἐκ βῖωται μεμ' ἐπιτήσθον, ἐναγ' ὅς ἔμ
ἀέθχι; ὁ αὐτὸς πρὸς ἀλκιρὶ τὸν ἀπέντα, ὡς
δὲ ἀνέκ' ἡ ἐκ βῖωται μεμ' ἐπιτήσθον, ἐναγ' ὅς ἔμ
ἔφην συνήθισμαι, καθάπερ ἔμ' ἡ χιλίας ἀνέως
συραχὲς. ἡ σύ μὲν δ' ἀπεχινῶν βεων τ' ἀμέ
χι τ' ἀέθχι, ἀλλὰ μοι ὡς ἡ νύ ἐστ' ὡς
τις ἐστ' ὡς, καμ' ἔφην τ' ἐκ βῖωται μεμ' ἐπιτήσθον.
ὁ αὐτὸς λέγειται ὅτι ἔδαν ὄνδρον κύκλ' ἀνέστην
ἐμ' τ' ἔγερσιν σχῆν, ἡ παραχρῆμα πῖσθαι ἡ
σαν ἀμα πῖσθαι, ἡ δὲ κλάξαρτα, ἡ μὲν ἡμέ
ραν πλάτων αὐτῷ σιτῆναι. τ' ἀέθχι, τ' ἀέθχι
πῖσθαι τ' ὡς. ὁ αὐτὸς ἔφην. τοῖς κέντρον
νοῦς ἀσκήσθαι, ὁ πνεῦμα δῖς ἔφην. τῖς ἐστ' ὡς
τῖς τὸ οἶκμα. ὁ αὐτὸς πῖσθαι, ὡς ἡ χιλίας ἀνέως
θεωροῦντες, καὶ τῇ ἐκ τῶν ἡλίκων ἐνέωμ
ἐκ φύγῳ σι κόλασιν δὲ ἀδέναν, ἀλλ' ὡς ἔμ

τὴν ἐκ τ' θεοῦ τῆ μωρίαν ἔδιακροῦνται .

Ὁ αὐτὸς ἔλεγεν ὁ μὲν χερμῶν σκέπη, τὸ δὲ γή-
ρας, ἀλυπίως δίδται . Ξανθίππης αὐτῷ ἐπι-
τῆ μώσης διότι λιλῶς παρεσκευάζετο τοῦ ποδὲ
ξασθαι φίλος, ὧ γύναι ἔπεν, ἡ μὲν ἡμέτεροι ἡ
εἶν, ἔδ' ἐν ἐκείνοις μελήσῃ, ἡ δὲ ἀλλήλοισι ἡμῖν
περὶ αὐτ' ἔδ' ἐμ μελήσῃ. Ὁ αὐτὸς ἔπεν αἰχ-
νηραὶ ἐλπιδες, ὡς περ οἰνακοὶ ὁ δ' οἰοῖ, ἐπὶ τὰ
ἁμαρτήματα αἴδουσιν. Ὁ αὐτὸς ἰδὼν τίνα προχέ-
ρως πᾶσι χαρίζομενον ἢ ἀνεξετάτως ὑπὲρ
ρετοῦ μεμορ, κακῶς ἔπεμ ἀπόλοιο, ὅτι τὰς
χάριτας παρθένους οὕτως, πόρνας ἐποίησας.
Ὁ αὐτὸς ἔπεμ, ἐν μέμ τῷ πλῆμ, πείθεσθαι δὲ
τῷ κυβερνήτῃ, ἐν δὲ τῷ ζῆν, τῷ λογίζεσθαι
δυναμένῳ βέλτιον.

ΣΩΣΙΛΑΔΟΥ, ΤΩΝ Ζ' ΣΟΙΩΝ ΥΠΟΘΗΚΑΙ.

Ἔπ' θεῶ, νόμῳ πείδῃ, οὐκοῦν σέβῃ, γονὲς ἀ-
δού, ἡπῶ ὑπὲρ δικάϊδ, γνῶθι μαθῶν, ἀκού-
σας νόφ, σωτ' ἴδι, γαμῖμ μέλλων, καιρὸν
ἴνῳθι, ἐρόνδ' ἐν ἡτᾶ, ἐξίαμ τίμα, ἄρχε σε αὐτ'.

τίλοις βοῦντι. οὐμοῦ κράτη. ἐρῶσιν ἄσκη. πρὸ
νοιαν τίμα. ὅρκω μὴ χρῶ. τιλίαν ἀγάπα.
παιδείας ἀντίχῃ. δόξα μὲν δίδωκε. σοφίαν ἡλῶ.
καλὸν ἐὺ λείβε. τέλε μὴ δένα. ἐπαίνει ἀρετῆ.
πράττει δίκαια. τίλοις ἐυνόει. ἐχθρούς ἀμύνει.
εὐγένειαν ἄσκη. κακίας ἀπέχῃ. κοιμὸς γίγνου.
ἰδία φύλασαι. ἄλλοτρίων ἀπέχῃ. εὐφημος ἴ
σθι. ἄκθε πάντα. τίλω χαρίζῃ. κρόνθ φείδῃ.
ὄρα τὸ μέλλον. ἔριμ μίσθ. οἰκέτας αὐτοῦ.
ἱοὺς παίδευε. ἔχων χαρίζῃ. δόλον φοβου.
ἰυλόθῃ πάντας. τιλόσοφος γίνῃ. ὅσια κρίνε.
γνοὺς πράττει. εὐμὲν ἀπέχῃ. εὐχθδυνατά. το
φοῖς χρῶ. ἦθος δοκίμαζε. λαβὼν ἀπόδοις.
ὑφορῶ μὴ δένα. τέχνη χρῶ. ὅ μέλλεις λόος.
εὐεργεσίας τίμα. ἐθὼν μὴ δέμει. τυλακὴ πρὸς
χα. ἐλπίδα αἰνέει. διαβολὴν μίσθ. δικαίως κτῶ.
ἀταθούς τίμα. ἀισχύνην σέβου. χάριν ἐκ τέ
λει. ὄνηδος ἔχθαιρε. κρίναι δίκαια. ἀδωρο
δοκίμος δοκίμαζε. ἀιτίῳ παρόντα. λείβε
ἴδως. βίας μὴ ἔχου. ὁμίλῃ πράως. πέραι

ἐπιτέλει μὴ ἀφ' ὀφείλων. ὑἱοῖς μὴ καταβάρη.
Γλῶσσι ἀρχε. σεαυτ' εὐπρίει. εὐπροσήγορος γί
νου. ἀποκρίνου ἐρκαίῳ. περίμετὰ δίκαια.
πράττει ἀμετανοήτως. ἀμαρτάρων μετανείη.
ὄφθαλμοῦ κρατῇ. βουλεύου χήσιμα. ἐπιτέ
λει σου ὁμῶς. τιλὶ ἀμφύλακτο. εὐνῶμων γί
νου. ὁμῶς ἀμ δίκαια. ἄρρητα μὴ λέγει. τὸ
κρατοῦ φόβου. τὸ συμφέρον θηρῶ. κτερὸν
προσδίου. ἔχθρας διάλυε. εὐφημίαν ἄσκει.
ἀπεχθίας φιλεῖ. πλούτι δίκαια. δέξαν μὴ
λίπε. κακίαν μίση. μαρβάνων μὴ κάμνε.
κινδύνου φρονίμως. ὅς ἐστις ἀγάπα. πρεσ
βύτερον αἰδοῦ. νεώτερον δίδασκε. πλούτω
ἀτίη. σεαυτ' αἰδοῦ. προγόνους σεφάνευ.
ὀμνῶκε ὑπὲρ πρίδος. τῷ βίῳ μὴ μέχου. ἵπτι
μακρῷ μὴ γέλα. ἀτυχούσι συνάλθει. χαρίζ
αἰσθάρως. μὴ ἐπὶ παντὶ λυποῦ. ἱξάειντων γέν
να. ἐπαθε γλαυκῆ. ἐθελῶντες μὴ ἀδίκη.
εὐπάσχε ὡς θνητός. τύχη μὴ πίστευε. κόσμι
ος ἴδι. ἡλῶι μέτρε. δίκαιος. πρεσβύτερος
εὐλοβός. τελευτὰ ἄλυχος.

ΣΩΣΤΡΑΤΟΥ.

Σώστρατος ὁ ἀνελιτὴς οἰκιστὴς ἐκείνος ὑπὸ τὴν
ἐπὶ τῶν ἐνέων ἀνιμωμένην, ἀπὲρ ἡ μὴν διὰ
τοῦτο μᾶλλον ὠφελον θαυμάζειν, ὅτι ἂν
πρὸς τοῦτο γένος ἀρχεται. ὁ αὐτὸς ἐφί, οἱ
ἀδελφοὺς παρέντες, ἡ ἀνὰ φίλδς ζητεῖν
τες, παρὰ πλείοις ἐστὶ, τοῖς τὴν ἐαυτῶν γῆν
ἔωσι. τὴν δὲ ἰλλορίαν ἐκωρῆσιν.

ΣΩΤΙΩΝΟΣ.

Σωτίων ἐφί, οἱ δελφίνες μέχρι τοῦ κλύδωνος
συνδινύχοντες τὴν κολυμβωσι. πρὸς δὲ το
ξερὸν ἐκ ἐκείνου λουσι. ἐν τῷ δὲ οἱ κόλα
κες, ἐν ἐνδία παραμένοντες, ἡ τοὺς φίλους
ἐς ἀγρὰν μίαν προπέμποντες, μέχρι τῆς
λείας παρακολουθεῖν. ἐπὶ δὲ ἐν δὲ ἐς ἴα
χίαν ἐλάττωσιν, ἀπίαν. ΤΗΛΕΚΡΟΥ.

Τηλέκρος ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν ἰδὲ, φέρμενος
λύντα τοῖς πολίταις, ὡς ἀνιμωμένους ἐρον
αὐτῷ προτφερομένοις ἡ ἐκείνῳ, σὺ γὰρ εἶπε
οὐκ οἶδας ἀδικεῖν.

ὁ αὐτὸς πρὸς τὸ ἰπὸντα ὅτι ὁ πατήρ ἑλεῖ καὶ
κῶς αὐτὸν, ἢ μὴ αὐτῷ ἔφη λεγόντων ἡμῶν ἅμ' ἑ
λεῖν. ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς διὰ τί ἔθος παρ' αὐ
τῷ ἔστι τοὺς νεωτέρους τῷ πρεσβυτέροις ἐξανά
στασθαι, ὅπως ἔφη περὶ τοὺς μὴ προσήκοντας
εὐτὼς ἔχομεν τιμῆς, μᾶλλον τιμῶσι τοὺς γε
νέας. ὁ αὐτὸς πυθόμενος τίμους, πόσῃν κέκλι
ται δόσιον, ἔφη, ὃ πλείω τῆς ἰκανῆς.

ΤΙΜΟΘΕΟΥ.

Τιμόθεος, εὐτυχὴς ἐμομίζετο στρατηγὸς εἶναι.
ἢ φθονοῦντες αὐτῷ τινες, ἐξέφραφον τὰς πό
λεις, ἃς κύριον αὐτομάτως ἐκείνῃ καθεύδον
τος ἐμ' δυομένας. ἔλελεν οὖν ὁ τιμόθεος ὁ
τηλικαύτας πόλεις λαμβάνων καθεύδων, τί
μα οἶκατε ποιῆσθαι ἐρηγοροῦντα. ὁ αὐτὸς πῖνός
τ' ὀλμηρῶν στρατηγῶν, ῥαῦμα τ' ἀθηναίοις
δικνύοντος, ἔπεμ. ἐγὼ ἡσχύνθην ὅτι μὴ στρατῆ
ρουντος ὑμῶν ἐμ' σάμῳ, καταπελτικὸν ἐβ
λος ἐφ' ὅς ἔπαυε. ὁ αὐτὸς τ' χάριτα προ
σαῖον τ' ἡγετοῦτον ἀξίαν τ' εἶναι τ' ἀθηναίων

ἡρατιγόν, ὃ τ' ἡρατιγόν ἴσμεν. ἀλλὰ τ' τῷ.
ἡρατιγῷ τὰ ἡρώματα κομίζονται.

ΤΙΜΟΚΛΕΟΝΤΟΣ.

Τιμοκλέωμ ὁ κορίνθιος, τ' ἡρατ' πρὸς τοὺς ἡ
λεμίχας ἐπ' αἰῶν, κατὰ τύχην ὑπ' ἡμετέρων σέλι
να κομίζοντ' ἕως τὰς σιβάδας, ἔφη. δέχεσθαι
τ' οἰωνόν τῆς μίχης, τ' γὰρ ἰδιωματικὸν ἔφανεον
ἐκ σελίνων συνίστασθαι. οἱ δὲ ἡρατῶνται παραλ
λαίαντοσ τ' τιμοκλέοντος ἐκ τ' σελίνων πλέ
ξαμτες ἡρατῶν, ἢ τῶν κεφαλῶν περιθέν
τες, προήλθον μετὰ χαρᾶς, ὥς τ' ἡρώματα
νόντ' αὐτοῖς τ' νίκην. ὅπερ ἢ συνέβη γενέσθαι.

ΤΡΟΦΩΝΙΟΣ, ΚΑΙ ΑΓΑΜΗΔΗΣ.

Τροφώνιος καὶ ἀγαμήδης, ποιήσαντες ἐν δελ
φοῖς ναόν, ἦτ' ἐν παρὰ ἀπόλλωνος τ' μισθόν.
ὁ δὲ αὐτ' ἔφη δώσθαι τῇ ἐβδόμῃ ἡμέρᾳ. ἢ
ταύτην ἀπὸ θαλάσσης. τ' δὲ ἢ κλέοβις ἢ βιτ'.
κυδίππης τῆς μίχης αὐτ' ἐν ἡμέρῃ τῇ ἡ
ρατῶν τῶν παισὶν ὅπερ ἀνέειν κάλλιστον.
ἢ τ' αὐτοῖς ὑποζεύξαμτες τ' μητέρᾳ ἕως τὸ

τὸ πρόσωπον τῆς διακείας τῆς ἀνθρώπων.
Οὗτος εἶπεν, ἀρχομένων δὲ τῶν ἀδικημάτων
ἐμφανίσαντας ὁ δὲ οὐκ ἔσται ἡ κακία,
καὶ παλαιὰ γενήσεται ἀπὸ τῆς ἀρχῆς.
ἀφ᾽ ἧς ἡ γὰρ ἀρχὴ τὸν αὐτὸν κλῆσθαι. οὐ
τὸς εἶπε φησὶν δὲ ἀνδρὸς ἀποφάν, ἀλλὰ
νόμος φωνῶν. ἡμεῖς μὲν αἰσίου ἀνδρὶ εἶπα
τῶ. δευτέρου δὲ φωνῶν καλὸν εἶναι.
τρίτον δὲ πλεονάζειν ἀδελφῶν. εἰπα τέταρτον
ἡ ἀν μετὰ τῶν, ἡμεῖς μὲν ἡμεῖς, καλὸν
ἡ δὲ οὐκ ἔσται ἡ ἀρχὴ τῶν. τῆς τῆς
τῶν δὲ πλοῖτος, ἡμεῖς φωνῶν, ἀλλὰ οὐκ ἔσται.
ἡμεῖς μὲν οὐκ, ἀλλὰ τῶν βίωδους. ἡμεῖς οὐκ
δὲ οὐκ ἔσται. οἱ γὰρ ἡμεῖς τῶν ἐξελπίδων πῶς
πλοῖτος, ἡμεῖς οὐκ ἔσται. ἡμεῖς οὐκ ἔσται,
μαθῶμεν πολέμια. ἡμεῖς οὐκ ἔσται, ἡμεῖς οὐκ ἔσται
πρόσκληρος καὶ φημι εὐρος τελευταία.

ΦΑΛΛΙΚΟΥ.

Φαλλικός ὁ τῶν φωνῶν φωνῶν, διαβλῆ
φῶν, ὅτι πολλὰ τῶν φωνῶν χημάτωρ κέκλε
φῶν, ἐξέπεσε τῆς ἀρχῆς. ἐπεχείρησαν γὰρ

οἱ περὶ αὐτῆς ρατῆρι· φιλόμηλος· οὐκ ἀρχος· φαύλος· ἢ τὸ ναὸν ὀρέῃ πῆμ' ἢ ἀπόλλωνος· ἔποντο· πρὸς ὧς ἐν αὐτῷ θεσσαλὸς εἰκ, ἡλὺν ἔχωμ' ἀρῆσέμ τε ἢ χρυσέμ· ἢ τὰ περὶ τῆς εἰς ἱαν ἢ τῆς ῥίπτα φιλοτίμως ἀμίσκαπτον· ὁ δὲ μινύσας τὸ θεσσαλόν, μάρτυρα παρὲς ἔχ' οὗ τ' ἐπιφανέστατον τῆς ἡκ' ὅμηρον· ἐμ' οἷς λείβ· οὐδ' ὅσα λίινες ὕδρος ἀφῆτρες ἐμ' δομ' ἐρεῖ· τοίβευ ἀπολλωνος πυλῶν ἐνὶ περὶ ἡέσῃ.

ΦΑΛΛΑΡΙΔΟΣ.

θάλαρις, θυγάτηρ πέφυκεν ἔφη μᾶλλον ἀρξένων πᾶσι δὲ περὶ πλείεσσιν ἡγήσασθαι ἰονέας· ὁ αὐτὸς δὲ περὶ μὲν ἀρῆσιν, ἢ σώματος βεραπύειν ἢ τέχνημ· τὴ δὲ ψυχῆς μόσον, ἰαφ' ἐμ' ἰαῶναι θάνατον.

ΦΕΡΕΚΥΔΟΥ.

Φερεκύδης βάλιος σύριος, παρὰ τὸν αἰθιαλὲν τῆς φάμμου παρὶ πατ', ἢ μαῦν ὕριος τομοῦ στανίδωμ, ἔπεν· ὡς μετ' οὗ πολὺ καταδύσεται· ἢ ἐμ' ὀφθαλμοῖς αὐτῆς κατέδυν· ὁ αὐτὸς ἐκφρέατος ὕδωρ ἀνιμθεῖς ἢ πίων, προῖ

πεν

ἔπειθ' ἴδ' ἵππιν ἠέρεαν σφισμὲν ἐσθλὰν, ἢ γέλο
νεμ. ἐνὶ ἄρ' ἐπ' ἔθ' μετ' ἡνερτὴς Ὀλυμπί
ας, στυγερούλευσε τὸ περιλάξενά, ἐξοικῆσαι
μετὰ τ' οἰκείων, ἢ ἐξ ἐκ' ἐπείδῃ, μετ' ὅτ'
λὺδ' ἐάλω μεσσην. ἔπειτα λακεδαίμονις
ἐκέλευσε, ὅς φησι θέσπερος ἐν θαυμασί
οις, ἀντεχούσῃ τίτ' ἄν, μήτε ἀρ' ἔρμ, προσά
ξαι δ' αὖτ' αἶσα, τοῦτο γόν' Ἡρακλῆα, ἐνὶ τῆς
αὐτῆς νυκτὸς τ' ὀσικεύει κελεύσαι φερε
κίθι παῖθε θαι. οὗτος σιγ' ἐνίστας τ' ἐπ' ἅ
σοφοῖς, ἢ πεθαγῶρα διδάξας, ὅκ' ἔσχε καθη
γήνην. ἔκ' ἄμενος τὰ φοινίκων ἀπ' ὀκυρα
ρίβ' ἴα.
ΦΙΛΣΠΙΝΟΥ.

Φιλίππος, ὁ ποιητὴς, ἔπειτα τινὲς διατίσοφο
κλῆς χ' ἡσθ' παρ' ἑσθ' ἴα τὰ ἱονῶνας. αὐτὸς
ἀέφ' ἄλ' ἡσθ' ἴα, ἢ ἡσθ' ἡσθ' ἡσθ' ἡσθ' ἡσθ' ἡσθ'
ἀνατὰς ἱονῶνας λείψ. ἐγὰ δ' ἐλ' ἡσθ' ἡσθ'.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Φίλιππος πρὸς καλ' ἡσθ' ἡσθ' ἡσθ' ἡσθ' ἡσθ' ἡσθ'
στ' ὅτ' ἡσθ' ἡσθ' ἡσθ' ἡσθ' ἡσθ' ἡσθ' ἡσθ' ἡσθ'
ἐπιπλήξας ἡσθ' ἡσθ' ἡσθ' ἡσθ' ἡσθ' ἡσθ' ἡσθ'.

ἐνύμορος δὴ μοι τέκος ἔσται δι' ἀφορέας. ἢ
δὴ καὶ ἐκενετο δ' ἔξας γὰρ ὁ μόλις συμμελε
σχευαί τῆς ἐς ἀλεξανδρὸς ἐπιβολῆς, ἐκ
σιδηρᾶ παρ' ἡμέτερο λαοῦ. σφιδριῶν καὶ ἀ
κόμιστος. ἢ τέλος λευκὴ πικραβληθεῖς, ἐν
τῷ κατέστρεψεν. ὁ αὐτὸς ἐξέπεμψε καὶ
πρὸς τὸ κοινὸν τῶν βοιωτῶν τρεῖς ἀνὴρ
πιφανέστατος πίθων. ὅτε γὰρ διαβέβηκτος
ἐπὶ τῇ τ' αἰδιδυμένη, ἢ σιδηρῶν παρὰ
τοῖς βοιωτοῖς, κατὰ τὴν περὶ τῆς συμμοχίας
ἀκηγορίαν πρὸς δημοσθένην, τῶν μὲν ἀλ
λων ἐπὶ τῷ τεύχε. τοῦ τευ δ' ἐφείη καταδύ
σθαι. ἢ δημοσθένης δὲ αὐτὸς, ὡς μέγα πῃ
καταβόλαιος ἐν τοῖς σιδηρῶν ἀμείνους ὑπ'
αὐτοῦ λέγεις σεμνύνεται τῇ περὶ τὸν ῥήτο
ρα τοῦ τοῦ ἀκηγορία ἐν οἷς λέγει. τότε
ἐγὼ μὲν τῷ πίθωνι βραχυνομένῳ, καὶ πολ
υλῶν ἐπὶ καὶ ὅμων, ἢ χυ τεχνώρησα.
ὁ αὐτὸς, κατὰ τὴν ἐν βοιωτία μάχην ἔειπαιον
θήσας, ἢ τοὺς νεκροὺς ἐς ταφὴν σιδηρῶν.

22

πρὸς αὐτὴν ἀμαλακίαν ἐτοίμως. Τέλος δ' ὑπὸ
τῆς ἀκμῆς καθ' ἡμετέραν ταῖς ἀπ' ἡμῶν χά-
ρισι πάντας ἐκλείψαι τοὺς ἐλμαλῶτους ἀ-
νευλίστων. ὁ αὖτις πρὸς τοὺς ἐπαυλῆ-
σι μετὰ δέ μιν πέλα μου, πικρωτῆτε τὴν
βίαν, καὶ ἐχρησεν αὐτῷ τὸ χρηστὸν τοῦτον.

ΧΡΗΣΙΜΟΣ.

ἔφετι μὲν οὐ ταύτης ἐχέτελος ἔστιν ὁ θύσαν.
 ἔσημιναι δ' ὅτι ἐμπασιγέρεται καὶ θύων θυτί
 αἰς ἱερῶν σφαγίσεται ὁ δὲ πρὸς τὸ ἱ
 διασυφένον ἐξεδάχτο. ὡς ἤματι αἰ
 πρὸς ἱόντος τὸν ἱερεὺς ῥέπον τεθύσεαι.
 ὁ αὐτὸς ἐνθυμὸς ἱερῶν λαθύνειν τοὺς προεση
 κότες τ' ὀλυνβίω διαφθείρας χρήμασι διὰ
 τοῦ τ' προδοθῆσαν τ' ὀλυνθῆαι εἶλεν. ὁ αὐ
 τὸς βαλόμενος ἐλθὲν τίνα πέλοι οὐ γυρότητι
 διαφέρουσιν, ἀπέντος αὐτῷ πίνος τ' ἐλχωρί
 ων ἀνάλωτον αὐτὴν ἐκ βίας ὑπάρχιν, ἐπε
 ρώτησεν ἡ εὐδ' ὁ χρυσὸς τὸ τέχος ὑπερβῆναι
 δυνατὸς ἐστίν. ἡμ γὰρ ἐλπιφῶς πέσαν ὅτι τὰ

τὸ πλεονάζοντα χερσὶν αἰνέσαι, τῷ χειρὶ ῥά
Διὸς ἐστὶ καταπλεμισαί. ἐγκατασκευάζον
εὖν ἐν ταῖς πόλεσι πρὸς ἄλλους διὰ τῆς δω
ροδοκίας, καὶ τοὺς δεχομένους τὸ χρυσίον, ἐξ
ἧς καὶ φίλος ὄνομαζον, ταῖς ποικίλαις ἐπι
αῖς διέφθρε τὰ ἤθη τῶν ἀνθρώπων. ὁ αἰὶς
ἄθνητις μακάριος, ὡς λέγουσι, καὶ ἐκάστῳ
ν αὐτῷ ἐπιδίδαι δέκα στρατηγούς, εὐρίσκειν.
αὐτὸς γὰρ ἐν πολλοῖς ἐτετιμῆνα μόνον στρα
τηγὸν εὐκείναι παρμενίωνα. ὁ αὐτὸς πλ
λὼν καλοθεμάτων καὶ καλῶν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ
προσπαλόντων αὐτῷ ὡς τυχὴν περὶ μικρῶν
τίμοι κακοῦ, ἀπὸ τοῦ ὅτι καὶ τῆς κατὰ τὸν
ποίησιν. ὁ αὐτὸς τὸν ἀθηνῶν δυνάτω
τοῖς ἐφὶ χεῖριν ἔχον, ὅτι λιθορροῦντες αὐτὸν
βελτίονα ποιοῦσι, καὶ τῷ λείῳ καὶ τῷ βέλτε
ρῶματι γὰρ αὐτοῖς ἅμα καὶ τὸ λείον, καὶ τὸ ἐρ
λοῖς ψευδομένους ἐλέχθη. ὁ αὐτὸς ὅτι καὶ
δὸς αὐτῷ καταλείψει ἐν πολέμῳ, καὶ τὸ
ρακευόντος ἰαφροῦ πάντως τί καὶ ἡμέραν αἰ

Τούτος λάμβανε ἑφ' ὅσα βούληται γ' κλέϊν
ἔχει. ὁ αὐτὸς ἀδελφοῖς ἐμφοτέρου
ἢ ἐναίρει ἐπ' αὐτὸν, τὸ μὲν ἐκείνου ἐμφοτέρα
ἢ τραυλικὸν ὁρῶν, τὸ δὲ ἐκείνου ἐμφοτέρα
Θηήν. ἄλλοι γὰρ μὲν ἐκείνου ἐμφο-
τέρου ἢ ἐκείνου, τὸ δὲ ἐμφοτέρου ἐμφοτέρα.

ὁ αὐτὸς ἀδελφὸν ἔχει, ὁ αὐτὸς ἀδελφὸν ἔχει
σκέπ' ἢ ὑπὲρ σκέπ' αὐτοῦ, ὁ αὐτὸς ἀδελφὸν ἔχει
μορδὸς ἐκείνου, ὁ αὐτὸς ἀδελφὸν ἔχει
ναίειται φίλοι μὲν ἀδελφὸν, τὸ δὲ ἐκείνου
πᾶσι δὲ ἀδελφὸν ἔχει, ὁ αὐτὸς ἀδελφὸν ἔχει
ὡς ἀδελφὸς ἀδελφὸς ἢ πᾶσι δὲ ἀδελφὸς ἔχει
σοὶ βούληται πᾶσι δὲ ἀδελφὸς ἔχει, ὁ αὐτὸς ἀδελφὸν ἔχει
μικρὸν μὲν ἀδελφὸν, τὸ δὲ ἐκείνου ἔχει
συνικὸν ὁ αὐτὸς ἀδελφὸν ἔχει, ὁ αὐτὸς ἀδελφὸν ἔχει
ἀφ' ὧν αὐτὸς ἀδελφὸν ἔχει, ὁ αὐτὸς ἀδελφὸν ἔχει
φίλος ἀδελφὸν. ὁ αὐτὸς ἀδελφὸν ἔχει, ὁ αὐτὸς ἀδελφὸν ἔχει
ἀδελφὸν τὸν ἑαυτοῦ, ὁ αὐτὸς ἀδελφὸν ἔχει
πλήθων σοὶ ἀδελφὸν ἔχει, ὁ αὐτὸς ἀδελφὸν ἔχει
λοῦς ἔχων περὶ τῆς βασιλείας ἐν ταῖς ἡμέραις

Γενού καλὸς καὶ ὁρῶν ἴρα μὴ δι' ἐμὲ τῆς βασι-
λείας τύχης, ἀλλ' ἡ διὰ σεαυτὸν, ἐκέλευε δ' αὖ-
τις ἡ τοιαύτη προσέχεν, ἢ φιλοσοφῇ, ὅπως
ἔφη μὴ ἁλλὰ τριαῦτα πράξης, ἐφ' οἷς ἐγώ
πεπραγμένοις μετέλωμαι. διὸ καὶ ἐν τῇ βίᾳ
ἐνίσταμαι, εἴπω πρὸς ἀριστοτέλην ἐλπίαν.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΑἰΣΤΟΤΙΛΕΙ, ΧΑΪΡΕΙΝ.

Ἰδοι μοι βιβνότα τὴν ἡγεμένην, ὅντι θεοὶ χάρι-
σιν, ὅς σε ὡς ἐπὶ τῇ βιότητι τῶν παιδῶν, ὡς ἐπὶ
τῷ κατὰ τὴν ἡλικίαν αὐτῶν βιβνέναι, ἐλπίω
γὰρ αὐτῶν σὸς ὕλαφ, μετὰ καὶ παιδεύοντα,
ἄξιον ἐσεσθαι καὶ ἡμῶν, καὶ τῆς τῶν πραγμάτων
τιμῆς διὰ τούτου. Εὐκρίνορος.

Εὐκρίνορος ἔφη, οὔτε ἐξ ἐκεῖνός με ἐλπίω, οὔτε ἐκ τῆς
ἀνθρώπου πίστεως ἐφ' ἧς ἔμελλεν τὸ εἶναι.
Ὁ αὖτις ὑπὸ ἑλάνος οὔτε βελώνῳ, οὔτε δα-
κρύων. Ὁ αὖτις, ἐκκλησίας ἐβόλῃ, πρὸς τὴν
ἐπὶ τὸν σκοπεύοντα ὡφικίων ἐοικασ, ὅπως
ἔφη τοιαύτης, σκέπτομαι γὰρ ἐπὶ δύναμει τε
ἐκλεῖν ὡς μέλλω λέγειν πρὸς ἀδυναίους.

Ματθαίᾳς ἑνομένης ὁθιναίοις, ὡς εἰς ἔστιν ἀνὴρ
ἐν τῇ πέλῃ τῶν πάμπαν ἐστὶν τινὺς ἑνὸς ἑνὸς
μαθῆς, ἢ τῶν ἀθιναίων ζητῶν κελευσίων ὅς τις
ἐστὶν ἡ βροχίων, φωνίωμ ἐκ τὸν ἐφισσε τὸν
ἀναι. μὲν γὰρ ἐαυτῶν ἡ δὲν ἀρέσκην, ἐμοὶ
πᾶλλοὶ πρὸς τῆς ἡ λείδων. ὁ αὐτὸς λείδων
ποτὶ ἑνὸς πρὸς τὸν δῆμον, ἐυδοκίμῃ. ἢ
πάντας ὁμαλῶς ἐώρα τὸν λείδων ἀφῆδεχο
μένους, ἐπισγραφίς πρὸς τοὺς φίλους ἄτα.
μὴ κακὸν τὴ λείδων ἐμαυτὸν λείδων, ὁ αὐ
τὸς δῆμον θένους ἐπὶ τὸς ἀφῆδενοὺς σε ἀθι
ναίη ἀν μαυῶσι, ναὶ ἰπερὶ ἐμὲ μὲν ἐσθῆμα
νῶσι, σὲ δὲ ἀν σωφροσύνη. ὁ αὐτὸς ἀρίστο
ταίτηνος τῶν συκοφάντων μὲν ἁλόντος ἀφῆδενοὺς
ἐπὶ τὸν δῆμον ἐκ τῶν κατὰ τῶν ἐκ τὸν δῆμον, ἢ δὲ
ορέμευ τῶν φωνίων πρὸς αὐτὸν ἐλθόν. τὸ δὲ φί
λων ἐκ ἐβελόντων πρὸς ἑμὲ ποικίλου βαλὶ
ζην, ἢ ποὺ τίς ἐκ τῶν ἡλίου ἀριστοκρίτων
λαλῆσαν. ὁ αὐτὸς ἀφῆδενοὺς ἀλεξάνδρῳ ῥή
σις, ἢ τῶν δῆμον κελευσίωντος ὀνομασί παρὶ

ναι τ' φωκίω βαλὴ συμβουλεύειν, ἀναστὰς ἔ-
φη συμπελάτω τοῖσιν ὑμῖν, ἢ κρατὶν τοῖς ὅ-
πλοις αὐτοῦ, ἢ εἰλθεῖν αἰτῶν τ' κρατοῦν τ'.
ὁ αὖτις ἀλεξάνδρου τ' μακεδόνος ἐκαστὸν τὰ
λατὰ χυσίει αὐτῷ πεπομφέντος, ἤρετο τοὺς
κομίσαντας, τί δὴ ποτε πολλῶν ἀθηναίων ὄμ-
των, αὐτῷ μέμωαλέξανδρος πείπομφε, φη-
σαν τ' δὲ ὅτι ἠγάγῃ σε καλὸν καὶ ἀγαθόν, οὐ
κοῦν ἔατώ με καὶ ἔναι καὶ δοκῆν τσιούτομ. καὶ
ταῦτα τ' κοίτασιν ἐπεμψάμεν, ἀπεπέμψατο μὲν
τὰ χρήματα, ἀλεξάνδρῳ δὲ γέλοσφεν, εἰς τοὺς
λοιποὺς αὐτῷ χαρίσασθαι, ἀγχαλῦσαι τοὺς ἐν σά-
δεσιν ἀρχαλῶτας, ὅπερ ἐκείνος πεποίηκεν.

ΧΑΡΗΤΟΣ.

χάρις τοὺς ἀπόρρητον λόγον ἐκφέρειν, ἀδικεῖν
ᾤετο, καὶ πρὸς εὖς ἐκφέρειν, μισοῦμεν γὰρ οὐ
μόνον τοὺς ἐκ λαλήσας, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀκού-
σαντας, ἀμὴν βυλόμεθα. καὶ ἐν ἡμέρῃς ἐφ. ὅτι
σιν οἱ τί μὴ συνιέντες. ΧΑΡΙΛΛΟΥ.
πάρηλλος ὁ βασιλεὺς ἐρωτηθεὶς, διατὶ νόμος

ὁ λίγος οὕτω ἡχοῦντος ἔθηκεν, ἀπεκρίματο.
Τοῖς χρωμένους τοῖς λόγοις μὴ διαστάντων
πρὸς ἄλλων. ὁ αὐτὸς τὴν ἑλπίων τινὲς θαυσύτε
ρου αὐτῷ προσφασμένον ἡγήσατο. ἵπε κα
τέστα. ὁν τευ δὲ μὴ ὡς ἴσταν. ὁ αὐτὸς πρὸς τὸ
πυθόμενον διὰ τὴν κῆρυξιν, ἡ ταν ἴπυ τὸν κόσμων
ἀλλὰ πανώτα ὅς τὴν ἑστίου. ὁ αὐτὸς πυνθα
μομένους τῶν, διὰ τὴν τὸν μέν κόρας ἀκαλύ
πτους. τὰς δὲ ὑπὸ τῶν γκεκαλυμμένας ἀς
τοῦ φανέρος ἔσταν. ὁ αὐτὸς μέν κόρας, ἀν
δρας εὐρῆς διὰ τὰς δὲ ὑπὸ τῶν σῶζαν τοὺς ἔ
χοντας. ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς τίνα νομίζῃ ἡλι
τεῖαν ἀρίστην, ἔφη. ἐν ἡ ἀμπερί ἀρετῆς πλῆ
στοι πολίτευμα. πρὸς ἀλλήλους, ἀνευθὰ
σεως ἀγωνίζονται. ΧΑΡΙΝ ΔΟΥ.

παρὼν λαοὶ ἐν τῇ νομοθεσίᾳ τὰς δὲ ἔφη. ὁ πα
οὐκ αὐτὸς μὴ τὴν ἐπάγων, μὴ τὸν εὐδοκίμειδω.
μήτε μετὰ ἑτάλ' ἔσταν. ὁ αὐτὸς πρὸς τὸν κλίττις. ὡς ἔ
πείτακτον κακὸν κατὰ τὸν ἑαυτὸν πρᾶγμα τὸ πε
πρωμένους. ἵπυ τὸν τὸν τῶν γκε φησι γίμους
τὸ πρότερον, ἐν ἡμεῶν, κατὰ παυτομ. ἵπυ τὸν

ἐπ' αὐτῆς, μαρτυροῦν τὸ πείρασ θείας λα-
βὴν πάλιν. ταῖς γὰρ ἀληθείαις, ὁδὸς ἐν τῇ αὐ-
τῇ πρὸς τὴν αμαρτάνῃ, ἴφρων ἄνδρα
ὡς μεμνηθεῖν.

ΧΑΒΡΙΟΥ.

Χαβρίας, ἑλεγε κάλλιπα στρατιῶν, τοὺς μόλι-
στα γινώσκοντας τὰ τῶν πολεμίων. ὁ αὐτὸς
δαίμων φεύων προδοσίας μετὰ ἱφικράτους, ἐ-
πιτίμωντος αὐτῷ τοῦ ἱφικράτους, ὅτι κινδύ-
νυν ὡς τὸ τυχερὸν βαδίζει, καὶ τὴν ἐλπίδα
ἀνέστην ἔχοντα. ἱφικράτης ἔπεμψε αὐτῷ τὴν ἐλπίδα
περὶ τῶν ἀθηνάων, σὲ μὲν αὐχμῶντα καὶ
ἄσιτον. ἐμὲ δὲ ἡρισικότα καὶ ἀληθιμμένον
ἐστρέφοντο. ὁ αὐτὸς ἐλπίδα ἔδωκεν, ὅτι φοβερῶ-
τερόν ἐστιν ἐλάφῳ στρατόπεδον, ἢ δὲ μέγαν
ὄντα, καὶ λεόντων ἐλπίδα.

ΧΙΛΩΝΟΣ.

Χίλων, δαμαγνὶς λακεδαιμόνιος, ἐρωτηθεὶς
τί χαλεπώτατον, τὸ γινώσκον ἐαυτὸν ἔφη. χρη-
σιμὸν γὰρ εἰς μετὰ τῶν ἀλαζόνων, ἢ ὑπὲρ
τῆς αὐτῶν δύναμις φλυαροῦσιν. ὁ αὐτὸς, ἐν
λιθίῳ ἀκόντι, ὁ χρυσοῦς ἐξεταζέται.

δι' αὐτοῦ βράσανον φανεράν. ἐμ δ' ἔχουσιν, ἀμ
δρῶν ἀδῶν τε κακῶν τε νοῦς, εἰδωκεν ἔλεγ
χον. ὁ αὐτός. λυπ· μέν· πρὶς ἐπὶ τοῖς αὐ
τοῖς κακοῖς, ἵπεν. ἡ τὰ πάντα κατανοήσας, ἡ τ
τοι περὶ τῶν σε αὐτοῦ δυσφρενείας.

Ὁ Αὐτός, τὰδε προσιέτατε.

Γλῶσσις καλὴν. ἢ, μάστιγα ἐμ συμποσίῳ. μὴ
κακολογεῖν τοὺς πλησίον. ἡ δὲ μὴ, ἀκούσε
σθαι, ἐφ' οἷς λυπηθῆσεσθαι. μὴ ἀπείλῃ μὴ
δαμί. ἴσιναι κῶδ' ἐσθ' ἄρ'. ταχύτερον ἐπὶ τὰς ἀ
τυχίας τῶν φίλων, ἢ ἐπὶ τὰς ἐντυχίας πρὸς
σθαι. γάμοι ἐντελῆ ποιῆσθαι. τεθνηκότα
μὴ κακολογεῖν. γήρας τιμᾶν. φυλάττειν ἐσθ
τόν. ζημίαν ἀρῆσθαι μάλλον, ἢ κέρδος ἀ
σχερόν. ἢ μὲν γὰρ ἀπ' αὐτῶν ἐλύπητε. τὸ δὲ, δια
παντός. ἀτυχοῦν τί μὴ ἐπιτελεῖν. ἰσχυρόν
ὄντα, πρᾶοι εἶναι. ὅπως οἱ πλησίον ἀδῶσθαι
μᾶλλον, ἢ φοβῶνται. μανθάνειν. τῆς αὐτῆς
οἰκίας καλῶς προσεσθαι. τὴν Γλῶσσαν μὴ
προβέχῃ τῆς τοῦ. θυμοῦ κρατεῖν. μαντικὴν

μη' ἐχθαίρει. μη' ἐπιθυμῇ ἀδυνατῆ. ἐν ὧ
δὲ μη' σπουδῇ. λέγοντα μη' κινεῖν τὴν χεῖρα.
μαρτικὸν γάρ. νόμοις πείθεσθαι. ἡρεμίᾳ
χρηθῆναι. ἐπὶ ἡπάρα δ' ἄτα. χορικός.
χορικός ἐφ' ἡ. τὸ ἐκ φύσεως ἀγαθόν, ἀδούκιμον.
το δὲ ἐκ προαιρέσεως, ἐπαινετὸν. χορῶν δὲ
ὧν ἔντων κατὰ τὸς ἡλικίας ἐν λακεδαί
μονι, ἢ συνισαμένων ἐν ταῖς ἐρεταῖς, τῶν γε
ρόντων ἀρχόμενος, ἦδεν. ἤμεις ποτ' ἡ
μεῖς ἀλκιμοι νεανίαι. ἔτα ὁ τ' ἀκμαζόντων
ἀνδρῶν ἀμείβεσθαι. ἤμεις δὲ γ' ἐσμέμ.
αἰδελίς, εὐσεβέας. ὁ δὲ ζήτος ὁ τ' παίδων.
ἤμεις δὲ γ' ἐσόμεθα πᾶσι καὶ ῥήτορες.

ΧΡΥΣΙΠΠΟΥ.

χρῦσιππος ἐρωτηθεὶς διὰ τὴν ἡλικίαν, εἴ
περὶ οὗτοί τ' ἐμὲ πενήτερά περ πολιτεύονται, τοῖς θε
οῖς ἐπαρέσται ἢ δὲ χρησάμεναι τῇ πολιτείᾳ. ὁ αὐτὸς
ἐπόντος αὐτῷ τίνος, ὁ φίλος σε λάβρα λοιδο
ρεῖ, εἴ περ. μή ἐλεγε αὐτὸν. ἐπεὶ φανερώως αὐ
τὸ μέλλει γίνεσθαι. ὁ αὐτὸς ὅτι σε τίνες λοιδο

ρῶσιν ἴνους ἐπέντες, ἀλλ' ἐγὼ ἔφη οὕτω διαίξω,
ὥς τε ἀπιδέξαι αὐτούς. ὁ δ' αἴτερος οὐκ ἐδιδάκει ὕ-
πότινος ὅτι δὲ παρὰ ἀοίσωμι μετὰ πᾶσιν
σχολάζει, ἐπὶ πολλοῖς δὲ περσέχον, καὶ ἀνέ-
φιλοσόφισα. πρὸς τὸ κατεξανιστάμενον κλε-
αῖδος διαλεκτικόν, ὃ πρὸς ταῖς αὐτῶ σο-
φίσματα, τέταυτο ἔπειτα περιελκὼν τὸ πρὸς
εὐύτερον ἀπὸ τῶν πραγματικῶν, ἡμῖν δὲ
τα τοιαῦτα προὔτινε ἑνέοις. πάλιν ἐπεὶ τις
ἦν κατεμέμας αὐτῶ διελθεῖν τοῦ εὐραβῶς, ἐ-
πεὶ δὲ ἐκωρῶν πρὸς τὴν οὐχλον ἤρχετο φιλο-
σοφικῶς, ὁμοῖα καὶ ἴνιτε, ὅμοια σὺν ταράσ-
σεται. ταχὺς δὲ μετέβη λύσασθαι, ἀρτίως φρο-
νῶν. ὁ αὐτὸς ἐν ταῖς ἐνώσεσιν ἡσύχαζε πα-
ραφερόμενος τὸ σκέλεσθαι, ὥς τ' ἐπὶ τῇ δούλῃ.
χρυσίπτερος μετὰ τὰ σκέλη μετέβη. οὕτω δ' ἦν
φρονιματίας, ὥς τε ἐρομέ. ὁ δὲ τίς, τίνι συνη-
σῶ τ' ὕψος, ἐπὶ μὲ μοί, ἢ γὰρ ὅτι πελάγανον ἐ-
παιτὶν ἀέμου βελτίονα, παρ' αὐτῶ ἀνέγῳ
φιλοσόφῃ. ὅθεν φασὶν ἐπ' αὐτῷ λαχέῃναι.
οἷος πέπνυται, τοὶ δὲ σκιαὶ αἰσίουσι.

καὶ ἐμὴ γυνήν χούπιπτος, οὐκ ἂν ἦμτο.
χρύσιππος ἀρολαονίου σολεύς, ἢ τὰρ
σεύς, ἠρώτα τοιοῦς δέ τινας λόγους.

ἔπειτα γὰρ ἐν ματέροισ, δακρυὶν ἐμείδην πρὸς ἄνδρα
ἀνέστη μὲν μέγας, ἐκ ἄρα ἐστὶν ἄνδρα ἐμὰ
θνήσκαι. ἢ ἡ λαλὶς, εὐτοσυχία γὰρ ματος ἐρ
χέται, ἡμῶν δὲ λαλὶς ἡμεῖς αὖ ἀσθενέ
σόμενος ἐρχεται. ἢ οὐκ ἀπέπαλες τοῦ
τυχεῖος, ἡμῶν τε δὲ ἀκροατικὰ κέρτα ἀσπ
χέει. ὁ γὰρ ὡς ταυνιτης ἐστὶν ἡ προφάντης
λεῖψ τοῦ ἐμῶν γὰρ ἀσθενέσαι. ἔστι τις κε
φαλὴ, ὡς ἐμῶν, ὡς ἐμῶν, ἔστι δὲ τις κεφαλὴ.
ὡς ἄρα ἔστι κεφαλὴ. τὰς τιν.

τὰς τινος ὡς τινος, ἐπὶ τὰς τινος, ἐπὶ τὰς τινος
ἐπὶ τινος, ἐπὶ τινος, ἐπὶ τινος, ἐπὶ τινος, ἐπὶ τινος
νομία. ἐπὶ τινος, ἐπὶ τινος, ἐπὶ τινος, ἐπὶ τινος
αἶμα ὡς τινος, ἐπὶ τινος, ἐπὶ τινος, ἐπὶ τινος, ἐπὶ τινος
γὰρ θεός ἐν τινος, ἐπὶ τινος, ἐπὶ τινος, ἐπὶ τινος, ἐπὶ τινος
ὡς τινος, ἐπὶ τινος, ἐπὶ τινος, ἐπὶ τινος, ἐπὶ τινος
θας, μέγας θεός ἐπὶ τινος, ἐπὶ τινος, ἐπὶ τινος, ἐπὶ τινος
(ὡς τινος, οἱ δὲ)

οἱ αὐτοὶ τε ἦδ' οἱ ἄλλοι ὄρνιθες ἐβόηον
νοὶ τῇ φωνῇ. λίβυες δ' ἐβύβαν νομίσαντες ἔ
ναι τὴν φήμην, ἔβυσαν ψάφονι. καὶ ἦν αὐτοῖς, θε
ὸς ὑπὸ ὄρνιθων χρηστοτέρμενος. τευδὲ με
μοι δέ σε φασὶ διὸς γένον αἰετοχόιο εἶνα ἀγο
ρίοι αὐτ' ἐκείν' ἐφ' ἧς αὐτὸς αὐχεῖ. ἀλκίβο
δὲ οὐκ ἔμελλ' αὐτὸν διὰ τῶν. ἀνὰ τὰ τοῦ πα
τρὸς ἡρώμα οὐκ ἐλάττω ποιεῖται. τοὺς ἐπὶ πα
ράσιν αὐχεύοντας, καὶ τοῦτ' αὖτε χεῖρ πρωτεύειν
ἐθέλοντας. διὸ καὶ Τληπόλεμον αἰαρεῖ.

τευδὲ μενος δ' ἐχέει λέγειν διὰ τὸ σιμικεύμε
νον ἄτοπον. τοῦτο δ' ἐστὶν ἐπιτοκία. ταῦτε
οὐκ ἀνελεύθερον ἀλκίβοιαν ἔμελλεν. τευδέ
σιμάρης φίλος. τευδὲ δ' ἐξ ὅς. οὕτως ἐ
καλεῖτο ὁ Πίμαχος. Πυελώδης ὦν. οὗτος
δὲ μελῶν ἦν ποιητής. οὕτω δὲ ἐκαλεῖτο, διὸ
τὴ προσέρευνε τοῖς ἐμικεῖσι διαλεγόμενος.
τευδὲ πυραδίου μὲν τὰ σά. ταῦτα διὰ τοῦτο γίνε
ται πρὸς τὸ πολέμιον κατάπληξιν. ἵνα
δείξωσιν, ὅτι πλῆθος πολὺ στρατοπέδ' ἐξέ
τυχ'.

τυχῆς ἀθάνης παρὶς ὁ σύμπας κόσμος. τυχῆς
μᾶλλον χαλινός ἐστιν ὁ νοῦς. ψυχῆς γ' ὅθεν ἔ
στι πιμώτερον. τυχὴ δ' ἐκ βέβητων πλάμεναι
δὲς δ' ἐβερήκει ἐν πότμον θύωσα. δῆλον ἔν
Τεύθεν, ὅτι πνεῦμα ἐστὶν ἡ ψυχὴ κατὰ πάντας
οἰκοῦν τ' σώματος ἐν πότμον θύωσα. ἔλα
βε πυθαγόρας, ὅτι ἡ ψυχὴ τελευτώντος ἀνθρώ
που τ' αἰώνων ἀπαντ' ἀπαλλαγίσα τ' σώμα
τος ἐν ἐκείνῳ γίνεται, μὴ ἀνπλασμένη ἐλ
κε ἀληφθῆναι νολεναί, ὡς ἡ ἐμφυτῶ. τοῦ
το ὅμοιος ἐν τῷ κτήρει ὡς ἡ ψυχὴ θανάτῳ
πρόβηται. γενεὴς γ' αἰδρας παρὰ τὸν ἀν
θρώποντας, τ' ψυχὴν φασὶν ἀπαλλαττομένην
• θεν ἢ τ' μοῖραν αὐτῆς ἐχθρομένην ὅτι κατὰ
λείπει ἀκμῆντα ἢ ἐν ἐν σώματα. ἢ δὲ
δοκῶν μὴ ἐκταλίσθαι μοχλοῦ πινύκων
μέμω ἢ λυπηθῆσαι συνοῖσι ἢ ἐπὶ τῇ ἄλ
λωφικῇ ἀχθεσθαι θάνατον οὖσαν. ὅμα δὲ
διὰ τοῦτο, ἢ πρὸς ἀρετὴν ἡμῖς προφίπτε δὴ
λῶν ὡς τὰ γεννῆα σώματα ἢ ἡ ψυχὴ κατὰ

λε τούτα θηνὴ κακῶς δὲ τοῦτο ἔλεγε ὁ πυ
θαγόρας, ὅτι ἡ ψυχὴ μὲν τὸ ἐξελεῖν, εἰς φυλά
τινὰ ἢ σώματα ἢ θάμνους μεταβάλλεται.
οὐδὲν ἢ λελύπηται. λυπᾶται δὲ, μήποτε ἀνά
ξα πράξασα ἐαυτῆς ἀναξίως περιπεσῇ, ἢ ὅ
τι σῶμα ἐὰν κμάζον, πρὸς ἀρετὴν δὲ μᾶλλον
ὁ κτήτης συγκαλῇ, μήποτε κακὰ διαπραξά
μενοι, ταύτῃ περιπεσωμεν, ἀμβροτῆτα δὲ
ἔσται ἀνδρείαν, ἀλλὰ τὴν ἀνθρωπότητα, τὴν ἀν
θρώπου φύσιν, ἀνδρείαν γὰρ καταλείπει, ἀρετὴν
οὖσαν ἰδίαν, τρωϊώτα κάμνλος, κελῶν ὄνων
ἀνατίθεται φορτία, ἐπὶ τῇ ἐν γῆρα μέν οἱ τὴν
ἡδυτυχίᾳς, κελῶν δὲ ἀμνημονούντων.

ἨΡΙΩΝ.

ἐν γῇ ἐστὶν ἄστρον μέγιστον ἐν τῷ οὐρανῷ κατιστρεῖ
σκεῖνον οὕτω, ἐρεμῖνς ὁ προσδιδῶνος ἢ ἀλκ
μῆνις μῆας τῷ ἄτλαστος θυλατερων, ὥστε μὲν
ἐν τανάγρα τῆς βροχίας, φιλοξεμώτατος δὲ
Γενόμενος, ὑπεδέξασθαι ἢ θεοὺς, ζεὺς δὲ
ἢ προσδιδῶν ἢ ἐρεμῖς ἐτίξανωθεντες αὐτῷ, ἢ

τῷ φιλοφροσύνῃ αὐτῷ δέξασθαι παρ' ἡμῶν
αὐτῶν ὅ, τι αὐτῷ βούλοιτο. ὁ δὲ ἄτεκνος ὢν, ἡ τῇ
στοιβαῖα λαβίμτες οὐκ οἶθεοι τῷ τῷ ἱερῷ
θέντος αὐτῷ βοὸς βύρσαν, ἀπεσπέρμιναν ἐφ'
αὐτῷ, ἡ ἐκέλευσαν κρεῖσθαι κατὰ γῆρ. ἡ μὲν αὖ
δέκα μῆνας ἐνελέσθαι, ὡν διελέσθαι τὸ γένος
τοῦ ὀρέων. οὕτως ὀνομασθεῖς διὰ τὸ δρῆσαι τὸ
θεοῦ. ἅτα κατ' ἐυφημισμὸν ὀνομάσθαι ὡς
ὡμ. συκυνίε τῷ δὲ ἀρτέμιδι, ἐπεχείρησεν
αὐτῷ βιάσασθαι. ὅρῳ δὲ ἡ θεὸς ἀνεδίξαμεν
ἐκ τῆς γῆς σκερπίον. ἐς αὐτῷ δέξασθαι πλὴν
ξας κατὰ τὸ ἀγρότερον, ἀπέκλινεν. ἱεὺς δὲ
συμπαθήσας, αὐτῷ κατηρέρισε. διὸ τῷ σκερ
πίῳ ἀνατέλλοντος, ὁ ὄρων δύνει. ἡ ἱστορία πα
ρὰ εὐφορίωνι.

ΤΙΜΟΚΛΕΟΥΣ.

ἡ τὰν ἀκχσον ἦν τί σοι δοκῶ λείπειν. ἄνθρωπος ἐστὶ
ζῶον ἐπίτητον φύσιν. καὶ πλὴν λυπηρὰ ὁ
βίος ἐν ἐαυτῷ φέρει. παρὰ ψυχὰς οὐκ φροσιν
δωρὰν εὐεργατο ταύτας. ὁ γὰρ οὐκ ἐτίθεται λῆ
θη λαβῶν, πρὸς ἄλλοις τὴν ψυχὰν ἡθεῖς

παθὴ, μετ' ἡδονῆς ἀπὸ ληθῆ παθευθεὶς ἄμα.
τοὺς γὰρ βαλῶδους πρῶτον ἐξέουλε σκέπη,
ἵς ὁφελούσι πίντας, ὡς μὲν γὰρ πόντος, πλω
χότερον αὐτ' κατὰ μακρῶν τ' ἐκλεφον γενέμε
νον, οὕτω τ' ἐκ μίαν ἔχον φέρει. ὁ νοσῶν τι μα
ρικόν, ἀλκμέωρα ἐσκέφατο. ὁ φθαλειῶ
τὶς εἴσι φινίῳ τυφλόν. τέθεικέν τω παῖσι νηϊό
βη κεκούφικε. κωλὲς τὶς ἐστὶ, τ' φιλοκλήτην
ὄρεα. γέρω τὶς ἀτυχὲς κατεμάθε τ' οἶμέα.
ἅπαντα γὰρ τὰ μείζονα, ἢ πέτραις τις, ἅτυ
χίματ' ἀνθρώποις γεγονότ' ἐννοούμενος, τὰς αὐ
τὸς αὐτ' συμφορὰς ἠπλομήεν. ἢ βασιλεῦ.
ἢ τὸδε ἐς θυμὸν βάλε. ὥς τοῖσι μὲν χρησά
σι τ' ἀνῶν, κακοὶ δούλοι φιλέουσι πίνεσθαι.
τοῖσι δὲ κακοῖσι χρηστοί. ἢ γήρας, οἷαν ἐλπί
δ' ἡδονῆς ἔχεις, ἢ πάθος τις ἐς τὸ βούλει τ' ἀνῶν
μολῶν. λαβὼν δὲ πᾶσαν μεταμέλειαν λαμ
βάνει. ἢ δινεν ὄρεος, ἢ ἔτεκε μὲν, ἐπὶ τ' μεγάλ
α λαλῶν τ', ἢ τα ἀφ' τελεθ' τ' μικρά. ἢ ζεῦ
πληυτίμωτον ἐστὶν ἐλπίς κακόν. ἢ ἡρᾶ
κλῆς τί μακρὴ. ἐπὶ τ' θυμωμένων. ἢ

ἀνδρῶν ἢ θαλαπύρων γένος, ὡς δὲ νῦν ἐσμέν
πλὴν σκιάς ἐοικότας. βάρος περιωρόμεναι ἀ
ναστρεφόμενοι. ἢ ἱκανὸν ἔδωκεν, τούτῳ τε ἀ
σχρὸν ἔδωκεν. τιμώμενος ὁ κένωμος ἀπὸ τοῦτο
πρὸς ἀριστοφῶντα ἢ ἀξινίᾳ πάντ' ἄριστα ἔ
χοντα λόγον, πλήρ τε ἀσπίον ὄντα. ἢ κ' ἐρ
κούσας, οἰκτρὰ γὰρ τὰ δυσυχῇ. ἢ μογεῖν. ἀλλὰ
λέξασιν ἀλατῆα τοὺς ἐν ἐρωτὶ ὄρεκτος, μὴ δὲ
νῦν οὐατ' ἐς ἀθανάτ'. ἢ τ' θεοῖς ἀνὸς εὐχε
ται τυχεῖν, τῆς ἀθανασίας κρείττον ἔδωκεν εὐχε
ται. ἢ γὰρ τίς γλίχεται τυχεῖν, ἐκείνα ἢ δε
ξάσθαι. καὶ ταῦτα πάντα κατὰ μῦθον, ὅσα ἢ κα
τὰ βίωσιν. ἀλλ' ἄρα δυσποτμότερον ἔδωκεν
ἐστὶν ἀμῶν. ἔχοντος τοὺς ἐχθαίροντας οἰκεί
ος ταυτοσέβους. ἀνένδοξ' ἔχης τοὺς ἐχθροὺς
ἀν' ἐφ' ἑστέρας βέβηκε, οὐ δύσονται κινδύνων σε
τὰ βαβυλῶνος τείχη. οὐ πύρροι' σε μισῶμι
θεός, ὃ πυραμίδων πάχος. ἢ τ' προδοῖαν
ψυχὴν σύνοικον δυσυχίης. ἢ συνοικοῖς
μετ' αὐτ' ἐμ' ἀρραγέ φρενίῳ, ἀλώσιμον τὸ
φρούριον, ἀφύλακτος ἢ πόλις. ἢ οἷα κεφαλὴ

ἢ ἐκ κεφαλῶν ὅκ' ἔχ'· ἐπ' ἀνδρῶν μεγαλοπρε-
πῶν μὲν τῷ σώματι· κατὰ ψυχὴν δὲ ἀλογί-
στων· ἢ παῖσι ὧπα· πολλ' ἔχ' σιωπὴν καλὰ·
ὅρα σε θυμοῦ κρείσσομα βινωμὴν ἔχ'· ὅθ'
ὅκ' ἔστι λέγειν ἢ ἀνδράσιν ὅρκια πιστά· ὅς μὲ
ἐὰν τὸ μικρὸν ἔστιν ἐν καιρῷ δοθέν· ὅς σὺν θε-
οῖσι τοὺς σοφοὺς κινεῖν δόρυ στρατηλάταις
χρή· τ' θεῶν δὲ μὴ βία· ὅθ' ἔστι τὸ γαμῖν ἔ-
σχατον τ' δυσυχίην· ὅς ἡδὺ τῷ φύσαντι περὶ
θεῶν τέκνα· ἢ τὰς φρένας μὲν ἀρσενας
κεκλιμένης, τὸ σῶμα δ' ἐν βυναιξὶ θηλείαις
πρέπον· ἢ ἢ τὴν τεωροδιδραφέας βασιλῆ-
ος· ἢ σὺ δόλοισι κεκασμένε κερδαλέοφρον·
τ' μὲν, τῇ τ' παρὸς ὑπεροχὴν κατήσχυε·
τῷ δὲ παρρησιαστικώτερον ὥς φίλῳ ἐπιφέ-
ρεται· τοῖς ἀνῆλθ' αὐτ', μείζονα τ' προσθ-
εὶν ποίων· χρεῖς ἀναξ πᾶσι παρθενομήτο-
ρος, οὐ γὰρ σεῖο λήτομα ἀρχόμενος ὅδ' ἀπα-
παυόμενος· ἀλλ' αἰεὶ πρῶτόν τε ἡνῆσ' αὐτόν
ἐν τε μέσοισιν ἀείρω· σὺ δὲ μευ κλυτὴν ἢ ἔ-
σθ' ἀδίδου·

ΤΕΛΟΣ.

Υψιστε πατήρ. υἱέ, καὶ παράκλητε. θιὰς ὁμοῦτι
με. ταῖς τοῦ κορυφαίου σου τῶν ἀποστόλων
Πέτρου δειξέσι, δεκάτω Λεοντὶ πρόσηπτι
κατὰ βαρβάρων αἰεί. τῇ δὲ ῥώμῃ, ἄσπερον. ἀ
κλόνητον. ἱερηναίαν παρὰσχου κατὰξουσιν.

Excelsissime pater, fili, & spiritus san
cte, Trinitas unius honoris, apłoxe
principis Petri ꝑcibus decimo Leo
ni, sis ꝑꝑsidio semper, Contra bar
baros, ac urbi Romę quieta, imper
turbata, pacata ꝑꝑbeas tempora.

ἡ τῶν τε θείων ἀκολουθία.

α. β. γ. δ. ε. ζ. η. θ. ι. κ. λ. μ. ν. ξ. ο.

Ἄπαρτά ἐσι περὶ ἀδία. πλήμ τ' ο. δυναδίς.

INV 1557

